

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 22
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА
НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 8 ЮНИ 2021 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд, Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд

ОТСЪСТВАЩИ НЯМА

На заседанието присъства Тихомир Димитров - главен секретар на Висшия съдебен съвет

Разпечатка от компютризираната система за гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Откриване на заседанието - 9,45 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Няма колеги в отпуски, да започваме!

Уважаеми колеги, откривам заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет - 8 юни 2021 г.

Има постъпило предложение за включване на допълнителна точка в дневния ред и това е т. 31 - Мотивирано предложение, на основание чл. 193, ал. 2 от Закона за съдебната власт, за преместване в длъжност на класираните кандидати за заемане на 11 свободни длъжности „съдия“ в районните съдилища, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия от 03.12.2019 г.

По отношение на постъпилото предложение за включване в дневния ред, уважаеми колеги, имате ли предложения или изказвания? Ако няма, тогава да гласуваме включването на т. 31 в дневния ред. Който е съгласен, моля да гласува - 13 гласа „за“. Благодаря Ви.

Точка 31 е в дневния ред.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

31. ОТНОСНО: Мотивирано предложение, на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ, за преместване в длъжност на класираните кандидати за заемане на 11 (единадесет) свободни длъжности „съдия“ в районните съдилища, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 40/03.12.2019 г. (обн. ДВ, бр. № 96/06.12.2019 г.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с т. 1 от дневния ред. Тя е - Обсъждане на работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт в рамките на извънредна епидемична обстановка.

По тази точка, както и преди, имаме справка, която е актуална към 07.06.2021 г., тоест към понеделник, за актуалния брой магистрати и служители, които са носители на вируса и съответно, които са карантинирани в органите на съдебната власт.

1. ОТНОСНО: Обсъждане на работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт в рамките на извънредна епидемична обстановка

(Постъпила Справка от съдилищата във връзка с COVID-19 към 06.07.2021 г.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 2, уважаеми колеги.

Точка 2 е - Провеждане на обсъждане по повдигнати теми във връзка с доклада по модел 4, съгласно решение на Съдийската колегия на ВСС от 18.05.2021 г.

Както уточнихме и в нашия предварителен разговор преди включването на камерите, основната идея беше на днешната дата да се изслушат господин Шекерджиев и госпожа Димитрова, да се задават въпроси във връзка модел 4, съответно за възможност и на други субекти, които проявяват интерес и които искат да вземат позиция до 10-и да представят своята позиция и съответно на 15-и, това е втората дата, на която вече ще проведем и самото обсъждане по повдигнатите теми във връзка с модел 4.

Уважаеми колеги, по т. 2 само ще започна с това, че по нея накратко ще докладвам постъпили становища и позиции на: Пламен Евгениев - съдия в Специализирания наказателен съд, Наталия Неделчева - съдия в Окръжен съд-Варна, Омбудсмана на Република България, Висшия адвокатски съвет, адвокати от град Свиленград, „Обединение на свободните адвокати“, Съюз на съдиите, НИП, Сдружение на юридическите лица с нестопанска цел в община Ардино, съответно има представена подписка от Свиленград, град Оряхово, Районен съд-Оряхово, Районен съд-Свиленград, Районен съд-Панагюрище, с приложения, които са от № 1 до № 4, Районен съд-Тетевен, Районен съд-Кнежа, Районен съд-Ивайловград, Районен съд-Исперих, Пирдоп, Ардино, община Панагюрище, община Стрелча, община Левски, община Свиленград, община Ардино, община Поморие, община Ябланица, община Трън, Чепеларе, община Любимец. Моля да ме извините, ако съм пропуснал някои от предложенията, които са на Вашето внимание.

Позволете ми по т. 2 във връзка с това, което обявих, да представят модел 4 - господин Шекерджиев и госпожа Димитрова, заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Извинявайте, господин Панов, само нека да обявим в заседанието, че по отношение на обсъждането на темата „Модел 4“, ще се даде възможност за директно включване на членовете на Съвета за партньорство на 15 юни т.г., нека колегите да знаят, защото не бяхме така ясни в посланието днес дали ще бъдат включени или не.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Освен членовете на Съвета за партньорство и другите, които са засегнати по някакъв начин.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, става дума за нашите решения от предишните заседания, на които... (всички говорят)

ЛОЗАН ПАНОВ: Ние дискутирахме Съвета за партньорство и възможността за тяхното участие, дали ще участват днес или на 15-и, решение, което зависи от самите нас. Така или иначе, в нашите предварителни разговори коментирахме, че е може би да участват на 15-и заедно с други субекти, които искат да участват и които, разбира се, Съдийската колегия ще вземе, съгласно своята компетентност решение дали да участват или не.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Благодаря Ви за това уточнение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Това е важно не само за нас, това е важно и за юристите от самия Съвет за партньорство. Благодаря Ви.

Заповядайте, госпожо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Аз вземам думата.

Уважаеми колеги, ние ще се опитаме да представим модел 4, разбира се, в рамките на възможното, защото той е повече от 160 страници, има прекалено много анализи и дори в рамките дори на едно заседание... (технически проблем с интернет връзката)

Реакциите отвътре и отвън, които провокират този модел, ни дават основание да започнем да говорим по него от самото начало. Всъщност, може би трябва да сме наясно, че моделът не представлява конкретно изпълнение все още, а представлява някакъв образец, някакъв пример на виждане, на конструкция или на процес, който би следвало да се случва.

Ние се опитваме да дадем формула за разрешаването на много проблеми, като стойностите в тази формула са променлива величина.

Позволете ми да започна от малко по-назад във времето. Няма да обсъждам онези 20 години преди 2015 г., в които все се говори за реформа на съдебната система. Ще започна от 2015 г., когато има

един сериозен документ на Световната банка, в който ни се казва, че съдебната система в България е на първо място по брой на прокурори на глава от населението, на четвърто място по брой на съдии на глава на населението и на седмо място по брой на съдебна администрация на глава от населението. При това, съдебната система като кадри се разраства с всяка изминала година, и като бюджет, разбира се, на фона на демографския срив, намаляващи дела, концентрацията на хора в по-големите градове и в същото време увеличаване броя на съдиите и на разходите.

Опитвайки се да обхванем всички проблеми, които съществуват в тази система, защото не адвокатите, не обществеността, а ние за първи път предизвикваме дебат по въпроса за проблемите на съдебната система и то абсолютно конкретен, и с пълното съзнание, че ще се получат критични становища, което е добре, разбира се, предложихме на Вашето внимание опит за решаване на някои от проблемите. Да не кажа, че ние вярваме, че опитът е по-всеобхватен, отколкото към момента е бил представен такъв.

Ние сме преразгледали своята организация по такъв начин, че да преразпределим ресурса и се увеличи ефективността без да се губи вниманието към качеството на услугата и правосъдието. Дали ще използваме собствения си ресурс в системата, дали изобщо ще правим някаква реформа, дали ще закрием Районен съд-Гълъбово и ще направим още два райони съда - териториални отделения, е въпрос на решение, но понеже ние считаме, че е крайно време съдебната система да даде ясен знак по какъв път върви, накъде върви, затова сме опитали да обхванем всички възможни варианти и да чуем всички възможни становища.

Само ще отворя една скоба, за да кажа, че ние и днес имаме готовност да отговорим на въпросите, които са поставени от външна

страна, и от вътрешна по отношение на много от темите, които сме засегнали, но да го оставим за следващия път. Дано да бъдем една идея по-ясни в този модел.

Вслушвайки се в препоръката на Световната банка и последвалите такива на Европейската комисия за ефективност на правосъдието, през 2015 г. предходният състав на Висшия съдебен съвет със собствен ресурс решава да направи няколко анализа. Тези анализи стават основата за разработване на проекта, по който в момента се стремим да достигнем до някакъв модел.

Настоящият състав на Висшия съдебен съвет влезе в този проект по целите и по насоките, така както са били зададени. Този проект е съставен от две части - едната му част е създаване на единна информационна система на съдилищата, а втората му част е съдебната карта.

Създаването на единната информационна система на съдилищата не е самоцел. Тя очевидно е свързана със законодателната реформа, която е направена по отношение на съдебната власт, а именно въвеждането на електронното правосъдие.

Прекрояването на съдебната карта не е възможно без въвеждането на електронното правосъдие. Не случайно в много от разделите ние сме стъпили именно на това - на електронните услуги, и на електронното правосъдие.

Въпросът за изпълнението е друг, който, разбира се, също ще бъде обсъден.

Работейки по този проект, дружеството изпълнител освен, че е стъпило на анализите, които към момента са били направени, включително и на анализа за ролята на районните съдилища, е доразработило анализите и е извело допълнителни фактори, които следва да се вземат предвид при реформа на съдебната карта.

Не можем да избягаме от това, което предходният Висш съдебен съвет е заложил и като цели, и като принципи, а именно да се стремим към умерена концентрация на съдебните райони, като се има предвид разпределението на населението по географски райони и социално-икономическите фактори, които определят натовареността на отделните съдилища. Не може промяната на съдилищата да бъде самоцелна и да не изхожда от съображения за бюджетни икономии.

Реформата на съдебната карта трябва да се ръководи от следните основни начала: повишаване на качеството на правосъдието и запазване и подобряване на достъпа до правосъдие на гражданите във всички негови аспекти. И бихме допълнили по начина, по който е разписан този проект - с осъвременяване на достъпа до правосъдие.

Достъпът до правосъдие не е само географско измерение и европейските държави, правили реформа, вече не считат разстоянията за проблем при наличието на технологии и лесна мобилност.

Освен критериите и основните принципи, изведени от анализите, извършени от предходния Съвет, този състав на Висшия съдебен съвет припозна и сподели целите и критериите за реорганизация на съдебната карта. Няма да ги чета, многократно сме ги говорили, многократно са били обсъждани.

Във всички случаи обаче е заложено, в които ще се премине към промяна в границите на съдебните райони, ВСС трябва да използва механизма за определяне на така наречените „териториални отделения“ на районните съдилища, които ще дадат възможност за реалното осигуряване достъпа до правосъдие на гражданите.

В допълнение към настоящия проект е прегледана и международна практика, както и ръководство за създаване и моделиране на съдебни карти, създадено от Европейската комисия за ефективност в правосъдието още през 2013 г. Ако се зачетете в него,

ние неслучайно сме го посочили, ние сме се движили по показателите, които са предложени и в този документ, който съвпадат и с анализите, и които са изведени по настоящия проект като важни фактори.

При развитието на идеята за модел за реорганизация се взе предвид, че географията на правораздаването е въпрос на баланс между различни фактори, на достъпа до правосъдие от гледна точка на близостта на гражданите до съдилищата и твърдим, че чрез предложението за създаване на териториални отделения ние не сме отстъпили от този принцип и ще го обясним по-нататък, минимална големина на съдилищата, така че да може да се осигури наличие на различни компетенции и функции, намаляване на разходите, тъй като ресурсите на публичната администрация не могат и трябва да се пилеят, максимализиране на качеството и адекватно изпълнение на предоставената услуга.

Споделяме констатациите и сме ги заложили в този модел. Докато в миналото дългите разстояния заедно с ограничените средства за комуникация са наложили изграждането на редица съдилища, то днес ситуацията е променена. Съдилищата сме ги разглеждали като част от мрежа, като в нито един момент, повтарям, не сме отстъпвали от принципа за осигуряване на достъп до правосъдие, при това качествено.

При създаване на модела са очертани четири фази и ние сме ги спазвали: оценяване на сегашната съдебна карта и показатели - нещо, което може да се направи само от добре познаващи съдебната система хора. Неслучайно ние взехме предвид и това, което към момента, до момента на написване на доклада постъпи като становища и беше отразено и включено в доклада. На следващо място поставяме цели и критерии, показатели за изграждане и измерване и определяне на нова съдебна карта.

Новата съдебна карта и целите, до които ще се стигне, би следвало да са последната фаза от един дълъг проект, дълго обсъждане, дълъг път, по който да върви реформата. С този проект няма да завърши никаква реформа. Този проект би могъл да даде идеи, основни насоки, да се съобрази всичко, което е било изготвено и уговорено към момента.

В този ред на мисли ние не можем да не държим сметка за това къде в България, как е разположено търсенето на правосъдие в България. В предходния модел, който представихме, който е същият, само че представихме един доста по-твърд или по-общ модел, ние просто предложихме районните съдилища да станат съдилища за по-бързо разглеждащи се дела. Защо? Защото е факт и ние не можем да избягаме от него, че над 60% от делата в районните съдилища са заповедно производство.

По настоящия момент отчетохме, че забележката, че би се стигнало до деквалификация на съдиите и би се превърнал окръжният съд в основен първоинстанционен съд, сме го взели предвид. Отново ще кажа, че реформата със собствен ресурс е възможна по два начина - или чрез преместване на хора, или чрез преместване на дела. В този модел ние се опитахме да съчетаем и двете по начина, по който Ви го предлагаме и считаме, че по този начин не би се стигнало и до големи сътресения.

Разбира се, този модел, освен при наличието на електронно правосъдие, следва да се случи и при наличието на законодателни изменения. Ако ние започнем съдебна реформа без законодателни изменения това, което е възможно към момента да направим, е да приложим съществуващия чл. 30 и да създадем териториални отделения. Ще остане въпросът с недостига на кадри, ще остане въпросът с неравномерно разпределение на делата, ще остане

въпросът с кариерното развитие на съдиите, което не се разглежда от гледна точка на това, че съдиите задължително трябва да имат кариерно израстване, а от гледна точка на това, че системата разполага с достатъчно много капацитет и подготвен ресурс, за да може да си позволи преразпределяне на делата.

И като се опитвам много страници да съвместя в малко думи, може би ще спра до тук, но ще си запазя правото да обясня основните принципи и документи, на които сме стъпили, за да започнем да мислим за подобен всеобхващащ проблемите на системата модел.

Уважаеми колеги, не можем да не държим сметка, че сме в XXI век, не можем да не държим сметка, че в тази държава има демографски срив, не можем да не държим сметка за това, че тази година нашият бюджет е 900 милиона, а догодина най-вероятно ще бъде около милиард! Не можем да не държим сметка за това, че само като пример ще дам тези пет съда, които сме предложили да станат териториални отделения. Всеки един от тях има бюджет над половин милион - двама съдии и десетина-петнадесет съдебни служители.

Въпреки всичко ние нямаме възможността, нито желанието, да закриваме съдилища, да освобождаваме съдии или да освобождаваме администрация. Напротив, тук сме се опитали да съчетаем всичко, което съществува като ресурс в системата да бъде оползотворено по най-подходящия начин. В този модел сме вплели бъдещите или по-скоро работещите се към момента проекти, като например този за заповедното производство, който се надявам, че ще реши голяма част от въпросите с натовареността.

Използвали сме и възможността да кажем за полезността на системата за измерване на натовареността в този модел, която би имала абсолютен смисъл след като бъде доработена.

Още веднъж ще кажа, че това е модел, това е образец, това е представяне на някаква визия за случване на някаква реформа. Това, че сме посочили родова подсъдност от 2000 лв. на делата въобще не обвързва никого. Ние сме преценили, че това е една средна норма, една разумна граница, при която биха могли да се прехвърлят една част от делата в окръжния съд, като тази граници сме я извели от изследване, което ние сами направихме, защото знаете, че ние статистика по цена на иска не водим, но направихме едно вътрешно изследване, което показва, че при тази цена на иска ще бъде разумно, ще остане достатъчно разумен брой дела в районните съдилища, в същото време ще има възможност чрез конкурс да бъдат повишени една част от районните съдии и натовареността нито на окръжните, нито на апелативните съдилища да бъде повишена, напротив - да се стигне до някаква по-голяма равномерност. В същото време сме гонили и въпроса да постигнем по-добро качество на правосъдието, което ние определено считаме, че би могло да стане чрез специализация на съдиите.

В най-общи линии това е може би като основни начала, като начало на проекта. Разбира се, бихме могли да отговаряме и на конкретни въпроси по-нататък.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Господин Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, госпожа Димитрова Ви представи общата рамка, но аз считам, че трябва да обърна повече внимание на начина, по който беше изработен проектът, защо го направихме по този начин, защо представяме тези конкретни предложения, защото те вече са конкретни, и как сме достигнали до тях. Ние това го дължим, защото този въпрос многократно ни беше поставян, както от Вас, така и от всички, които проявяват интерес към модела.

Абсолютно съм съгласен и много моля да обърнете внимание, че ние наследихме този модел. Ние се включихме в него след като той вече беше стартирал и бяха зададени параметри и параметрите в този модел бяха свързани с постигане на определени цели.

Първата от тях е цел, която има изключително значение за съдебната система и това е изравняване натовареността. Това е централен проблем, който стои пред всеки един Съвет, включително и нашият.

Втората цел, която беше поставена, беше целта да се постигне по-ефективно и по-качествено правосъдие, така както то е дефинирано във всички доклади, изготвени до момента и на които стъпваме ние. Това значи специализация.

Това бяха изходните цели, които ние смятахме, че трябва да постигнем и то да постигнем в максимална степен с реализиране на проекта за съдебната карта.

Вие прекрасно знаете какъв голям проблем е натовареността. Как преценихме, че следва да го решим?

На първо място ние счетохме, че трябва да направим едно задълбочено изследване на вида, количеството и естеството на делата, които се разглеждат в страната, в отделните съдебни райони и в отделните органи на съдебна власт. Докладът, който ние сме представили, който ако не се лъжа, е 172 страници има задълбочена снимка, тя е може би единствената, която е правена, на актуалното положение на общите съдилища, на общите районни, окръжни и апелативни съдилища. Ние имаме детайлна информация колко и какви дела гледа всеки един от съдилищата и на базата на какъв ресурс, което значи, че ние знаем каква е средната натовареност за системата, средната натовареност за съответния окръжен район и средната

натовареност за съответния орган на съдебна власт без значение дали в него работят един или 207 съдии.

Оттук насетне ние преценихме, че следва да определим норма за натовареност, която трябва да бъде адекватна за цялата страна. Става дума за норма натовареност, която е различна за различните съдилища по нива - районен, окръжен, апелативен, и за различните съдии по материя, а именно граждански, наказателни, които са класическото разделение на магистратите по материя в страната. Ние определихме такава норма.

Сега тук е редно да кажа, че изработването на тази норма не беше осъществена само от мен и от госпожа Димитрова, не беше осъществена от администрацията на Висшия съдебен съвет или от дружеството, което беше ангажирано при реализиране на проекта. Начинът, по който ние определихме нормата за натовареност, беше чрез, не искам да кажа „работни групи“, по-скоро чрез комуникация с десетки съдии в страната. Това са съдии, които са били от всички нива съдилища, съдии от малки районни съдилища, от съдилища в районен съд, които са по-малко натоварени, от високо натоварени районни съдилища, от Софийски районен съд. По същия начин ние си говорихме с много голям брой съдии, които работят в окръжен съд, в най-малко натоварените, средно натоварените, най-високо натоварените окръжни съдилища. По същия начин беше с колегите в апелативен съд. Това, което ние представяме е на база опит и познание, което са ни дали съдии, които работят и към момента в съответните нива.

Ако си спомняте, в тези няколко месеца - до момента, в който ние представихме доклада, един от повтарящите се въпроси, които задавах на всеки един съдия, който изслушвахме обичайно по избор, беше: какво следва да бъде, според него, нормалното натоварване на съдия в съда, в който той работи? Оттук насетне ние преценихме, че

следва да направим една национално важима норма за наказателни съдии и за граждански съдии. Тя е пред Вас. Нормата е определена на брой дела, които са разделени по видове, съответно по материята - граждански, няколко вида дела, те са пред Вас, наказателни - няколко вида дела. Например, в наказателното право определихме нормата като изчислявахме броя на делата, които ще разгледат, ще се разделят - от общ характер, от частен характер, наказателните частни дела и, разбира се, изключително големият брой, това беше съществен проблем, с който се сблъскахме, е броят на административно-наказателни дела.

След като достигнахме до една, според мен, справедлива норма за натовареност, ние направихме изследване каква е актуалната натовареност във всеки един съдебен район. Защо го направихме? Защото, след като събрахме тези данни, ние не можем да направим прогнозата колко съдии ни трябва в съответния съдебен район и в съответния съд, за да могат те да бъдат натоварени поравно.

Защо считаме, че натоварването поравно е цел, която трябва да бъде постигната? Защото, колеги, това е въпрос на справедливост. За нас, или поне така си мислим с госпожа Димитрова, е редно високо натоварените съдилища да бъдат разтоварени от ангажимента, който имат, защото те бавно и полека затъват, докато съдилищата, в които имат повече съдии, отколкото дела, или повече съдии, отколкото са им необходими, за да се решат делата, които са налични там, то тогава на тези съдии трябва да бъде дадена възможност да работят или в по-натоварените съдилища, или евентуално да бъдат повишени в по-горен по степен съд - нещо, за което ще говоря след малко.

Нямаме възможност да създадем и решим проблема за натовареността, ако продължаваме да имаме над 110 районни съдилища. Повярвайте ми, абсолютно невъзможно е да бъде изравнено

натоварването. Ще дам за пример Ивайловград, защото вчера го разглеждахме в КАК и съседния Харманли. Разликата е седем пъти! Няма как по никакъв начин да бъдат редуцирани делата в Харманли за сметка на Ивайловград, ако те продължават да бъдат самостоятелни органи на съдебна власт. Ето защо ние преценихме, че следва да бъде дадена възможност на съдиите от по-малко натоварените съдилища да подпомогнат колегите в по-тежко натоварените съдилища. Няма друг вариант за това извън териториалните отделения. Ето защо ние предлагаме създаването на териториални отделения там, където натоварването е или по-ниско, или то предполага да има по-малко от трима съдии.

Ние знаем, че такива съдилища има и те не са малко. В този смисъл идентична е ситуацията не само в Ивайловград. Така е в Малко Търново, така е в Берковица, така е в Трън, така е в Брезник, сигурно пропускам и други места. Така е в Мадан, така е в Тополовград. Цифрите, които са на Вашето внимание сочат натоварването.

Оттук насетне, идвам до втората задача - така, както ние я разбрахме. Това е специализацията. Няма съмнение или поне за мен няма съмнение, че наличието на специализация дава възможност за по-бързо и по-ефективно правосъдие. Няма какво да се лъжем! Към настоящия момент ние нямаме специализация в две трети от съдилищата в районен съд и това е най-големият проблем.

Скъпи колеги, най-големият проблем е в това, че ние вече губим възможност за специализация на ниво окръжен съд, където повече от 50% от окръжните съдилища работят с числен състав съдии, който не предполага функционирането на три самостоятелни отделения, които са типични за тази инстанция, а именно - наказателно, гражданско и търговско.

Оттук насетне, ние преценихме, че трябва да бъде направена такава структура на районните съдилища, която да позволи да бъдат запазени тези съдилища, в които ще има достатъчно дела, за да работят съдии на брой толкова, че да е възможна специализация.

Европейският опит започва от минимално количество съдии - шест души. Ние бяхме в Италия. Там минималният брой е пет. В докладите, на които стъпихме, е застъпена цифрата шест. Ние знаем колко е чувствителен въпросът за закриването като отделна, самостоятелна структура на съдебните органи, заради това в началото ние започнахме да работим с численост на съдии в самостоятелен съдебен орган - четирима, защото това, без съмнение, дава възможност за специализация по материя и то само на базата на гражданско и наказателно.

Истината е обаче, че това, което сподели и госпожа Димитрова, когато ние представихме модела януари, ние тогава обещахме не само на Вас, но и на всички да слушаме. Проведохме изключително много разговори с много съдии именно на база кои съдилища следва да бъдат запазени като самостоятелни органи на съдебна власт, кои следва да продължат да функционират като териториални отделения и истината е, че впечатляващо голям брой и магистрати, а и съдии, които не са административни ръководители, ни казаха: Вие трябва да се опитате да запазите максимален брой съдебни органи. Това беше и причината ние да изоставим, смея да кажа, стандарт, който е почти навсякъде в Европа от поне пет съдии, да изоставим дори и четирима съдии и слязохме на трима.

На практика ние запазваме и Ви предлагаме да бъдат запазени всеки един самостоятелен съд, в който има дела, които са достатъчни да бъдат натоварени нормално по начина, по нормата, за която обясних, поне трима съдии, защото това ще даде възможност в

случаите един от тях да бъде наказателен, евентуално, а другите двама да бъдат граждански съдии. Това, първо, дава възможност за специализация, а на следващо място дава възможност максимален брой съдебни органи да останат като самостоятелни такива, но все пак няма как да запазим съдилища, в които няма работа за нито един съдия, а такива съдилища има, в които има работа за един съдия или в които има работа за двама съдии. Това, което ние предлагаме е те да бъдат превърнати в териториални отделения.

В случай, че там по някаква причина се увеличи броят на делата, то тогава няма никаква пречка те да бъдат възстановени като самостоятелни органи на съдебната власт, но към настоящия момент ние не можем да си позволим да поддържаме самостоятелен орган на съдебна власт в съдебен район, в който няма достатъчно дела, които могат да натоварят един, двама или трима съдии. Когато има за трима - той остава.

Опитвам се да обясня начина, по който ние разсъждаваме. Оттук наметне считаме, че обособяването на по-малко на брой, но с висока численост районни съдилища, като самостоятелни органи на съдебна власт, отговоря на заданието, което беше формулирано, но тази цел, според нас, не може и не бива да бъде постигана като това да доведе до резултат - затрудняване на достъпа на граждани до правосъдие. Ето защо и аз, и Боряна, от самото начало отричаме така наречения „Модел 2“, който предвижда закриването на съд, който е съществувал досега като такъв. Със създаването на териториално отделение ние на практика гарантираме запазването на достъпа на гражданите до правосъдие.

Както казах и преди, сега ще го повторя, няма никакво съмнение, защото дадох за пример Ивайловград, че гражданите на Ивайловград ще получат обслужването, което им дължи съдебната

система на същото място, на което са го получавали и досега. Създаването на Териториално отделение-Ивайловград няма да има никакво значение за гражданите на Ивайловград, тъй като те там ще си извадят свидетелство за съдимост, те там ще направят справка, там ще се води и съответното дело. Оттук насетне, това ще има значение евентуално със съдиите в Районен съд-Ивайловград.

В Районен съд-Ивайловград има два щата. Предстои най-вероятно или поне такива предложения има и такива искания има - единият да бъде съкратен. На практика ние отново ще изпаднем в ситуацията, в която вече сме изпадали - да имаме районен съд с един съдия и той да не е достатъчно натоварен.

Представете си натоварването - разликата между Ивайловград и Харманли, е седем пъти по данни за миналата година. Създаването на териториалното отделение на практика ще даде възможност и към настоящия момент съдията - в случая имаме съдия, който живее в Ивайловград и което е изключение - той да изгледа, както ги гледа и сега, срочно и качествено, всички дела в Ивайловград, но той ще има възможност и веднъж или два пъти месечно да отиде и изгледа едно заседание в Харманли, колеги, след което да реши и напише тези дела. Това е начинът да бъде изравнена натовареността.

Няма как съдии от един и същи съдебен район, съседни съдебни райони да решават в пъти различни дела и да вземат едно и също възнаграждение, защото, както казах преди малко, това е въпрос на справедливост.

Не съм съгласен с упреците, които сочеха на това, че ще имаме затруднен достъп на гражданите до съд. Това е, което в момента подчертават. Защото, ако трябва да бъдем откровени, януари месец основните упреци бяха свързани с бъдещо деквалифициране на районните съдии, сега, след като представихме модела, съобразен по

начин такъв, че да избегнем подобен процес, основните упреци са насочени към това, че ще бъдат лишени гражданите от достъп до съд.

Опитвам се да обясня. То е обяснено в отделна глава в доклада. Категорично не съм съгласен, че ще бъдат лишени от достъп до съд.

Искам на нещо да обърна внимание и ще го кажа на Вас и на всички, които ни слушат. Всяко едно от нещата, за които сега говорих, и досега говорих, на практика очертава модел, но не модел 4. Това, което досега говорих беше модел 1. Той така е разработен, той така беше и представен, той така беше и обсъден. И понеже и аз не помня кой какво каза януари, то аз съм сигурен, че в Съдийската колегия няма нито един, простете, колегата Мавров е тук, но като изключим колегата Мавров, който смята, че не трябва да се прави никаква реформа, защото така е решил, то всички останали възприеха или модел 4 или, както те се изразиха - модел 1, 2 или 3 в някакъв вариант помежду им. Това, което аз представих досега практически е модел 1.

Ние обаче отидохме по-нататък. Ние решихме, че следва да представим модел 4, който е своеобразно надграждане на модел 1. Той включва идея, която сега ще се опитам да представя, надявам се, разбираемо.

Колеги, съдебната карта е направена преди 30 години. От 30 години насам ние нямаме никаква промяна в мрежата от съдилища, както беше споменато от Боряна. На практика тези съдилища, като структура, не като численост, са замрели в 1990 г. Аз в 1990 г. не съм бил съдия, но десет години по-късно съм бил съдия, при това в районен съд. Може би аз нямам много ясна представа за това какво се работи в момента в районен съд, какво се работи в окръжен съд, защото все пак от немалко време съм бил касационен съдия, вече не съдия близо

четири години, но цифрите, на които моля да им обърнете внимание, са изключително красноречиви.

Тъй като аз си пазя тефтерите, с които съм си насрочвал дела, погледнах си статистиката за последната година, когато съм бил районен съдия и там, колеги, се сочи, че аз за последната година, ако се не лъжа, 2000 г., аз съм решил 100 дела от общ характер, това са сто присъди, разгледани дела приключили с мотиви, много по-малко АХ-та, много повече ЧХ-та, отколкото има сега и количество частни дела, за които не съм водил статистика, тъй като те са били обичайно по дежурства.

Сега обаче, ако погледнете, Вие ще видите, че картината на делата, които се разглеждат в районен съд между 1990 г. или 2000 г. и настоящата 2021 г., е изключително различна. Какво имам предвид? Ще говоря от името на наказателен съдия, защото там се чувствам по-уверен. Тогава, когато аз бях районен съдия, основната ми работа беше разглеждане на дела от общ характер. При това делата от общ характер бяха изключително разнообразни като вид. Ние, искам да припомня, че към 2000 г. делата с обществен интерес в наказателното право се гледаха в районен съд. Това са банковите дела. В районен съд, колеги, се гледаха делата и по чл. 124, ако се не лъжа, или чл. 123. Там, колеги, се гледаха дела, свързани с контрабанда. В районен съд имаше разширени състави, защото законът предполагаше подобно нещо.

Основната работа на наказателния съдия беше да гледа дела от общ характер и то много. Той ги гледаше в хипотеза на класическо наказателно производство с пълно досъдебно производство, със събиране на доказателства, съдебни прения, писане на съдебен акт, състоящ се от присъда и мотиви. Това беше основната дейност на наказателните съдии преди 20 години в районен съд.

По същия начин имам известни наблюдения и върху дейността на гражданските съдии. Колеги, те гледаха предимно искиви дела. Влизаха със заседанието 20 до 25 искиви дела и това беше основната им дейност.

Как изглеждат в момента районните съдии като натоварване? Като натоварване те изглеждат с огромен брой дела, но основата, базата на тези дела е изключително стеснена. Ние вече нямаме цели категории дела, които се разглеждат в районен съд. Те вече отдавна се гледат в окръжен съд. Ние имаме изключително стесняване на квалификацията.

Колеги, данните са пред Вас. Близко 55% от всички наказателни общ характер дела са по чл. 340-343 „б" и „в". Какво следва от това? Ние имаме изключително голям брой диференцирани процедури. Статистиката сочи: от 8 дела от общ характер в национален мащаб - 6 приключват със споразумение, а споразумението, колеги, значи, че няма съдебен процес, няма събиране на доказателства, няма прения, няма писане на съдебен акт, нито присъда, нито мотиви.

Към настоящия момент районните съдии са затрупани с дейност, която е напълно несвойствена за районните съдии тогава, когато районните съдилища са структурирани. Тази дейност е свързана понастоящем с разглеждане на дела от административен характер, които са повече от половината за наказателните съдии, където те работят не в класически наказателен процес, защото все пак делото е административно, а където контролиращата инстанция е административен съд, който е касационна инстанция.

В скоби - малкото наказателни общ характер дела, които пристигат са дела, които или приключват със съкратено следствие, или приключват със споразумение. Колеги, броят наказателни общ характер дела против личността или против собствеността, които ние

разглеждахме за месец, сега един наказателен съдия не може да разгледа за година, просто защото ги няма!

И оттук насетне какво следва? Ситуацията при гражданските съдии е абсолютно еднаква. Тогава, когато се гледаха основно, това беше основният ангажимент - да се гледат искиви производства, сега над 60% от всички дела са заповедни. Има съдилища, където този процент е 70-73-75. Данните са пред Вас.

И на фона на тази, бих казал, стесняваща се база, като вид дела, данните, които стоят пред мен са от 13.05.2021 г. са, че ние имаме 959 районни съдии от общо 2175 всякакви съдии, в това число военни, специализирани, административни и т.н. Ако извадим административните съдии, които са 297 и военните съдии, то, колеги, ще установим, че на практика близо 60% от всички съдии, които се занимават с общо правосъдие са районни съдии.

Какво следва? Следва извод, че ние имаме огромен брой колеги, които работят в много на брой съдилища, които са създадени във връзка с население, икономическа активност и дела, които нямат нищо общо със сегашното състояние на системата. Ето защо аз си спомням, когато Ви казах, че е крайно време да влезем в XXI век! На практика, за да получиш пълен достъп до всички дела, ти трябва да отидеш в окръжен съд, защото ако си наказателен съдия и не стигнеш до окръжен съд, то тогава ти никога няма да видиш длъжностно присвояване, няма да видиш подкуп, няма да видиш убийство, няма да видиш един куп неща, които се смятат за класически. По същия начин няма как да се сблъскаш с търговско право, ако отидеш в окръжен съд.

Ето защо логиката, която ние предлагаме е следната. Ние имаме пирамидална структура на съдиите в страната, като основата огромното количество съдии на практика работят в съдилища, където се гледат много на брой, но малко по вид дела. Ето защо ние Ви

предлагаме да обърнем това. Нека големият брой съдии да не бъде в районен съд, нека бъде в окръжен и в апелативен съд. Това нещо може да бъде направено и, за да бъде направено ние предлагаме именно промяна в родовата подсъдност. Това е разликата, това е логиката на модел 4. Това е разликата с модел 1.

Ние казваме: нека в районен съд да осигурим по-малко на брой съдии, на които да гарантираме сравнително бързо израстване до мястото, където те имат достъп до пълен набор дела. Това е окръжен съд. Как може да бъде направено това? Само и единствено с промяна на подсъдността. Това е стратегическа цел.

Защо е стратегическа, колеги? Защото абсолютно неправилно е 959, според мен, подготвени съдии да ги държим там, където делата не предполагат техния капацитет в продължение на 10-15 или 18 години. Съжалявам, че ще дам пример с мен. То не е хубаво така, но поколението, към което аз принадлежа, между другото и голяма част от Вас, много ясно помнят колко се стоеше в районен съд. Сега, скъпи колеги, всеки втори, който пенсионираме е в районен съд. Предлагам, ние предлагаме тази тенденция да бъде променена, като кажем така, щото съдиите да отидат максимално бързо там, където те имат достъп до всички дела, защото сега ситуацията е различна.

Ето защо ние предлагаме да актуализираме броя съдилища в районен съд и тяхната дейност с актуалната ситуация. Не е вярно това, че реформата в този случай е революционна. Може би е революционна, но според нас е необходима, защото ние продължаваме да твърдим, че в момента имаме прекалено много районни съдии, които не можем да използваме ефективно.

Защото, скъпи колеги, така се случи, тези две комисии, в които работя, много Ви моля, каква е ситуацията. Ние имаме поне пет съдилища, в които нямаме съдии. Ако те продължат да бъдат

самостоятелни съдилища, единственият начин да намерим съдии е да обявим така наречения „външен конкурс“. Ние така и правим и като обявим външен конкурс, обичайно го правим за някакъв орган на съдебна власт, какво се получава? Явяват се много кандидати, повечето адвокати, с цялото ми уважение към тях, които обаче, забележете, те кандидатстват за всички - те кандидатстват за Районен съд-Средец, но и за Районен съд-Лом, и за Районен съд-Мадан, ако го обявим. Те кандидатстват за всички и знаете ли защо го правят? Защото те знаят, че в момента, в който станат съдия, когато станат съдии, те ще изкарат един сравнително кратък период и на третата година ще си отидат там, където искат. Сега мога да дам и конкретни примери как колеги, които са избрани на външен конкурс в момента се опитват да се върнат там, където живеят и го правят по всички начини - чл. 194, кандидатстване в конкурси, дори последното, което видях, колегата се беше кандидатирила за председател на районен съд в населеното място, където живее.

Това води до следното: ние назначаваме конкретен съдия, той си тръгва, съдът остава празен. Назначаваме нов, нов, нов. Колеги, всяка година ние назначаваме 20-25-30 нови районни съдии. Повярвайте ми, ресурсът не предполага, Боряна го каза, ние сме на четвърто място по брой на съдии в страната. И тук ще кажа още нещо, което е важно - ние сме на първо място в Европейския съюз по ресурс, който отделяме за издръжка на съдебната система.

А както колегите от Бюджетната комисия добре знаят или поне повечето от тях го знаят, над 90% от издръжката са заплати. Съжалявам, но ние не можем да си позволим да поддържаме съдилища, в които няма работа дори за един или има работа за един, и които имат бюджет над 500 хил. лв., защото това е напълно неоправдано.

И, второ, не е ли неоправдано от гледна точка на фиска, защото, повярвайте ми, когато предлагаме на Вашето внимание тази реформа бюджетният въпрос въобще не ни интересува, но все пак колегите магистрати ще ме разберат. Ако смятат, че може да продължим да подобряваме условията на труд, то това не може да стане без да предложим реформа.

Ако не съм взел много време, все пак ще кажа и някои други неща и те са следните. Въвеждането на национална норма на ниво районен, окръжен, апелативен съд за наказателни, граждански съдии ще ни даде възможност за предвидимост. Това ще ни даде възможност всяка година ние да знаем колко съдии ни трябва в конкретния съдебен район. Това ще даде възможност ние да планираме конкурсите за млади съдии, да не допускаме грешките, които сега допускаме.

Вие в момента знаете, че няма къде да назначим младшите съдии, които сме избрали. Всяка година ние не можем да направим това планиране. Въвеждането на единна национална норма ще ни даде възможност за планиране.

Ако ме попитате за СИНС ще Ви отговоря, но ще изчакам въпроса.

На следващо място, това ще ни даде възможност да ограничим достъпа на външни за системата лица към съдийската професия. Той, разбира се, не трябва да бъде ограничен изцяло, но абсолютно недопустимо е така наречените „неатрактивни съдилища" - Берковица, Лом, Ивайловград или, да кажем, Малко Търново или Чепеларе, където по принцип съдиите не живеят, просто няма съдии, които да живеят там, абсолютно недопустимо е те винаги да бъдат захранвани с така наречените „външни назначения", защото ние правим едно огромно количество районни съдии на база намаляващ брой дела и на практика ние ги обричаме да седят винаги като районни съдии.

Опитах се да Ви представя логиката на модел 4.

Това, с което искам да завърша, е следното. Ние с госпожа Димитрова не сме наивни. Ние знаем, че за да бъде реализиран модел 4 ни трябва подкрепа - подкрепа от съдиите, трябва ни подкрепа от гилдията, трябва ни подкрепа от адвокатите, от прокурорите, подкрепа от нотариусите. Със сигурност ни трябва, ако не подкрепа, то поне разбиране от местните власти. На нас ни трябва изключителна подкрепа от политиците, защото в края на краищата модел 4, а в известен смисъл и модел 1 могат да бъдат реализирани само със законодателни изменения.

Това обаче, което ние сме представили на Вашето внимание е детайлно разбиване на съдилищата, като брой дела, брой щатове, възможност за заемане, което доказва, че модел 4 е възможен. Той е възможен към настоящия момент.

И, за да можете да осъществите сравнително безболезнено една съдебна реформа, колеги, Вие трябва да охраните правата на гражданите, Вие трябва да охраните и правата на съдиите. Към настоящия момент все още имаме възможност да го сторим, което значи, че няма нито един съдебен район, съдебен окръг на окръжен или апелативен съд, където броят на съдиите да не позволява те така да бъдат разместени по инстанциите, респективно реорганизирани като работа, че това да се отрази на техния живот, на техния личен живот, да налагат преместване или преселване в друго населено място. Все още имаме шанс да го направим, но този шанс бавно и полека изтича, защото след година или след две неравнопоставеността в натоварването на съдилищата от различните райони ще доведе до невъзможност съдиите, които са в единия да продължат да работят всички в него, а съдиите, които са в другия, трябва да бъдат подсилени с други. Към настоящия момент този въпрос не съществува.

Аз не знам дали ще направим съдебна реформа или не, но знам едно - рано или късно тя ще се случи! Не искам да бъде лош пророк, но в момента текат процеси, които не знам дали ги виждате, но аз ясно ги виждам - това че, например, окръжен съдия е в Мадан, това че наградихме например, окръжен съдия, защото е работил в Берковица, това че ние не можем да намерим желаещи да работят в поне 5-6 съдилища, това че в Нова Загора доскоро бяха двама от пет, в Лом трима от седем, да не ги изброявам, защото мога още да говоря по този въпрос. Бавно и полека броят на дела, икономическата активност, демографската промяна води до необходимост от промяна на съдебната карта. И след 12 месеца, повярвайте ми, най-късно след 18, ситуацията ще бъде такава, щото тогава ние или който и да било друг ще има необходимост да направи реформа, но тя няма да е, защото той я иска, а защото ще бъде длъжен, тъй като процесите ще бъдат вече до такава степен напреднали, че той няма да има друг изход.

И едно последно нещо - модел 4, и това, което ние сме представили, е като задача. Ние дефинирахме, че имаме определени цели и дадохме отговор. Много Ви моля, може би сбъркали, най-вероятно някъде е трябвало да оставим съд, другаде е трябвало да остане териториално отделение. Най-вероятно прогнозните ни изчисления за брой дела някъде са сбъркани, но, много Ви моля, тогава когато говорим за съдебна карта, когато някой каже „Това не става!“, много моля да предложи вариант.

Повярвайте ми, две плюс две винаги е четири, то не може да бъде нито три, нито пет, нито седем, без значение колко ни се иска! Ето защо сега млъквам, за да имате максимално голяма възможност, за да задавате въпроси, надявам се ние да дадем отговори.

И още нещо, извинявайте. Боряна ме допълни. Ще кажа и следното - въпросът за натовареността и въпросът за специализацията

са съществени въпроси, но ако се реализира модел 4 по начина, по който го обясних, аз твърдя, че ние ще решим и още няколко проблема, които са налични пред Съдийската колегия.

Първият от тях е въпросът за конкурсите. Не случайно ние сме представили модел, по който да бъде извършено, ако се приеме модел 4, повишаването и този модел според мен е обсъден, както със съдии, той е много близък до модела, който представи Съюзът на съдиите. Той беше обсъден и в работната група и е много сходен с това, което ние обсъдихме в работната група към Съдийската колегия. На нас ни се струва, че това е начин, по който може бързо и безпроблемно да бъде решен за мен един нерешим проблем - това е проблемът с конкурсите.

Вие всички тук мислите, че кризата с младшите съдии и това, че те няма къде да бъдат настанени, не могат да им бъдат намерени места, това, че те трябва да бъдат отлагани, това е проблем с конкурсите. Да, проблемът с конкурсите. Вие всички смятате, че тогава когато този проблем бъде решен, ще бъде решен проблемът с попълване щатовете на районните съдилища. Само че, скъпи колеги, да не бъда лош пророк, истината е, че това е малък проблем. Големият проблем, колеги, ще дойде тогава, когато приключат конкурсите, защото ние имаме над 200 командировани магистрата и тези магистрати са командировани в по-горни съдилища.

В момента, в който приключат конкурсите, наред с тях имаме близо 580 кандидата и ние ще получим толкова голям дефицит на съдии и то не в Ивайловград, Тополовград, Берковица и Лом, а те ще бъдат в големите съдилища. Тогава, когато един съдия в Софийски районен съд, скъпи колеги, в момента гледа 60 дела, когато липсват 20 от тях, защото ще бъдат повишени в Софийски градски съд, а малко повече от тях кандидатстват, тогава някой ще трябва да даде отговор: кой ще

гледа тези 2 хиляди дела месечно? Така че големият проблем ще дойде оттам.

Това имах предвид, когато казах това, че процесите са видими и нямаме много време да ги решим. Ето защо ние имаме абсолютно задължение да решим и този проблем.

Ако се приеме модел 4, нещо което ми хрумна преди няколко дни, това ще доведе и до още един проблем, който стои пред тази колегия. Един от основните проблеми, които поставят съдиите в районен и в окръжен съд също, е проблемът с ножицата, разширяващата се ножица във възнаграденията. Тогава когато 60 % от съдиите са ти в районен съд проблемът е един. Тогава когато много по-малко от тях са там, проблемът намира някакво свое решение. И понеже ще се поставят и въпроси за финансовата обосновка, последните данни, които имаме е, че под 7 милиона лева ще струва евентуалното повишаване на, а да бъдем конкретни - над 400 районни съдии трябва да станат окръжни и малко над 180 да станат апелативни. Това нещо във финансово изражение ще струва под 7 милиона лева. Общо взето толкова колкото раздадохме като бонуси в рамките на миналата година преди Коледа.

Приключвам с това изложение. И аз, и Боряна сме готови да отговаряме на всички въпроси. И да кажа нещо, което може би трябва да се знае. Ние сме готови да водим дискусия и държим да има възможност на 15-ти не само участниците в Съвета, за който госпожа Имова каза, но и все пак адвокатите според мен задължително трябва да участват, защото ние трябва да чуем техните аргументи и те да чуят нашите аргументи, защото смятаме, че така е честно, както и всеки един, който смята, че има какво да каже по темата или има интерес, заради това ние заявяваме, ние сме готови за дискусия и днес, но Ви моля да разширим максимално броя на участниците в дискусията на 15-ти.

Готови сме да отговаряме на въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Ако ми позволите да довърша за териториалните отделения. Териториалните отделения са последната част от доклада и за всички онези, които са стигнали до 50-та страница, но изкритикуваха 156 страница от доклада. Много държа да отбележа какво точно сме посочили за териториалните отделения. Ако забелязвате, ние започваме с въпросите, които сме поставили и на които сме се опитали да дадем отговор.

Въпросите са ни: Подходящо ли е създаването на териториални отделения на местата на съществуващите сега районни съдилища. Дали би се нарушил достъпът до правосъдие? Дали би се затруднил правораздавателният процес? Дали е обосновано, включително от финансова и социална гледна точка, част от районните съдилища да бъдат превърнати в териториални отделения, нещо което и в момента съществува по Закона за съдебната власт, но Съдийската колегия не е употребила.

Всъщност, тъй като няма дефиниция за териториално отделение и какво точно е имал предвид законодателят, създавайки териториалните отделения, ние имаме предвид, че законодателят също е чел всички онези препоръки и критики към съдебната система и е дал възможност на съдебната система по най-подходящия начин да ползва собствените си ресурси.

Мислейки за териториалните отделения, независимо дали се касае за създаването на такива или преместване на дела по родова подсъдност на окръжния съд, който в България винаги е ситуиран в областния град, следва да се държи сметка и ние сме държали сметка за най-удобния за ответника съд и връзката на делото с териториалния район на съответния съд. Затова при определяне на териториалните

отделения сме предложили вариант, при който се вземат предвид всички допълнителни фактори, които биха позволили случаи на пълноценно заместване на физическото присъствие, както на съда, така и на страните, без да се нарушава достъпът до правосъдие. Всъщност, нещо което съдебната система проведе като експеримент по време на пандемичната обстановка.

Моля Ви да отбележим следното. Постъплението на дела в районния съд и в териториалното му отделение дава възможност за бързо и качествено разглеждане и решаване на делата, защото когато териториалното отделение не разполага със специализиран в определената материя съдия, винаги може да бъде осигурен такъв, защото когато териториалното отделение е кампанийно натоварено то ще бъде подпомогнато от съдии и служители от големия съд, както и обратното. Когато предлагаме специализация във всички области, както е в момента, и като имаме претенция за качество ние сме тези, които сме длъжни да ги осигурим.

Предимствата на създаването на териториалните отделения се състои в следното:

Първо в това, че съдиите и служителите в териториалното отделение ще са в щата на един съд - районният съд, който ще позволи пълна мобилност и на съдии и на съдебни служители между районния съд и териториалното му отделение без да се командирова и без да се заплащат командировъчни разходи.

Натовареността на съдиите ще се уеднакви, на следващо място. Ще се създаде възможност за специализацията, тъй като делата ще се разглеждат от специализирани в съответната материя съдии, което ще доведе или би следвало да доведе до по-добро качество и бързина.

На следващо място, ще се уеднакви стойността, която се разходва за разглеждането на едно дело, която варира от 200 и няколко до над 1000 лв.

Ще се преустановят разходите за съдиите, които живеят в областния център, а правораздават в съд извън него.

Ще се спестят разходи предвид оптимизацията на администрацията, най-вече на общата такава.

Териториалното отделение няма да има самостоятелен бюджет. То ще харчи толкова колкото му е необходимо за съществуването.

Ще отпадне необходимостта от непредвидено съкращаване на празни щатове, нещо което в момента ние правим в движение, с което притесняваме и възпрепятстваме изключително много нормалния правораздавателен ход.

Няма да има дълго време или незаети празни щатове, тъй като ще е възможно предварително планиране и в краткосрочен план, което е важно, за намаляване на действителната натовареност, която в идеалния случай не би следвало да се различава от натовареността по щат.

Няма да има необходимост от преместване или друг вид неудобство за нотариусите.

Чрез несъществени законодателни изменения районите могат да се запазят под териториални отделения към съответния районен съд.

Няма да има необходимост от промени или друг вид неудобства за държавни и общински органи, чиито дела са от компетентност на районен съд, преобразуван в териториално отделение пак чрез несъществена законодателна промяна.

Възможно е в малки съдилища, преобразувани в териториални отделения, които имат необходимост от 1 съдия или по-

малко от 1 съдия, което сочи натовареността на този съд, да нямат физическо постоянно присъствие. При преобладаващ брой и вид дела особено в малките районни съдилища използването на видеоконферентни връзки, както за откритите съдебни заседания, така и за делата по дежурство, допустимо от процесуалните закони обаче, е напълно реален и подходящ вариант.

С въвеждането на електронно правосъдие, необходимостта от физическото ежедневно присъствие на съдия няма да е наложителна. Подобна възможност се предлага и от цитирания в началото на настоящия доклад документ.

Това, разбира се, не означава, че ние ще оставим районните съдилища без съдии. Това означава възможности за вътрешна организация и е изцяло вътрешноорганизационен въпрос.

Предвижда се териториалното отделение не само да приема книжа по всички видове дела на районния съд и да предоставя информация и услуги, както досега, но и в него и чрез него да е възможно подаването на книжа до всички инстанции в съответния апелативен район.

В териториалното отделение ще бъде възможно да се правят справки по всички дела, които съществуват в Единната информационна система на съдилища - да се получава информация, да се подават книжа, да се предоставят повече от услугите, които в момента съдилищата предоставят.

Създаването на териториални отделения по никакъв начин, уважаеми колеги, не би следвало да засегне достъпът до правосъдие на гражданите, защото на практика няма да бъде закрит нито един малък районен съд, а ще се оптимизира дейността му.

Начинът на работа е абсолютно вътрешноорганизационен като в доклада сме посочили и примерни варианти за това как може да

се случи и разпределението на делата, и разглеждането на делата, и справките по делата.

Ако забележите, докладът завършва с това, че създаването на териториалните отделения ще е възможно тогава, когато се обсъди с местната общност, с местните съдии, с председателите на съдилищата в съответните апелативни райони и най-вероятно всички фактори, които сме посочили ще бъдат пренаредени по някакъв начин за всеки апелативен регион.

Никога не сме казвали, че този модел, който сме разработили и сме представили с тази подсъдност, е окончателният и валидният оттук нататък. Не знам защо се тиражира версията, че 55 районни съда ще стават териториални отделения. Не, както каза и колегата Шекерджиев, въз основа на тези конкретни данни и тази конкретна подсъдност ние искаме да покажем, че е възможно с вътрешен ресурс да се справим, стига да проявим желание, на първо място, и разум.

И пак казвам, този модел дава основание Съдийската колегия да приоритизира някак си задачите си, защото никаква реформа вече оттук нататък не е възможна, ако нямаме добре работеща Единната информационна система на съдилищата, добре работещ Единен портал и добре развити електронни услуги.

Може би наистина да спрем дотук. Дано да сме били малко по-ясни в концепцията и във формулата, която предлагаме и сме на Ваше разположение за въпроси.

Благодарим за вниманието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви и аз. Уважаеми колеги, заповядайте за въпроси.

Няма въпроси? Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Чак да няма въпроси, не вярвам. Благодаря. Дали, г-н Панов и останалите колеги, ще установяваме

някакъв регламент за задаване на въпроси, време и т.н., за да не бъде упрекната, че взимам много пъти думата или че задавам много въпроси и други подобни неща? Питам това, защото имам много въпроси и бих искала евентуално да приоритизирам, ако ще имаме някакъв регламент.

ЛОЗАН ПАНОВ: Регламентът зависи от самите нас, но колегите Димитрова и Шекерджиев казаха, че ще отговорят на всички въпроси, така че според мен докато се изчерпат всички въпроси би следвало да продължи заседанието. Всеки който има въпроси трябва да си ги зададе, стига да има такива.

Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз ще започна с изчисляването на нормата на натовареност. Ще се опитам колкото се може по-малко коментари да направя, но пък обясняването на въпросите е невъзможно без някакъв коментар. Твърдя, че определянето на норма на натовареност по начина, по който е направено, говорим за последния доклад, то съответства и на това, което се предлагаше преди това, е връщане към един изоставен според мен начин на изчисляване на натовареността, а именно по брой дела. Вярно е, че тук има известно развитие, делата не просто се броят, а те се разделят по видове, по няколко големи групи по съответните материи и след това пак се броят.

И всъщност бележката и въпросът ми в тази връзка е каква е обективната база, на която стои подобно изчисление? Много ме впечатли едно изказване на г-н Шекерджиев, че той си пази тефтерите от времето, когато е бил съдия. Очевидно това е някакъв съдийски прием, аз също пазя моите. Била съм за известно време наказателен съдия и много ме впечатли предложението, което се прави за нормата на натовареност на наказателни дела в районния съд. Твърдя, че толкова дела, колкото се предлага и по вид, и по брой, да се гледат за 1

месец за районен съдия аз съм гледала и съм свършвала в рамките на 1 седмица, наистина в рамките на 1 седмица - НОХД, ЧХД, ЧНД-та и административни дела. Заради това питам каква е обективната база, на която стои подобно изчисляване на натовареността? От една страна се твърди, че времевият критерий за измерване на натовареността е необективен, субективен, в същото време на няколко места, когато се говори за натовареност аз срещнах изрази в смисъл, че по-сложните дела изискват повече време за свършване, извадила съм си и цитати, ако искате мога да ги цитирам, но се опитвам да спестя време. Защото, всъщност, чух в изказването на г-н Шекерджиев, че тази норма на натовареност е формирана в резултат на множество разговори, проведени със съдии от всички нива, действащи съдии, както в малко натоварени, така и в средно и във високонатоварени съдилища. Въпросът ми е дали има някакво обективиране на тези резултати от така наречените разговори и проучвания? Защото аз оставам с впечатлението, че, и това е посочено на няколко места в доклада, както за гражданските така и за наказателните дела. На практика е взет броят на наличните или постъпващи дела към настоящия момент и за някакъв период назад, взет е наличният брой на съдии и е разделен броят на делата на броят на съдиите по видове дела и оттам насетне е получен броят на съдиите, които са необходими, за да разглеждат определен вид дела и след това е направена редукция спрямо предложението за законодателни промени за местната подсъдност кои дела да отидат в окръжен съд и кои да останат в районен съд, но това е схемата или методът на изчисление, който е използван.

И нещо друго не можах да разбера. Как е получено изчислението за норма на натовареност в районните съдилища по наказателни и по граждански дела, след като е обективно ясно, мисля има и конкретната цифра на съдилища, не мисля, а съм сигурна, в

момента не мога да я цитирам, но ще я намеря, броят на районните съдилища, в които няма никаква специализация, освен това има и други районни съдилища, в които имат частична специализация? След като няма такава специализация как е възможно към настоящия момент да се направи преценка от тези съдии, които гледат както наказателни така и граждански дела, каква е нормата на натовареност за граждански и за наказателни дела?

Ако може на тези въпроси колегите да отговорят. Имам и по отделните части други въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Как е определена нормата? Ще се опитам да отговоря, мисля че разбрах въпроса. Колеги, нормата е определена по начина, по който Ви казах. Категорично не е определена на база брой дела разделени на брой съдии, защото ние така не можем да направим норма, причината, поради която госпожа Дишева каза, а именно в 73 от над 113 районни съдилища ние нямаме специализация. Няма как да разделим броя на наказателните дела на броя на наказателните съдии, защото не малка част от районните съдии гледат и наказателни и граждански.

Много е важно обаче да кажа, че не този чисто статистически критерий е бил използван. Това, което ние направихме е да говорим, да обсъждаме този въпрос с много на брой и от различни съдилища съдии, като те казаха не колко дела гледат или колко дела биха искали да гледат, а колко дела според тях е нормално да бъдат гледани. Така беше направена тази норма.

Много хубав е въпросът защо не е използван СИНС. Няма нужда да убеждавам, че аз не съм най-големия привърженик на СИНС, но има нещо, което трябва да призная. Както Ви казах, говорих с много съдии в много съдилища. Един, за мен, изключителен съдия в

Благоевград след около 2 часа успя да ме убеди в смислеността на СИНС като начин за измерване на натовареност. Защо не сме го използвали обаче? Към настоящия момент ние не можем да използваме СИНС за определяне на норма на натовареност на наказателни и граждански съдии по една много проста причина и аз имах ... (Прекъснат от Ат. Дишева)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Шекерджиев, аз не съм Ви питала за СИНС. Просто обяснете Вашата логика. Не съм говорила за СИНС.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Разбира се. Благодаря. Искам само да обясня следното. Ние ще използваме СИНС, но ще използваме СИНС като измерител на съдии, които гледат еднаква материя. Към настоящия момент ние не можем да го използваме, за да определим норма по една проста причина. Тя е следната: В който и съд да погледнете числата по СИНС за гражданските съдии са два пъти повече от числата за наказателните. Ето защо ние нямаме как да сравним тяхната работа, на едните с другите, по ред причини. Просто системата не го позволява. Какво предлагаме да се направи? Направихме, не знам как се нарича, не съм достатъчно грамотен, но може би на базата на интервюта с много съдии, това което те считат за нормална като норма за натовареност. След като на нейна база определим броя наказателни и броя граждански съдии, тогава следващата година, когато вече имаме пълна специализация в абсолютно всички съдилища, можем да погледнем СИНС и СИНС тогава ще ни сравни наказателния съдия в Котел или който работи в Котел наказателните дела там и този в Свиленград. Ние ще имаме ясна представа. И вече не на базата на брой дела, а на базата на СИНС ние ще можем да регулираме натовареността, респективно щатната численост, но към настоящия момент ние не можем да го направим.

На следващо място. Отговорих, не сме делили брой дела на брой съдии, защото не можем. Не можем дори на ниво окръжен съд, тъй като ние имаме съдии с определена специалност, които са повече от необходимото в определени окръжни съдилища. Ако погледнете данните ще видите неща, които поне на мен ми изглеждат притеснителни. Не може да има окръжен съд с постъпление от 30 ОХ-та за година. Нали разбирате? Общо постъпление за всички наказателни съдии, а то не е единствено. От тази гледна точка ние не гледахме колко дела имат в момента, а колко дела трябва да гледат, колко е разумното да бъде гледано, за да може да бъдат гледани качествено и изписани правилно. Това го направихме точно на база проучване. И след това, между другото с огромно притеснение, това беше най-големият ни проблем, определената норма я наложихме към съществуващите дела и това ни даде оптимизъм да Ви кажа, че все още нещата могат да бъдат направени безболезнено, без да бъдат местени съдии от един съдебен район в друг, но това няма да продължава дълго.

На следващо място. Обърнете внимание примерно на нормата, която ние сме направили за въззивен съд, наказателните дела. Вие ще видите, че ние сме определили една норма за натовареност на въззивни дела, която е много по-голяма от тази, която ще бъде. На практика няма да има нито един наказателен въззивен съдия, който да изгледа повече от една трета от въззивните производства, които ще бъдат нормата. Ние не се интересуваме към настоящия момент от броя дела. Ние се интересувахме, тя беше така направена, от съответната норма по вид дела, която следва да бъде за съответния съд. По същия начин е за апелативен, по същия начин и за районен.

Мисля, че отговорих на въпроса как без специализация сме го направили. Напротив, ние не се съобразихме със сегашния брой съдии, нито се съобразихме със сегашния брой дела. Ние измислихме тази

норма, след което я наложихме към това, което е към момента и това, което ще бъде при евентуално реализиране на промяна на родовата подсъдност.

И, скъпи колеги, не ми е удобно да го кажа като числа, но числата излизат. Все още това нещо може да стане и то е пред Вас в множество таблици.

Ако не съм разбрал някаква част от въпроса..., а, да, без специализация. Ние предвиждаме пълна специализация. Ние считаме, че когато има наказателно дело, да речем в Средец, то трябва да бъде разгледано от наказателен съдия. Дали той ще е в Средец, или ще работи там, или ще пътува от Бургас, няма никакво значение, но специализацията ни е цел, от която ние не би следвало да отстъпим, защото ние поставена като задача. При това положение ние твърдим, че всички съдилища в страната ще станат със специализация поне по две материи, без значение колко са големи, без значение на кое ниво са. Ако не съм разбрал и не съм отговорил на нещо, разбира се, ще допълня отговора.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да разбирам ли от отговора, г-н Шекерджиев, който дадохте, че Вие твърдите, че делата, които в момента, по-скоро обратното - съдиите, които в момента съществуват в цялата страна като брой съдии, са точно толкова, колкото са необходими да разгледат делата, които постъпват и са налични в страната? Защото аз оставам с впечатление, че това казахте току-що. Дали правилно съм Ви разбрала?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, съдиите стигат, като с минимални размествания на не повече от 7, 8, 9 човека по съдебни райони, не по нива съдилища, пак казвам.

АТАНАСКА ДИШЕВА: И като цяло за страната? Казвате, че съдиите са толкова, че да разгледат делата в страната?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Съдиите са достатъчно, за да разгледат делата в страната.

АТАНАСКА ДИШЕВА: А дали са повече? Питам Ви това, защото и Вие, и г-жа Димитрова говори, а ние всички го знаем като констатация, че съдиите в страната са много спрямо демографското развитие на страната, спрямо икономическото развитие и разни други фактори, които са посочвани в редица доклади и г-жа Димитрова ги цитира включително и днес. Доколкото се анонсира и този модел, а и по принцип идеята за реформа на съдебната карта, тя е свързана именно с разрешаване на това противоречие между намаляващото население в страната, съответно диспропорциите в икономическото развитие от една страна и в същото време с увеличаващия се брой съдии. В началото на изложението беше казано, че, мисля че и Вие го казахте, че е ежегодно ние разкриваме по около 20 нови съдийски бройки. Аз не съм водила тази статистика, но се доверявам на това, което сте извадили. Затова попитах дали всъщност не са много съдиите, защото в тази връзка имам и други въпроси. Точно така съм схванала и аз нещата и изграждането на структурата. Имаме толкова съдии, имаме толкова дела. Целта е да разпределим как тези съдии да гледат тези дела, само че по-равномерно и при специализация. Тоест, не по-равномерно, максимално равномерно, с еднаква натовареност и специализация. По този начин аз схващам изграждането на целия модел, нека така да го наричаме като система. Дали правилно съм разбрала?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да отговоря ли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, благодаря Ви. Колеги, аз не разбирам въпроса много или малко са съдиите. Съдиите са толкова

колкото са. Ние не предлагаме по никакъв начин да намалим броя на съдиите. Ние единственото, което искаме и считаме е, че трябва да реорганизираме мрежата на съдилищата по начин такъв щото те да са еднакво натоварени. Но ако ние приемем норма за натовареност това ще ни даде възможност за планиране, ако ни се даде възможност за планиране, тогава ние ще знаем колко съдии ни трябва. Сега тука има детайли, които аз дължа да ги кажа, въпреки че сме ги казвали и друг път. Ние не предлагаме силово преместване на съдии по никакъв начин в реализацията на който и да е модел. Ние обаче считаме, че ако се приеме норма за натовареност, специализация и се намали броят на районните съдилища като самостоятелни органи на съдебна власт, това ще ни даде възможност да отговаряме на прости въпроси, на които ние сега не знаем отговора. Например колко младши съдии да назначим, защото ние не знаем колко ни трябва. Например имаме ли нужда от външен конкурс, защото в случая имаме външен конкурс за съдилища, в които няма достатъчно натоварване. Това все е въпрос на планиране, без значение дали съдиите са много или са малко, ние не можем да ги редуцираме, но ние сме предложили норма за натовареност, която позволява със сегашния брой съдии да бъдат разгледани всички дела при съответните случаи.

И сега ще Ви кажа още нещо за модел 4, защото то може би е важно. Вижте, колеги, ние в момента имаме огромен брой съдии в районните съдилища като най-големият брой дела, които гледат, са заповедни производства за гражданските съдии или административен характер дела за наказателните. Когато имаме така наречените съдилища без специализация тогава пак тези две групи, разглеждани от един и същи съдия, са най-големите. Ако направите анализ на броя ОХ-те, броя АХ-та или брой искиви производства, брой заповедни производства, съответно в районните съдилища, ще установите нещо,

което поне за мен е смущаващо. Това е, че ние държим огромен брой съдии в районен съд, за да гледат заповедни производства и административен характер дела, тъй като те са 60 или 70 % от всички дела.

Ние заради това, съжалявам, че го пропуснах, ще се опитам да го обясня, ние считаме следното: Идеята е да качим максимален брой съдии там, където е пълната палитра дела - в окръжен съд. Но ако го направим то тогава тези, които останат в районен съд ще имат проблем, защото те ще бъдат залети от една лавина заповедни производства и административен характер дела. Ние затова предлагаме следния компромисен според нас вариант и той е да имаме непостоянни състави. Какво значи това, колеги? Това значи вместо да имаме 60 души наказателни съдии по щат в Районен съд-София, да имаме 40 души съдии, наказателни, в Районен съд-София, защото те са ни достатъчни, за да изгледат всички ОХ-та, всички ЧД-та и всички ЧХ-та, което е класическата работа на наказателен съдия. Оттам насетне огромната маса АХ-та, цифрите са пред Вас, те не могат да бъдат изгледани от намаления брой съдии, но ние след като качим 20 от тях веднага в окръжен съд, можем да им предложим на тях или на целия състав от градския съд в рамките на едно или две заседания, в случая две заседания, те да изгледат примерно по 15 АХ-та, едно януари и едно септември, и в замяна на това ние да не ги държим с години в районен съд, а те да направят този компромис. По този начин ние съобразяваме огромният дисбаланс в работата на наказателни и граждански съдии като предвиждаме възможност това да бъде сторено от тези съдии, които вече са качени там където са най-много и най-различни по вид, по скоро всички по вид дела. Това е идеята за териториалното отделение, което пропуснах да спомена. То е именно единствено и само да се коригира дисбалансът създаден през годините между заповедни и други

дела, и между административен характер дела и други. На мен това ми изглежда справедливо и честно, и ако бях районен съдия може би щях да смятам, че е правилно, защото четох, имаше оплаквания от съдиите в окръжен съд, че те трябвало да се върнат в районен съд. Това е въпрос на вътрешна организация, но дори и вътрешната организация да прецени, че тези които са с много години стаж в окръжен съд, тези, които се качат от районен съд могат да поемат това задължение, то е в техен интерес. И същевременно по никакъв начин няма да пострада правосъдието.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не зададох такъв въпрос, но господин Шекерджиев продължи, просто уточнявам, че не съм задала допълнителен въпрос.

Аз попитах и не получих отговор дали са обективирани резултатите, получени от въпросните разговори, които са проведени с, твърди се, много съдии от всички нива. Защото, доколкото си спомням, ако има такъв документ аз не съм го виждала, не ми е предоставен, дали е по някакъв начин с анкета или дали има някакви записки от тези разговори. Ще обясня защо. Струва ми се господин Шекерджиев твърдеше преди известно време, това не са, разбира се, и само негови твърдения, че системата за измерване на натовареността е необективна, защото тя е получена в резултат на едно емпирично изследване, при което съдиите, перифразирам, разбира се, но това беше смисълът на изказването тогава, защото съдиите предоставили невярна информация за времето, което им е необходимо да гледат съответните видове дела и изопачили данните, разбира се подтекстът е, в свой интерес.

Заради това за мен е много важно да получа отговор на този въпрос. Сега, Вие казахте „измислихме норма на натовареност“, записах

си го, не знам дали точно това сте имал предвид, „измислихме норма на натовареност и след това я наложихме към броя на делата и броя на съдиите“. И пак питам, въз основа на какво се реши да е тази норма на натовареност? Къде е обективизирана тази информация? Как съдиите казаха - нормално е, този израз използвахте, нормално е за един месец да се свършват толкова и толкова дела от този и този вид? Аз също много внимателно слушам отговорите, които дават административните ръководители по време на изслушването им, на този въпрос и също така съм свидетел на изключителния диапазон на цифрите, които те дават. Спомнете си тука един съдия, който говореше за 50 - 60 дела, които е нормално да се гледат на месец за граждански дела, примерно, не си спомням заповедните, плюс общият характер, другите видове дела, т.е. един съдия твърди три пъти по-малко дела като бройка от съответния вид, че е нормално да се гледа, друг излага съвсем различни цифри, затова питам къде е критерият?

И за да не взимам пак думата, ако може на този въпрос, какво е обективизирано и каква е базата, която приемаме за нормалност да се гледат? Много пъти сме говорили за това, едни съдии работят по-бързо, други по-бавно, едни имат по-голям праг на издръжливост, ако щете, на натоварване, други от базата на опита си пишат по-бързо и т.н. Затова, какъв е обективният критерий, който се претендираше като измерител на натоварването? Кой е този обективен критерий, който Вие сте използвали? Това е толкова важно, защото нормата на натовареност, която е посочена, служи като база, поправете ме ако не съм разбрала, служи като база за определяне на броя на съдии в съответния съд и съответно за разместванията на фона на това, което сте разписали.

Искам да продължа с въпросите. Ако може да отговорите на този и ако желаете, разбира се.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, може би така е по-добре.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не разбрах каква е идеята за гледане на делата в териториалните отделения? Много внимателно четох доклада. Правих си бележки, не стигнах до еднозначен отговор, същото се потвърди и при днешното изслушване, ще илюстрирам.

Не е ясно за мен в териториалните отделения на какъв принцип ще се разпределят делата? Дали ще има един съдия в съответния районен съд, към който е териториалното отделение, който ще гледа делата на съответното териториално отделение, разпределени там по правилата на местната подсъдност, защото много пъти се каза, че където има съд ще продължи да има съд или териториално отделение, че няма да има промяна в правилата на местната подсъдност. Та, от един съдия ли ще се гледат, или съответно двама, т.е. от определени персонално съдии ли ще се гледат делата там или тези, които са подсъдни местно на териториалното отделение? Или делата, които са местно подсъдни на териториалното отделение ще се разпределят на всички съдии в съответния районен съд? Ще поясня защо питам това. Днес г-н Шекерджиев даде пример с Районен съд-Ивайловград. Каза, че съдията, който е от Ивайловград и си живее там, това вече стана почти ноторно, ще гледа делата в този съд и само един или два пъти на месец ще му се налага при необходимост, разбира се, да гледа дела в Харманли, мисля че беше. Което за мене означава, че всички дела, които са подсъдни на териториалното отделение ще се гледат от този съдия. Малко по-късно г-жа Димитрова каза, че с оглед принципа на необходимостта от специализация, когато в едно териториално отделение няма съдия със съответната специализация, който да гледа това дело, то ще може да бъде гледано от друг съдия в съответния районен съд, към който е териториалното отделение. Затова аз питам какъв ще бъде принципът? В зависимост от това какво се избере, ние трябва да отчитаме положителните и отрицателните страни

на избора, но ние трябва да знаем на какъв принцип ще се разпределят делата, които са местно подсъдни на териториалното отделение, кой от тези два принципа ще бъде следван? От това, което посочих, сами вероятно стигате до заключението какви са проблемите в единия и в другия случай. В единия случай няма да може да бъде изобщо спазен принципът за специализация, защото единият съдия в Ивайловград, просто давам това произволно като пример, защото този съд беше използван за пример. Единственият съдия в този съд, който сега е съдия и който щял да продължи да гледа делата местноподсъдни на териториалното отделение в Ивайловград, няма да може да се спазва основно заложената цел на специализация. В другия случай ще се оскъпи и затрудни съществено този процес, защото идеята, че няма да се налага често и значително по обем пътуване и придвижване на съдии в териториалното отделение няма да бъде спазен. Тоест, поне двама за 9-те дела на месец, мисля че толкова са в момента в Ивайловград, повтарям, използвам само за илюстрация, за 9-те дела на месец, съвсем условно, половината от които са граждански, половината наказателни, ще трябва да пътуват поне двама съдии или единият, който е там и още един. Заради това отговорът на този въпрос ми се струва важен.

И освен това, за разходите, няма как да избегнем този въпрос. Сега се каза 7 милиона, мисля се каза, че щели да бъдат необходими, колкото сме раздали за бонуси в края на миналата година. Това е 7 милиона на месец или колко? Това е допълнителен въпрос. При финансовите разходи ние дали отчитаме необходимостта съдебните сгради, където ще има териториални отделения, а те ще останат навсякъде, ще трябва да се поддържат. Каква част от тях ще трябва да се поддържа? Четох, че делата на практика, на хартиен носител, ние още не сме взели решение да не съществуват дела и на

хартиен носител, ще трябва да се съхраняват в деловодства. Тези деловодства, доколкото съм разбрала, ще бъдат в териториалното отделение, за да имат физически достъп лицата до тези дела. Нали така се анонсира, че ще могат да се правят справки не само електронни, а и физически справки в съответното териториално отделение, т.е. ще трябва да се поддържа деловодство, съответно деловодители, ще трябва да се поддържат и архиви. Тоест, дали е правена някаква прогноза или изчисление и за тези разходи?

Идеята с плащането на разноски за транспорт, според мене също стои. Ние досега не сме плащали разноски на съдии, които не работят в населеното място, в което живеят. А пък сега, ако мястото им на работа е в съответния районен съд, напротив - ще се наложи да ги плащаме, такава е логиката изобщо на идеята.

Ако може да получи отговори на тези въпроси. Имам и други, освен ако колегите не възразят.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ще започна аз и след това ще дам думата на г-жа Димитрова.

Спекулация е това, което казахте за СИНС. Аз винаги съм твърдял, че СИНС не измерва точно не защото е направена по порочен начин, защото аз не знам как е направена, не съм се интересувал, не ме е интересувало особено. Проблемът с това, че СИНС не измерва точно, е обективен. Към този доклад ние бяхме приложили Приложение № 4, пълна справка за резултатите по СИНС в национален мащаб, там където е за всичките общи съдилища. И аз съм сигурен, че г-жа Дишева е виждала, тя е виждала и миналата година, и по-миналата, и по-миналата, и там много ясно пише, че най-натовареният по СИНС съдия има коефициент на натоварване 300. Както знаем, една единица отговаря на два работни дни, което значи, че шампионът по СИНС, а и

първите хиляда са работили повече отколкото има работни дни, а някои и в астрономически дни за миналата година. Това е по въпроса защо не вярвам за СИНС.

На следващо място. Настойчиво се пита как точно сме измислили, как точно сме определили нормата. Бях максимално откровен, но истината е следната. За себе си, а и за г-жа Димитрова, съм сигурен, че когато ние проведохме тези разговори, те не бяха нито кратки, нито малко, с много хора, ние имахме ясното съзнание, че отговорност за този модел носим двамата. Ето защо, аз по никакъв начин не съм водил каквито и да е записки, паметни бележки или протокол за това, което тези съдии са ми казали, защото аз го оценявах като помощ, не като ангажимент или задължение. И да ме питате кои са, аз просто няма да Ви кажа, защото не смятам за необходимо. Имате два варианта - или да ми повярвате, че съм го измислил не само аз, а са участвали и други, или да не ми повярвате. Но така или иначе отговорност за нормата и в наказателната, и в гражданската нося само и единствено аз. Мога да Ви обясня защо е така.

И един последен въпрос, който чух, защото отговорът му е лесен. Тези 7 милиона, г-жо Дишева, са годишни. Това е разчетът, който ни даде финансовата комисия към Висшия съдебен съвет на база параметрите, които ѝ дадохме, а именно, ако се не лъжа, бяха малко над 400 районни съдии, които да станат окръжни и някъде около 185 окръжни да станат апелативни съдии. Когато видите разликата в заплатите и съобразите и ранговете, числото, което се получава е под 7 милиона.

Детайлен план за това колко ще ни струват сградите, поддръжката и т.н. не може да се направи или поне аз не мога да го направя на този етап без конкретно да вземем решение. Но ще спестим пари от тези 7 милиона, защото ние ще можем да планираме и да спрем

увеличаването на броя на съдиите в страната, а това във всички случаи спестява разходи.

По отношение на териториалните отделения и начинът, който действа, може би е по-добре да Ви отговори г-жа Димитрова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да допълня, че при определянето на тази прогнозна норма ние сме използвали резултатността по делата. Използвали сме всички онези анализи, които г-жа Марчева направи за първи път между другото в този Съвет по отношение на това кои дела приключват с решение по същество, кои какви са. Ние сме съдии в крайна сметка и знаем много добре всеки един вид дело как се развива, как приключва и колко горе-долу е необходимо. Не казвам, че..., това са нашите възприятия, говорили сме с много хора, стигнали сме до някакви прогнозни норми и сме оставили резерв във всяка една от тях.

Нека да кажа за териториалните отделения по въпросите на г-жа Дишева.

Първо, нека да не забравяме в момента, че ние имаме съдилища с един съдия. Именно този състав на Висшия съдебен съвет прие предложението на г-н Панов да оставим съд с един съдия. Между другото не знам как функционира този съд, когато единственият съдия излезе в отпуск, но както и да е?

Как ще се разпределят делата и ще се гледат в съда? В доклада е написано как биха могли да бъдат разпределяни делата и е въпрос на организация, защото във всеки регион в зависимост от броя на съдиите, натовареността, вида дела, това решение най-вероятно ще е различно. В един регион може да се определят четирима съдии - 2 граждански и 2 наказателни, които биха разглеждали делата в териториалното отделение, между тях да се извършва разпределянето

на делата и по съответните графици, които предварително се съгласуват кога да се отиде и кога да се изгледат. Възможно е всички дела да се изгледат в един ден, защото обикновено в малките съдебни палати, каквато например е Районен съд-Малко Търново, има две съдебни зали, които никой не ползва. Възможен е вариант, в който в съответното териториално отделение остава един съдия, защото той не желае да се премести в районния съд, който ще участва в общото разпределение например на делата на заповедните производства с всички съдии или на друг вид дела. Няма нищо лошо в това да бъде разделено разпределението на делата по различен начин, но ще поеме за сметка на това дежурствата.

Има много варианти и всички са въпрос на организация. Мога да дам и ако искате конкретен пример, ако не ставам ясна как точно се случва, но понеже сме го правили много пъти за малките съдилища аз лично си го представям и знам как точно се случва.

Понеже стана въпрос за Районен съд-Ивайловград. Нека да вземем Районен съд-Ивайловград за пример. За 2018 г. този съд има 4 облигационни иска, 1 вещен и 7 установителни иска за цялата година. За 2019 г. има 7 облигационни иска, 1 вещен и 3 установителни. За 2020 г. има почти същата цифра без, мисля, вещни искове изобщо. Преди това статистиката е почти същата. Е, мислите ли, че тези дела не могат да бъдат събрани, за да бъдат изгледани и няма да е по-подходящо да отидат двама - 1 наказателен и 1 граждански в определен период от време да ги изгледат вместо да поддържаме цяло самостоятелно юридическо лице? Да, с над половин милион бюджет, между другото.

В същото време и миналия път, когато представихме модела, и сега казваме - ние няма да съкращаваме. Съдии не можем да съкращаваме поради несменяемостта. Съдебни служители няма да съкращаваме, защото предложихме варианта при всяко пенсиониране

щатовете поетапно да се съкращават. В тези малки съдилища движението не е от малкия към големия град, а от големия към малкия по отношение на съдиите. И едно време, когато съдиите бяха назначавани в малките районни съдилища никой никога не питаше къде иска да отиде, поради което тези хора са назначени, по 20 г. стоят в малките районни съдилища и си плащат сами разходите.

Проучихме, но не сме го изнесли, в малките районни съдилища колко хора пътуват от съдиите и колко от служителите. Така че, ние освен да направим услуга и на съдиите, и на служителите, че няма повече да пътуват толкова често, ще постигнем и друг ефект.

В същото време в малките районни съдилища не следва да се пренебрегва фактът, че не само е трудно да намерим съдии към настоящия момент, трудно е да се намерят и служители. Нито системни администратори можем да намерим, квалифицирани, ако щете и служителите станаха проблем. Затова обединяването на администрацията и възможността за подпомагане на администрацията в териториалното отделение и в районния съд, и обособяването на някакви по-големи отдели, в който случай е възможно това да стане, само би подобрило работата на съда.

Знам притесненията на много от председателите - ама как така ще оставим служителите сами да се обслужват? В нито един вариант не сме обсъждали съдиите да останат сами да се обслужват. Ако им се налага в определен период да остават сами, ами извинявайте, но ние в тази система създадохме съдебни администратори и административни секретари. Съдебните администратори към момента на създаване бяха създадени като административни директори на съдилища и на областите. За съжаление тази функция не беше разгърната, но нищо не пречи да бъде. В случая с Ивайловград обаче този съд е отдалечен. Това, че е трудно достъпен, има варианти да

бъде разрешено разглеждането и разпределянето на делата. Точно в доклада сме ги посочили.

По отношение на съдебните сгради ние към момента не сме имали задача да изследваме и обследваме съдебните сгради. Това е въпрос на последващ етап, само че, както и миналия път казахме, добре е да помислим дали не е възможно там където имаме прекалено големи съдебни сгради да бъдат заменени с по-малки, за да има по-малки разходи за системата.

По отношение на справките, деловодствата и деловодителите. Не сме казвали, че..., г-жо Дишева, не знам дали правилно Ви разбрах въпроса, но ние казахме, че стъпвайки на Единната информационна система на съдилищата и развитите към момента електронни услуги, ще бъде възможно всеки един гражданин чрез това териториално отделение да прави справка както в районен, така в окръжен, така и за апелативен съд в съответното апелативно ниво. Въвеждането на Единната информационна система и предстоящото доизграждане на Единния портал, всъщност обосновава напълно запазването на деловодителските щатове към момента. Знаем, че поискахме нови щатове, но това беше във връзка с отново Единната информационна система на съдилищата.

В доклада сме посочили, че ако има излишни съдебни служители в малките съдилища те биха били от обща администрация, но пък ние не бихме оставили съдебните кадри на пътя, а бихме им предложили или работа в районния съд, или някакъв вид трансформация на длъжностите в такива, каквито на нас са необходими. Съжалявам, но се налага ние да погледнем и от чисто администраторска гледна точка.

По отношение на транспорта, пак ще кажа, по-голямата част от съдиите пътуват до малките районни съдилища вместо обратното,

така че не знам какъв би бил проблемът освен по новия модел всъщност да им се покриват разходите, когато има необходимост да разглеждат дела на място в тези районни съдилища, което е също в тяхна полза.

Ако съм пропуснала нещо, моля да ме подсетите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Г-н Шекерджиев, само нещо да кажа. Всъщност, първите въпроси, които се зададоха, са свързани с това как е определена нормата за натовареност. Основна тема, която е определяща за всички останали теми по този въпрос. От това, което казвате става ясно, че не са водени паметни бележки. Тези разговори със съдии, както разбрах, десетки, от различни нива и различни малки и по-големи съдилища, всъщност са разговори, които са водени, но няма никакви данни, освен че имаме двама координатори, на които трябва да им повярваме за това.

Един друг въпрос, мисля че е важен и той е пак свързан с идеята за справедливостта, за начина, по който ще се разпределят делата. Даде се пример за София. Ако са нужни 40 съдии, а не 60, 20-те отиват в градски съд. Впоследствие, ако районният съд има нужда от съдия, който да гледа тези дела, те отиват в районния съд и гледат тези дела. Как ще бъдат определени? Така и не разбрах как ще бъде определено това, но вероятно с вътрешни актове на ръководителя или може би на общото събрание. Вероятно Вие ще го доразвиете този довод, но за да не се спирам пак на Ивайловград, ще дам пример с някой друг съд. Да кажем Районен съд-Тетевен ще бъде териториално отделение на Районен съд-Троян, Районен съд-Луковит на Районен съд-Ловеч. Ако Районен съд-Луковит или Тетевен имат нужда от съдии, то очевидно районните съдии в териториалното отделение ще бъдат тези, които ще отидат да гледат делата на тези места. За София обаче нещата не стоят така. Мисля, че Вие го казахте. Районният съд не е териториално отделение на никого, нито пък той има териториални

отделения към себе си и оттук примерът, който Вие дадохте беше за градски съд. Дали обаче това е справедливо на едни места да се спазва един принцип, на други места да се спазва друг принцип? Доколко ще бъде справедливо това? И доколко ще бъде справедливо това градски съдии, които са вече минали на конкурс и т.н., дълго време са там, дълъг стаж, да се командироваат, макар че пак тук не стана ясно, г-жа Димитрова каза - без командировъчни разходи. Сега разбираме, че ще има разходи за транспорт?

Моля Ви тези неща да се уточнят. За градски съд, например, как ще бъде това и за Районен съд-София, и респективно ще има ли командировъчни разходи или няма да има? Чухме едно, после чухме нещо съвсем различно.

Г-н Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, пак ще го кажа, дали ще ми повярвате, че говорили със съдии или не, това няма никакво значение. Отговорността за тази норма нося аз в областта за наказателната част и Боряна гражданската, и двамата за двете. Оттук насетне, ако смятате, че тя не е точна, ако смятате, че тя не е добра, тя не е съобразена с броя съдии, натоварването и делата, то тогава предложете друго. Така или иначе няма да Ви кажа с кой съм говорил, защото отговорност за този проект, така се оказа, в случая носят само двама души, или поне така изглежда в публичното пространство.

На следващо място, аз моля да бъда разбран правилно. Няма никакво значение, така нареченият „непостоянен състав“ съществува винаги. Ако погледнете данните ще видите колко на брой АХ-та се гледат в Софийски районен съд.

Ще се опитам да обясня отново. На практика ние в момента държим изключително висок брой наказателни съдии единствено и само, за да гледат дела от административен характер, които

непрестанно нарастват. Същото е с гражданските съдии и заповедните производства. За нас е много по-разумно да качим една част от тях в градски съд и евентуално в увеличения състав на Софийски градски съд да поемат ангажимент, в случая да речем, два пъти годишно да изгледат по 15 АХ-та. Това ще ни даде възможност да качим тези 20 души, да ги пратим при истинските дела, при подкупа, при убийството, при длъжностните престъпления, при тези дела, които, г-н Панов, знаете, че са различни от делата по чл. 343б и в, и тези които се гледат преимуществено в районния съд. За мен това е правилно. Не е вярно, че когато има нужда ще пращаме съдии от градски съд в районен. Отсега Ви казвам, винаги ще има нужда. Винаги ще има нужда 10 състава да изгледат 150 административен характер дела месечно, защото това е начинът, по който ние можем да придвижим районните съдии до окръжните. Същото важи и за заповедните. Няма никаква разлика между Софийски районен съд и Софийски градски съд, и никаква разлика между Луковит и съответния съд, чието териториално отделение става той. (Л. Панов: Районен съд-Троян, Ловеч в случая.) Чух Луковит, извинявайте. (Л.Панов: Да, да Луковит с Ловеч и Тетевен с Троян.) Да, едно и също е. Ще има обща норма за натовареност и тогава когато е необходимо ще отиде, ще работи съдия в Луковит, един или двама, в съответното териториално отделение. Между другото те и сега пътуват в Луковит, само да ви кажа.

По отношение на градски съд дали това няма да е дискриминационно по отношение на съдиите, които вече са станали съдии в градски съд. Извинявайте, справедливо. Колега Панов, не знам дали знаете каква е ситуацията в градски съд, но аз ще Ви кажа. Понастоящем има 44 щата, знаете ли колко са заети - 29. Може да са станали 30 последния месец, останалите 14 не се заемат знаете ли откога? - От много време. И знаете ли защо не се заемат? Защото

Софийски градски съд, ръководителите на Софийски градски съд не намират за необходимо, въобще не смятат, че им трябва повече наказателни съдии. Ако си говорите със съдиите от Софийски градски съд, наказателните, те ще Ви кажат, че имат нужда не от още 14, колкото са по щат, а от още 3-ма или 4-ма. Какво се случва в София? Тя е много интересна историята там. В София ние нямаме конкурс за наказателен съдия, има огромно количество командировани, никой не обявява конкурс. В Софийски градски съд е настъпил пълен блокаж, защото Вие знаете - там няколко пъти различни председатели искат да съкратят бройките в наказателно отделение и да ги пратят в търговско, въззивно или гражданско. Общото събрание не взема това решение. Резултатът е следния - никой не помни кога за последно съдия е станал от Софийски районен съд в Софийски градски съд. Колега Панов, заедно сме били районни съдии, нали помните колко седяхме ние в Районен съд? Смятате ли, че ситуацията сега е честна? Ние предлагаме разрешение - по-малко съдии в Софийски районен съд, повече съдии в Софийски градски съд. Част от съдиите в Софийски градски съд, наказателна колегия, се вдигат в Софийския апелативен съд и това нещо няма да промени по никакъв начин нито достъпа до правосъдие, нито ще струва повече пари, извън разликата в заплатата, която Ви казах колко е в национален мащаб, но напротив - ще отпусне системата. Аз считам, че това е честно спрямо районните съдии, намирам го справедливо и за съдиите в Градски съд, и съобразено с това, че ние трябва да можем да направим едно планиране, което не само не можем в София, но не можем да направим в този момент в национален мащаб.

По отношение на командироването може би г-жа Димитрова трябва да отговори.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря. Всъщност командироване няма да има, защото непостоянните състави ще бъдат уредени на законодателно ниво. Това е в същността на модела. Затова не говорим за командироване.

Що се касае до транспорта и до спецификите. От самото начало се повтаря, че ние трябва да отразим спецификата на всеки регион и да направим реформата съобразно всеки регион. Абсолютно и напълно сме съгласни. Ако вие възприемете модела, който предлагаме тогава по апелативни региони ще се разработи спецификата и ще стане ясно в кой апелативен регион колко териториални отделения ще има, колко съдилища ще има, колко съдии ще има на всяко ниво.

По отношение на транспортните разходи. Вероятно не съм разбрана или вероятно в тази част докладът не е прочетен. Само преди няколко месеца или преди година ние щедро раздадохме автомобили на почти всички съдилища в България. Ако ми обясните на повече от половината за какво са им, ще ви повярвам. Ето сега имаме възможност да ги използваме за правосъдието, при това много по-евтино би било за нас да отидат специализираните съдии да изгледат няколко дела или събраните дела един път или два пъти месечно, отколкото да заплащаме възнаграждения и издръжка на този съд за трима или петима ненужни съдии в това териториално отделение.

Има нещо важно, което пропуснахме да отбележим при създаването, да го кажем, на териториални отделения, при предложението. Само допреди няколко години, колеги, имаше една неправителствена организация, която питаше и всички председатели, и съдиите, не считате ли, че в малките съдилища, където има един и двама съдии, и те са постоянно присъствие дълги години в това населено място, не се създават никакви един вид връзки между тях и местните власти по някакъв начин? Дали това не пречи на

независимостта на съдиите? Тогава и сега също заставам зад това, че аз вярвам в почтеността на съдиите и не вярвам, че има такива връзки. Да, но създаваме съмнения и са създадени съмнения през годините. Ето чрез този модел в териториалните отделения делата ще се разглеждат от различни съдии, избрани на случаен принцип като правило. Така че бихме отговорили и на този упрек дали няма някакво срастване.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси?

Г-жо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз просто не бях свършила с въпросите. Ще започна от нормата на натовареност, защото около нея се върти всичко или всъщност от нея започва всичко.

Аз не се притеснявам да заявя, че не вярвам, че така измислената норма на натовареност е обективна, защото не чух поне твърдения за някакъв обективен измерител, за какъвто се претендираше през годините, че трябва да се използва за определяне на нормата на натовареност. Добре е, че си говорим със съдиите, аз също си говоря, да, съдии сме всички или повечето от нас, имаме представа кое дело колко се гледа, само че този начин на определяне на норма на натовареност по нива и по видове дела според моето мнение по никакъв начин не е обективен и също така смятам, че не е и адекватен, поради което цялата конструкция, на която е изграден начинът на преместване на съдии, на дела и броя им е изграден на една, как да кажа, много нестабилна или крехка база, защото въз основа на измислената норма на натовареност, измислена норма на натовареност не е мой израз, г-н Шекерджиев днес го употреби, аз съм си го записала и го цитирам мисля, че за втори път. Та след като базата е изградена на нещо, което е в резултат на впечатления и на това какво помним ние, и какви впечатления имаме ние когато сме били съдии мисля, че не може да

послужи като база за определяне на броя на съдии, на броя на териториални отделения и т.н.

Сега, аз се опитвам днес да не говоря за това колко е обективен СИНС, но пък очевидно въпросите ми провокират такова говорене. Заради това ще си позволя да припомня нещо, което много пъти съм казвала и освен това повтарям, правя го само защото г-н Шекерджиев пак говори за това какво излизало според резултатите от СИНС. Много кратка ще бъда, само няколко неща.

В началото на 2018 г. три или четири месеца след началото на нашия мандат, както и 1 г. след това ние взехме две решения, с които указахме на административните ръководители в годишните си доклади да не включват данни за резултатите от СИНС, което беше на практика игнориране на един текст от Правилата за оценка натовареността, който въвеждаше такова изискване. Това първо. Това, според мое виждане, а и не само според мое, а и според виждането на всички съдии пък, с които аз съм разговаряла и на голяма част административните ръководители, да не кажа също всички, означаваше съвсем ясен и последователен, доколкото беше направен през първите 2 г. от нашия мандат, знак от наша страна, че ние няма да зачитаме резултатите от СИНС. В резултат на което попълването на резултатите в СИНС беше абсолютно повърхностно. Освен това, ние многократно сме говорили, че СИНС по начина, по който действаше до въвеждането на Единната информационна система, да, съдържаеше голяма доза за субективна преценка, но не в измерването, а в нанасянето на така наречените понижаващи и увеличаващи критерии. Част от тези критерии бяха напълно изключени след измененията, които ние приехме за целите на въвеждането на Единната информационна система на съдилищата в модула за натовареност и в момента, в който този модул заработи пълноценно би трябвало всички тези негативни аспекти от отчитане на

натовареността чрез СИНС да бъдат игнорирани. Такива са непрекъснатите твърдения на „Информационно обслужване“, който е разработчик на Единната информационна система и всички Вие би трябвало да сте ги чули, аз лично ги питах няколко пъти по този въпрос как работи СИНС. Освен това начинът, по който към момента на въвеждане на, т.е. не на въвеждане, а на възстановяване на работата на ЕИСС във всички съдилища, това нещо се случи и модулът за натовареност започне да работи пълноценно по начина, по който е заложен, би трябвало измерването на натовареността да съвсем по различен начин. Иначе е напълно прав г-н Шекерджиев, че информацията, която ние имаме към настоящия момент в резултат на нашето последователно отношение към СИНС, включително обективизирано в посочените решения и в няколко други, разбира се, че не е обективен, той няма как да бъде обективен, след като ние няколко пъти казахме на съдилищата - не се занимавайте със СИНС, защото ние няма да ги взимаме предвид тези данни, или ще разработим друга система, или ще направим нещо съвсем различно.

Предизвикахте ме на това говорене. Аз нямах никакво намерение днес да говоря за СИНС.

Колеги, ние днес не говорим за промяната на подсъдността, която следва...(прекъсната)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, колега Дишева. Г-н Панов, дали е възможно едно становище или реплика по повод на това, което каза колегата Дишева, защото ...(прекъсната)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз отначало помолих да приемем някакъв регламент за говоренията. Той не беше направен, моля да не бъде прекъсвана, защото ще го приема за лично отношение! Помолих за регламент. Мога да се вменя и в броя на въпросите, и в

някакво време, но такова не беше направено. Не правя никакви лични нападки, говоря по принципни неща.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Може ли? Само ...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли да продължа, г-н Панов, защото не бях свършила?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Възможно ли е след изказването на колегата Дишева да ми дадете думата, преди да дадете правото за отговор на колегите координатори, бих искала да предложа нещо?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, добре, заповядайте. Г-жо Дишева, продължете.

АТАНАСКА ДИШЕВА: По повод на предлаганата промяна за подсъдността. Всъщност, преди да говоря по този въпрос бих искала да повторя няколко принципни свои съображения и за да избегна част от коментарите.

Първо, лично аз не се притеснявам да заявя, аз го казах и на обсъждането на модела, не се притеснявам от факта и съм готова да гласувам в подкрепа на предложението за закриване на някои от изключително малките и ненатоварени съдилища в страната. Мисля, че трима или четирима души тука гласувахме тогава в подкрепа на тази идея, което е един от разработените варианти в рамките на същия проект.

На следващо място, аз в никакъв случай не съм противник на създаването на териториални отделения. Ние обсъждаме... И законът го допуска, как бих могла да съм? Ние обсъждаме детайлите, би трябвало на този етап да обсъждаме вече детайли и никакви съвсем конкретни изменения, затова си позволявам да задавам и конкретни въпроси.

И сега ще се върна към промяната на подсъдността. Няколко пъти днеска чух цел, тя беше отначало прокламирана такава - да се

качат, това е изразът, да се качат съдии от районните съдилища в окръжните съдилища, където били истинските дела и в същото време, за да осигурим работа на тези съдии в окръжните съдилища, съответно и в апелативните ние предлагаме промяна на подсъдността. Ето тази логика не разбирам. Идеята, че ще се отпусне системата, е вярна само към ей този момент, първият, в който ще бъде направена тази промяна в подсъдността и ще се създадат териториалните отделения по начина, по който се предлага. Как ще се осъществи движението в последващ момент не е ясно на никого. Единствено, когато съдии напускат системата поради пенсиониране или поради други обстоятелства, се създава възможност за качване в горните нива.

И въпросът ми е във връзка с предложенията за промяна в подсъдността, защото те днес са в значителна степен детайлизирани и са доста променени от първоначалното предложение. Какъв беше критерият и ако може някакъв обективен критерий, а не обявения - бързоликвидни дела или лесни, по наша преценка дела за разглеждане. Защото аз не виждам каква е разликата, например във фактическата и правна сложност на делбата по принцип и делбата на наследство. Мога да дам детайли. Но единият вид дела се предлага да останат на районен съд, другият да отидат на окръжен съд. Затова питам, какъв измерител? Същото се отнася, чели сте със сигурност становищата, там е посочено същото възражение. За облигационните искове, не само за облигационните, всъщност по цената на иска, ако сумата е 2000 лв. не може да бъде измерител за фактическата и правна сложност на делата. И това е общоприето разбиране.

Това е първият ми въпрос във връзка с това какъв критерий е използван за определяне на промяната в подсъдността, но в крайна сметка аз започнах да смятам, но не можах, вярвам, че координаторите са го направили, като тотален резултат от предлаганите промени ще

има ли увеличение на броя на съдиите не по нива, по нива разбрах - около 400 съдии ще се качат от районен съд в окръжен и около 180, мисля че беше, от окръжен в апелативен. Като цяло ще има ли промяна в броя на съдиите, т.е. ще има ли увеличаване на щата на съдиите?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жа Марчева искаше думата.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Г-н Панов, понеже уговорката беше, т.е. решението на колегията беше днес да се задават само въпроси, колегата Дишева изказа становище на практика като коментар към това, което беше дадено като отговор от координаторите. И понеже в този коментар се съдържат неверни факти, аз много държа да бъдат коригирани още сега, затова с това изречение само ми позволете да кажа следното.

Първо, считам че трябва да се ограничим само към задаването на въпроси без по формата на тези въпроси да се вкарват и коментари, и обсъждане, защото това лишава останали от нас да изразим и нашето становище.

Разбирам нетърпението да бъде изразено негативното отношение към доклада още в това заседание, но мисля че трябва да спазваме собствените си решения.

По отношение на СИНС. Категорично не е вярно това, което се разпространява като твърдение от колегата Дишева многократно и не мога да разбера защо се прави, че тази Съдийска колегия е взела решение да не прилага СИНС. В един доклад, който е приет на 2 октомври от предходния състав на Съдийската колегия във връзка с анализ на данните, събирани чрез СИНС, са констатирани редица недостатъци в ПОНС и в СИНС и са дадени насоки и препоръки за отстраняването им. С оглед на този анализ и с наше решение от 23 януари 2018 г. от съдилищата са изискани становища относно ефективността на СИНС и са обективирани в решения, приети от

общите събрания на съдиите на всеки един съд и в тях има както критични, има и положителни оценки за ефективността на СИНС, и са направени многобройни конкретни предложения за усъвършенстване на правилата.

Комисия „Съдебна карта и натовареност“ до този момент е предоставила пълните възможности на всички членове на работните групи в ПОНС, включително и с колегата Калин Калпакчиев, който, е ясно, че като председател на тази комисия в предходния състав, е в основата на създаването на тази система и на правилата. С него имаме постигнато съгласие, че всичко, което е необходимо и бъде сметнато от страна на създателите на СИНС да бъде внесено като изменение в ПОНС и в СИНС, тази Съдийска колегия ще предостави тази възможност именно, за да бъде усъвършенствана системата и да се даде възможност тя да работи. Дотук няма нито едно отказано предложение на работните групи, нито едно. Напротив, всички те минават без обсъждания и в комисия, и в Съдийската колегия. И не е вярно, че ние сме забранили на съдиите или по някакъв начин сме им препятствали това те да слагат коефициентите. Напротив, единственото, което сме казали, то е обективизирано в решение е, че понеже данните са недостоверни именно поради проблеми, свързани с прилагането и със самите правила за определяне на натовареността, няма да ползваме тези данни. Но това не означава, че ние сме им казали - СИНС не работи. Така че, това е спекулация, която очевидно цели, има някакъв пропаганден характер и аз много държа да бъде изяснено, защото се считам лично обидена от ..., защото полагам всички усилия, които от моя страна мога да положа, за да може СИНС да бъде усъвършенстван и да работи.

Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Шекерджиев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако може, г-н Панов, за да изчистим този въпрос преди отговорите, той очевидно няма нищо общо с отговорите. Може ли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Казах това, което казах, и не смятам нито че съм спекулирала, нито че говоренето ми има пропаганден характер. Ще си спестя подобни квалификации по отношение на говоренето на члена на Съдийската колегия, който говори преди мен.

От това изказване обаче пролича всъщност необходимостта и обосноваването на моето предходно изказване - твърди се, понеже данните са недостоверни (записала съм си този изказ - то беше от последните), твърдя, че нито тази Съдийска колегия, нито предишната е взимала решение, с което е обявила данните от СИНС за недостоверни. Точно на същата база почива и моето твърдение, т.е. моето становище. Ние не сме взимали становище - Съдийската колегия, нито предишната, че данните от СИНС са недостоверни, но въпреки това това твърдение се тиражира и се повтаря многократно, и както се каза, то послужи и като основание за взимане на нашите решения, с които обявихме, че не следва за двете поредни години да се взимат предвид данните от СИНС. Но аз действително считам, че това говорене в рамките на този дебат е безпредметен, т.е. не безпредметен, а не е пряко свързан с темата - говорим за нормата на натовареност, която е използвана като модел.

И за да ни взимам пак думата по този въпрос. Нито дума не съм казала против доклада. Докладът е много ясен и подробен. И не съм изразила отрицателно становище към доклада, нито пък съм имала намерение да го правя, нито пък вътрешното ми убеждение е такова. Напротив, задавам конкретни въпроси относно начина на реализация на

предложената промяна на съдебната карта. И мисля, че всички имаме нужда от подобни разяснения, каквито и се получават в рамките на днешното заседание.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Сега вече за отговор, г-жо Димитрова, г-н Шекерджиев, заповядайте.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Това, което само искам да кажа, е да помоля да се върнем към модела, а не към конкретни точки вътре, защото моделът е концепция, а не е конкретика. Може много неща да кажем за СИНС - ще ги запазим за следващия път.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз ще се опитам да отговоря на въпросите, които бяха поставени. Този въпрос е съществен, който поставя г-жа Дишева, затова, че повишаването, разместването по инстанции ще бъде еднократно. Категорично не мисля, че така следва да бъде, напротив. Аз мога със сигурност до три часа да ви говоря на тема „конкурси“, но към настоящия момент ние имаме следния проблем въобще с повишаването на съдии. Между другото, нито един конкурс, който ние сме обявили, не е приключил, с изключение на конкурса за апелативен съд - наказателна колегия, за две места. Към настоящия момент ние имаме проблем, който съдиите в страната навсякъде дефинират по следния начин - бавен конкурс. И те ни молят, и то от първия ден твърдят, че конкурсите следва да бъдат регионални, а не национални. Категоричен съм, че към настоящия момент това е невъзможно, просто не го позволява законът по ред причини, но това не е толкова важно да кажа.

Ще се опитам да обясня това, което ние сме изложили в доклада - аз съм го представил и на работната група, която работи по промяна на материята, свързана с конкурсите. Използвали са, поне аз съм си представял, използвал съм модела на единствения според мен перфектно работещ конкурс - това е конкурсът за младши съдии. А то как се е случило? Ние всички знаем, че той се провежда по едно и също време, приключва по едно и също време и никога не е имало проблем нито с избора, нито с назначаването на колегите. Ето защо на мен ми се струва разумно да организираме така нареченото „повишаване“ по сходен начин. Как да го направим? Изписали сме го, и то е по следния начин - никой не познава по-добре работата на съдиите от съответните районни съдилища от окръжните съдии в съответния район, както и никой не познава по-добре работата на окръжните съдии от съответните съдилища от апелативните съдии в съответния регион, като, разбира се, се има предвид специализацията на съдиите - например в наказателна колегия на апелативен съд имат детайлен поглед върху наказателните съдии в Благоевградския окръжен съд или този на Враца, Монтана, Видин и т.н., и Софийски градски, разбира се. Ние предлагаме веднъж годишно всеки един апелативен съд, всеки един окръжен съд да направи конкурс за повишаване, като този конкурс почива на следните принципи - в него участват всички, за които има законовите предпоставки, а това, колеги, значи необходимите и разписани в закона изисквания за стаж, уседналост и т.н. На следващо място. В него участват абсолютно всички, които искат да бъдат повишени. Повярвайте ми, в момента това са повече от 750 души районни съдии, които участват във всякакви конкурси. В последния, който обявихме, 185 от тях се кандидатираха за административни съдии.

На следващо място. Ние считаме, че общото събрание на съответното отделение би могло да направи справедлив избор за това

кои съдии, чиято работа познава, би следвало да бъдат повишени. Ние считаме, че няма никаква технологична пречка - точно както и сега се извършва конкурсът, а именно три дела, посочени от кандидата, три дела, изискани по друга схема от съответната комисия, или както беше преди - избрани на случаен принцип, да бъдат предоставени на всеки един от горната колегия, ако е необходимо той да извърши допълнителна проверка на качествата на кандидата, след което ние предлагаме тайно гласуване, в което да се изготви списъкът - първи, втори, трети, пети, шести, дванадесети. Ние твърдим, че ако имаме норма за натовареност - добра или лоша, ще можем да направим прогноза на тази база и на база хората, които напускат заради пенсиониране или по друга причина, всяка година колко апелативни съдии в отделението ще ни трябват, колко окръжни съдии в отделението ще ни трябват, и те ще бъдат попълвани именно по този списък: първият - за първото място; вторият - за второто място, или поне такова ще бъде направено предложението за Съдийска колегия. Разбира се, решението на Съдийската колегия ще бъде автономно. Разбира се, то ще подлежи на обжалване, но поне на мен ми се струва, че това е един бърз и ефективен начин за провеждане на конкурс и той няма да бъде използван само сега при реализация на Модел 4. Той ще бъде използван всяка година - например за окръжен съд ще бъдат март месец изборите за апелативен съд, извинявайте, за върховен съд ще бъдат март месец изборите; за окръжен съд ще бъдат юни или септември; в края на годината ще бъде за апелативен съд поред - между другото, логика, която е застъпена и сега в ЗСВ. Защо ще е справедливо? Защото считам, че по този начин ние ще имаме обективен поглед на максимално много хора, което ще лиши изцяло от възможността този конкурс да бъде манипулиран поради някакви особености на конкурсната комисия.

На следващо място. Ние ще имаме винаги един готов списък, за който ще може всяка година да попълваме местата, като, разбира се, всяка година по едно и също време това нещо ще се прави, и ще се прави така, както се прави за младшите съдии. Тук има проблем, който ние сме очертали. И този проблем е, че е възможно да имаме капсулиране в рамките на окръжния район, в рамките на апелативния район, защото конкурсът за повишаване тогава ще предполага съответното общо събрание на съдиите в отделението да изберат познати за тях лица. Ето защо ние предлагаме определен брой места - 20% например, да бъдат заемани, да могат да бъдат заемани от съдии, които са от други съдебни райони или от друга специалност. Тогава ние предвиждаме друг ред за попълване на тези места, което във всички случаи ще блокира възможността съответните съдилища да се капсулират помежду си. Говоря за съответните съдилища - окръжни и апелативни. В този случай опитът сочи, че когато имаме конкурс за преместване, то ... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако отговаряте, г-н Шекерджиев, на мой въпрос, извинявайте много, аз не съм Ви питала това. Моля Ви! Колегите да не остават... Не, не, аз не съм Ви питала това. Много подробно четох доклада (Ат.Дишева и Кр.Шекерджиев говорят едновременно.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Това е част от доклада. Опитвам се да отговоря на въпрос, който е задаван. Но Вие... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз не Ви питах това. Просто искам да спестя време на колегите, защото аз това съм го чела, описано е и ми е ясно, но аз не съм Ви питала това. Но, разбира се, просто да не бъде упреknата, че много време губя в отговор на въпросите... (Говорят едновременно.) Извинявайте, че Ви прекъснах!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, не, не, аз нямам никакъв упрек към Вас. (Говорят едновременно.)

Може би ще ми отнеме още две минути да довърша, но аз вярвам, че доста хора ни слушат, а тъй като това е съществен въпрос, а и чух упрек, че това ще бъде еднократно - не, няма да бъде еднократно, ще бъде всяка година. Това е възможно, мислили сме го. Това ще ни гарантира, първо, провеждане на конкурси на регионално ниво за съответния окръжен съд - Ямбол, Хасково, или да речем Софийски градски съд, за съответния апелативен съд. Ще имаме възможност по този начин те да приключват бързо и няма да имаме тази необходимост, която по сега действащото законодателство е абсолютно непреодолим проблем, а именно конкурсната комисия да е необходимо да инвестира шест или осем месеца от времето си, за да приключи един конкурс. На практика ние предлагаме с Модел 4 именно този начин за повишаване, като считаме, че той е справедлив, и освен това го предлагаме завинаги, не само засега. Ние предлагаме просто всяка година това нещо да се случва.

Разбира се, млъквам по този въпрос, но аз ще се върна към нещо, което казах преди два часа, колеги. С г-жа Димитрова това нещо, което сме представили, това е отговор на задача, това е нашият отговор - това е нормата за натовареност, зад която заставаме, тя е определена по начина, по който ние сме решили. Оттук насетне тя може да е погрешна, но много ви моля, ако считате, че тя е неправилно определена, че не почива на обективни данни, много ви моля, дайте предложения. Аз пак призовавам всички - нещо, което казах и януари - колеги, ние ще слушаеме внимателно и ще приемем всяко едно предложение, с което се съгласим. Вие виждате, че много от тях сме приели, но много ви моля, когато казвате: „Това не е правилно, това не

работи, това не става", много ви моля, помогнете ни, кажете кое е нормата, как да я определим и кое става.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаше въпрос във връзка с критерия по отношение на размера на иска, имаше въпрос за това как ще се определи кои дела да бъдат на първа инстанция, кои на втора инстанция. Аз поне не чух отговори. Бяха зададени такива въпроси.

Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Мисля, че добре обяснихме за подсъдността. Моля да не ни вкарвате в детайлите. Още веднъж, обаче ще обясня следното - това, което предлагаме, е въз основа на това, което ние сме анализирали, което сме събрали като данни, за което ни помогнаха колеги да направим и това сме представили като вариант, за да може нагледно да се види този прословут модел какво би представлявал.

Отворен е въпросът дали подсъдността да бъде 2000 лв., 3000 лв. или 5000 лв. Самите ние сме го разработвали в няколко варианта. Нека възраженията да бъдат придружени с предложения. Такива вече получихме, между другото, от момента на депозиране на доклада до настоящия момент, като например: защо делата по Закона за управление на етажната собственост в двата варианта не бъдат разделени между окръжен и районен и много други. Тази тема е въпрос на дискусия.

Въпросът е дали Вие, колеги, сте съгласни, че пътят за решаване на една част от проблемите минават през промяна на родовата подсъдност, като някакъв способ за преместване на дела.

ЛОЗАН ПАНОВ: Думата поискаха също... (Прекъсват го)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли отговор на въпроса: дали се предвижда общо увеличение на броя на съдиите и с колко? Аз не видях такава цифра. Вероятно мога да ги събера, но е доста трудно.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Не се предвижда. Мисля, че в началото неслучайно казахме, че сме изхождали от принципа на достатъчност на съдиите в България.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Думата поискаха госпожа Керелска, госпожа Пашкунова, също така и господин Мавров.

Заповядайте, госпожо Пашкунова. Госпожо Керелска.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Колеги, аз имам няколко въпроса, ще се постарая...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Май бях аз, госпожо Пашкунова, но както и да е. Мисля, че бях преди Вас.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Аз заявих първа, но - заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защото с госпожа Дишева почти едновременно вдигнахме ръка. Ако държите, моля. Да не губим време.

Аз искам да започна там, където свърши отговора на зададените въпроси от колегата Дишева, а именно - мисля, че тя това, което попита и очакваше да чуем отговор, не беше по отношение на това какъв модел за бъдещите конкурси се предлага с модела за реформа - модел 4, а тези съдии, защото това беше впечатлението, което остави в нас предишното обсъждане, 400 районни съдии и 180 окръжни съдии, които трябва да бъдат преместени: първите в окръжните съдилища, а вторите - в апелативните съдилища, дали това качване, ако можем да използваме този работен термин, ще стане по начина, по който Вие предлагате за пръв път във Вашия доклад, защото досега не е бил предлаган модел за кариерно развитие?

Мисля, че това беше въпросът. Ако искате, да вървим въпрос по въпрос. Аз ще се опитам да бъда максимално кратка да Ви задам въпрос, да получавам отговор и да вървим нататък. Считам, че така ще стане по-бързо.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не съм съгласен, че за пръв път сега го демонстрираме. Много преди шест месеца ние Ви представихме като идея, много пъти казахме, че това е модел, който ни беше подсказан, няма да крия, от Съюза на съдиите. Те предложиха подобен начин за издигане кариерно и на конкретния въпрос: „Смятате ли, че това трябва да бъде начинът за кариерно израстване, за това да бъде подбрано кои районни съдии да станат окръжни и кои окръжни да станат апелативни?“, то моето и на госпожа Димитрова, е - да, ние смятаме, че е това, защото ние сме сигурни, че конкурсите по сегашния начин, както са уредени от законодателя няма да приключат в рамките на много години, защото опитът сочи това.

Да, ние считаме, че това трябва да начинът, за да може този модел да започне да работи в рамките не на този, но поне на следващия Висш съдебен съвет.

Освен това, госпожо Керелска, аз ясно помня, че Вие сте част от една работна група. (Всички говорят)

Преди много месеци го развих и аз бях изключително впечатлен, защото като да се обединихме около основните неща в него. И аз тогава не съм проследил, просто не съм обърнал внимание, очаквах той да бъде изписан, това, което мисля, че обсъдихме, е да имаме някакъв резултат от тази дейност, която осъществихме, само че минаха седмици и месеци и затова си позволих да го включа в доклада към модел 4.

Не трябва да забравяме, че ние десет обществени обсъждания направихме и въпросът за това, ако бъде приет модел 4 как ще бъдат избрани съдиите, които ще минат в горна инстанция, беше отчетливо повтарящ се от всички магистрати. Това е нашият отговор, но ако трябва да бъдем откровени, промяната на съдебната карта не е пряко свързана с промяна на конкурсите. Ние просто предлагаме нашата визия, като сме готови, разбира се, да я дискутираме, както и всяко нещо, което кажете.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, аз съм абсолютно съгласна, че моделът за конкурсите не е част от модела за реформата на съдебната карта. Може би сте го направили като бонус, може би, за да вържете Вашите идеи с тази идея по отношение на кариерното израстване на колегите.

Няма да коментирам въпроса за това дали е обсъждано в работната група. Да, обсъждани бяха подобни, не същите идеи, мога да кажа, но не желая да коментирам въпроса защо не се събира работната група. И смея да твърдя, че лично аз съм настоявала не един път, и не два пъти тази работна група да продължи да работи, но това не е предмет на нашия разговор.

Повдигнах въпроса не случайно, а защото при първоначалното представяне на модела Вие казахте, че всъщност критерият за качване на съдии от инстанция в инстанция ще бъде основно продължителността на техния стаж, затова Ви попитах. Очевидно, от отговора Ви разбирам, че Вие сте се отказали от тази идея. Предлагате един модел, който считате, че е подходящ. В интерес на истината казахте, че според Вас трябва да вземем пример и опит от провеждането на конкурсите за младши съдии, но всъщност това, което предлагате е далеч от конкурса за младши съдии, като начин на провеждане, съдържание. Единствено може би съвпада това, че преди

ние, и при конкурсите, които предлагате Вие, ритмичността е една и съща, тоест веднъж в годината.

Това е по отношение на конкурсите.

Друго искам да Ви попитам: казахте Вие за нормата на натовареност. Сега, как сте я установили, доколкото разбрах, по емпиричен път, като сте разговаряли с колеги, обсъждали сте, мислили сте и сте приели тази норма на натовареност, която е разработена за всички видове съдилища и за различните правни материи.

Сега гледам за районен съд, гражданска колегия или за гражданските дела, Вие приемате норма 10 искиви производства, 10 частни граждански дела, и 25 заповедни производства. Това прави общо по 45 дела на районен съдия на месец. И аз искам да Ви обърна внимание, че това е доста повече от средната норма на натовареност на районните съдии към настоящия момент. Вие най-добре го знаете, защото сте член и председател на КАК.

Същевременно обаче в доклада казвате, че районните съдии са много натоварени и трябва да търсим начин да ги разтоварваме. Тези две неща някак си, според мен, не се връзват логически.

По-нататък, след като определяте нормата на натовареност, Вие обяснихте преди малко, ако съм Ви разбрала правилно, а искам просто да потвърдите, защото за мен това е важно, защото то определя механизма, по който всъщност се развива логически модела. Вие сте определили нормата на натовареност, наложили сте я върху броя дела, които се гледат във всеки съд, и сте получили броя на съдиите, които трябва да заседават в този съд и на тази база Вие сте определили кои трябва да останат в този съд, и кои трябва да се качат в окръжния съд. Примерно, да вземем случая районен - окръжен съд.

Правилно ли съм Ви разбрала?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: А как е? Какво значи нормата на натовареност е наложена. Върху какво е наложена?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Сега пак ще го обясня, г-жо Керелска. Значи, не е вярно това, че ние сме определили кой трябва да се качи. Категорично не е вярно. Пак обяснявам. Ние предлагаме (Прекъснат.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Извинявайте, че Ви прекъсвам, но вие понеже цитирате тази цифра от 400 районни съдии и 180 окръжни съдии, очевидно тази цифра сте я получили по някакъв начин. Как я изчислихте? Лично за мен мисля, че механизмът е точно това – определяте нормата на натовареност, налагате върху броя дела, виждате колко съдии са Ви необходими с оглед тая норма на дела и излишъкът от съдиите ги качвате вече там по Вашия, по тоя маниер за провеждане на конкурси, ги качвате в горен съд.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Абсолютно сте права! Сега вече сте права, но кои да бъдат качени не сме определили. (О.Керелска: Ами аз, ... преди малко може би да, не... отиде мисълта.) Искате ли само да отговоря?

Значи, идеята е следната. Мисля, че правилно сте ни разбрали, точно така, само че не на база съществуващите дела, а на база тези, които биха били разглеждани в съответния орган на съдебната власт при приемане на идеята за промяна на родовата подсъдност.

И сега тук искам да кажа някои неща, които Вие казахте по отношение на нормата за натовареност дали съответните искиви производства не са повече, отколкото в момента гледат. Като цяло на мен ми се струва и пак моля да бъде разбран, това е максималната норма за натовареност, тя може да бъде достигната, може и да не бъде достигната, но тя не бива да бъде надхвърляна. От тази гледна точка,

ако погледнете така, както е определена за гражданските съдии, както е определена за наказателните, Вие ще видите, че в някои съдилища тя е повече от това, което е наличната натовареност например в Смолян или например в Добрич, или например в Силистра, или например в Разград (О.Керелска: Да, да.) Само един момент, а същевременно в съдилища от типа на София, Пловдив, Варна, Бургас – тя е по-ниска.

Това е нашата идея – да изравним натовареността. Да, някои съдии ще започнат да работят повече, но много съдии ще започнат да работят по-малко и на практика ще стигнем до тази ситуация, в която като изключим Софийски районен съд, защото там заплащането е различно, но съдиите от едно и също ниво ще работят в една и съща специалност, ще има една и съща натовареност – висока, ниска, тя ще е толкова, но тя със сигурност ще бъде еднаква.

И пак ще кажа: след като това нещо се постигне, ако то се постигне, за една година ние вече можем да използваме ефективно СИНС, която да ни даде детайла, да ни каже къде съдиите, дали съдиите в Кула, хайде да не е Кула, във Враца гледат по-тежки дела, отколкото в Благоевград, защото например ако погледнете СИНС на Благоевград или на София, Вие ще видите огромна разлика и разликата не е в броя дела, а в тяхната сложност. Тогава вече, след като ние структурираме съдиите, тогава вече СИНС ще ни свърши работа. Заради това казвам, че съм си променил отношението като начин за измерване СИНС с помощта на колегите, те ме убедиха в обратното. Дано съм успял да отговоря.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Така. Другото нещо, което исках да Ви попитам и който се очертава като основен, поне по мое виждане, въпрос и който буди тревога е промяната на родовата подсъдност. И госпожа Димитрова преди малко акцентира върху него и иска да чуе нашето мнение, и мисля, че е много важно действително да го изразим.

В тази връзка аз искам да попитам каква е логиката в крайна сметка, която Вие следвате, когато искате промяната на тази родова подсъдност? Питам Ви за логиката, не за конкретните примери, защото ако трябва да ги цитирам, те според мен всъщност не подкрепят това, което сте написали в доклада. Значи, в доклада (цитирам по памет) казвате положителното в работата на районните съдилища е, че те работят бързо, т.е. приключват си срочно делата. Обаче има определени видове дела, които са затлачени и тези видове дела е нормално да отидат на ниво окръжен съд, за да може едва ли не още по-добре да изглеждат нещата по отношение бързината на правораздаване в районните съдилища. И сега давате конкретни примери. Примерно в окръжните съдилища да отидат делата за развод и делата за унищожаване на брака. Ами значи, тези дела не са сложни дела, тези дела (смея да твърдя) са много бързо ликвидни. (Чува се друг разговор.) Някой говори в момента, може би г-н Чолаков.

Същевременно предлагате в районните съдилища да останат делата за делба и делата по Закона за наследството. Колеги, значи, гражданските съдии и изобщо цивилистите знаят много добре, че делата за делба са едни от най-бавно ликвидните дела, това са дела на две фази. Сега хората имат много имоти, които при смърт на наследодател или по друг повод делят и делата за делба изключително много се усложниха. Другите дела по Закона за наследството, извинявайте, там има един текст – чл. 30 от Закона за наследството, чл. 44, които касаят изключително сложни иски. Член 30 все пак за илюстрация касае възстановяване на запазена част. Това е, какво да Ви кажа, математика в гражданското право. Същото се отнася и за унищожаване на завещание по чл. 44. Затова Ви казвам – някак си в това, което сте казали в една част от доклада, не се връзва с това, което давате като

примери, а в крайна сметка на базата на тези примери ние се опитваме да разберем каква е логиката на Вашето предложение, което правите.

Така. Другото, което казвате, искате да качите районните съдии в окръжните съдилища, за да гледат същински дела, но това, което предлагате като промяна, в резултат на промяна на родовата подсъдност, то увеличава процента на заповедните производства и това чудесно се вижда от табличките, които сте ни предоставили. Също така увеличава процента на наказателните от административен характер дела. И в крайна сметка какво става? Дайте да качим едни колеги в окръжния съд, за да могат те да гледат същински дела, а пък тия, които тепърва ще бъдат в районния съд какво правим по отношение на тях, след като им увеличаваме заповедните и им увеличаваме процента на наказателните ах дела?

Затова бих искала попитам и това ми е въпросът – каква е логиката за промяната на тая родова подсъдност? Въпросът е изключително сериозен и отговорен. И тук трябва да се пипа (ако се пипа изобщо) изключително внимателно. Не казвам, че правилата за родова подсъдност винаги са били едни и същи. Напротив, търпели са своите промени, някои обмислени, някои недотам, в резултат на което и последиците не са чак толкова добри.

После другото, което казахте. Облигационните иски и исковите по принцип, които имат цена, предлагате до 2000 лв. да се гледат в районните съдилища, над 2000 лв. в окръжните. Госпожа Димитрова каза, че нали това не е някаква аксиома, подлежи на обсъждане. Ами, като подлежи на обсъждане, аз искам да кажа, че цената на иска, невинаги определя сложността на делото. Напротив. Може цената на иска да е много малка и спорът да е изключително сложен. На двете неща няма корелация между тях. Твърдя го със

сигурност на базата на собствения си опит. Така че цената на иска и там трябва да се внимава, когато разсъждаваме на тема родова подсъдност.

Имам още един въпрос и ще свърша, затова предлагам да ме изчакате и след това да ми отговорите на това, което казах досега във връзка с родовата подсъдност.

И в сегашния доклад, и в предишните доклади, и в устното изложение Вие започвате с анализите на районните съдилища и на районните прокуратури, които са изготвени от Висшия съдебен съвет от 2015 година. Всички ги знаем тези анализи, специално нали се занимавахме с тях.

Така. И сега в тези анализи е прието, че критериите, от които следва да се води Висшият съдебен съвет при определяне на седалищата и съдебните райони на районните съдилища са следните (цитирам буквално, това е извадка от настоящия доклад, имаше го и в предишни).

Първо, минимална численост на съдиите. Те са се спрели на численост от 6 до 8. Второ, натовареност на районния съд, което е съобразено. Минимална численост на съдиите и Вие сте дали предложение. Натовареност на районния съд – да. Обаче разпределение на населението. Предложението е за един съдия на 10 000 души. Географско разстояние и достъпност на обществения транспорт. Предложението е средното време за достъпност от местоживееене до седалище на съд да бъде в рамките на 60 минути. Индекс на социално-икономическото развитие. Колкото е по-високо нивото на развитие, толкова по-голяма част от населението разполага с по-големи потенциални и реални възможности за достъп до правосъдие. Чета ги критериите един по един. Сега стигнах до шестия – дигитална достъпност и интернет достъп. Застъпено е в много незначителна

степен този критерий. И седмият критерий – други фактори, които налагат запазването на районен съд в определено населено място.

Значи, аз твърдя, а пък четох внимателно доклада, макар и по нощите, защото си е обемен, пък имам и доста друга работа, освен тези критерии, които аз отбелязах, че Вие сте ги взели предвид във Вашата разработка, почти нищо няма за всички останали критерии от трети до седми надолу. Единствено, пак казвам, критерият по точка 6 е казан в най-общи линии, че трябва да имаме предвид обстоятелството, че предстои централизирано разпределение на заповедното производство, но пък искам да Ви кажа, че в тази връзка няма никакъв анализ, ако един ден, дано да сме живи и здрави, се стигне до това централизирано разпределение, то пък как би повлияло в крайна сметка на това, което се предлага. На едно място или на две, максимум на три места казвате защо запазвате районните съдилища, не ги правите териториални отделения, защото те са в погранични райони. Оттам нататък всички останали критерии, за които споменах, липсват в анализа или поне аз не ги видях. Ако искате да кажете нещо по този повод като разяснение. Това ми бяха въпросите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, благодаря Ви! Колега Керелска, с повечето от нещата, които казахте съм съгласен. Абсолютно сте права и съвсем правилно сте го разчели, че ако променим родовата подсъдност, то тогава процентът на административен характер наказателни дела и заповедни производства, които ще разглежда един районен съдия ще се повиши. Броят няма да се повиши, но процентното съотношение спрямо общия брой дела, които ще разгледа ще се повиши.

Но аз пак Ви казах каква е логиката, която ние предлагаме. Тя е следната. Ние считаме, че ако намалим броя на районните съдии, то

тогава ние ще осигурим много по-кратък и лесен достъп до окръжен съд, където е пълната палитра от дела. Няма как да намалим броя на районните съдии, ако не намалим броя на делата. Ние считам, че е абсолютно неоправдано 60% от съдиите в общите съдилища да работят в районен съд за продължение на половината им професионална кариера, а немалко от тях за цялата им професионална кариера.

Ако Вие възприемете това виждане, то тогава то може да бъде направено само с промяна на родовата подсъдност. Понеже аз вярвам, че то е правилно, заради това ние дори бяхме подхождали изключително драстично – ние бяхме махнали цели видове дела в първоначалната презентация. Само че както неведнъж казах, тогава много хора ни казаха „Това не е правилно“, защото дори и за 6 или 8 години, това няма да даде възможност на един районен съдия да бъде пълноценен. Заради това ние го коригирахме във варианта, който е пред Вас. Понеже не се чувствам уверен в гражданското право, Боряна ще каже, но в наказателното, когато си говорих с наказателни съдии и те казаха „Ние държим да гледаме достатъчно наказателни общ характер дела, които да имат класическо производство и класическо досъдебното производство“. Ние направихме преглед на всички наказателни общ характер дела, ние казахме тези, които и сега се гледат най-масово - чл. 343б и 343в (за неспециалистите това е управлявал след употреба на алкохол и наркотични вещества) те безспорно остават. И останалите наказателни общ характер дела броят на делата, които позволиха да останат в районен съд бяха на едни класически производства, каквито са телесните повреди и кражбите.

Ето защо ние считаме, че с така дадена палитра това е достатъчно, за да запазим интереса на районните съдии и те да не загубят своята квалификация. Разбира се, това нещо може да бъде променено, но общата ни логика е основната маса съдии в общите

съдилища да не са в районен съд. Това е модел 4. Заради това ние го предлагаме.

Сега има вариант Вие да го припознаете като крайна цел, идея или да не го направите. Всичко останало е техника, но това е общата ни идея, като към настоящия момент това според нас позволява да стане с оставяне на максимално много дела, максимално разнообразни дела на районен съд.

Иначе, ако ние искаме да намалим драстично броя на районните съдии и да гарантираме, че в този сравнително кратък в професионално отношение срок ще станат окръжни съдии, то тогава ние смятахме, че тези дела, които са най-трудоемки, тези, които най-много време губят за разглеждане, най-много усилия, те трябва да отидат в окръжен съд, защото просто иначе районните съдии нямаше да се справят. Така беше избрано делата, които ние предлагаме да се качат в окръжен съд, респективно това води до промяна на родовата подсъдност и на апелативен съд.

Сега, може би г-жа Димитрова ще добави нещо във връзка с конкретните примери, които Вие дадохте, но пак Ви казвам – ние представяме конструкция, логика даваме и таблиците сочат, че към настоящият момент тя е възможно да се случи.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Само да допълня, ако позволите. Всъщност изменението на родовата подсъдност в България пак ще кажа, че не е изключение. Вариантът за местене на дела като един от възможните варианти за отговор на проблемите е именно промяна на родовата подсъдност.

Още след първоначалното ни представяне на модела, тъй като обещахме, че ще се вслушваме в съдиите, изоставихме идеята за сложността и лекотата на делата, именно за да не деквалифицираме

съдиите. Не можем да изоставим обаче какъвто и вариант да се прави резултатността по делата. Какво имаме предвид?

Специално при гражданските дела беше идентифицирано, че облигационните, установителните и вещните иски, както и разводите по исков ред и на действителност на брака всъщност не показват онази резултатност, която би следвало да гоним, а именно общоевропейската мярка, която и ние сме възприели, че колкото дела постъпят, горе-долу толкова трябва да приключат. По отношение на тези дела това е така, само че делата за разглеждане през последните повече от 5 години са константна величина, т.е. постъпват 10 000, решават се 10 000, но винаги има едни 40 000, които са висящи. По отношение на установителните и облигационните иски това са най-големите цифри, поради което се опряхме точно към тези групи дела. Защо вещните иски и защо оставихме делбите? Защото сметохме, че в делбите имаме и вещно право, имаме и много повече от вещно право. Все стъпвайки на това да не се деквалифицират районните съдии, въобще не посегнахме на никакви други дела, достатъчно сложни за разглеждане в районния съд. Вещните иски, уважаеми колеги, обаче в цяла България са 3000 и то през последните години. 3000 иска се падат по 0 цяло и нещо на съдия. Мисля, че компенсацията по делбите ще е и по всички останали, които дела им остават, просто ще даде малко повече време и възможност за четене по този вид дела.

Разбира се, пак ще кажа - групите дела, подсъдността е въпрос на обсъждане и на промяна. Тук ние поставяме на вниманието Ви въпроса дали ще преместим дела чрез промяна на родовата подсъдност.

Що се отнася до това, че процентът на заповедните производства е повишен. Да, нормално е. Счели сме, че тази норма, която сме оставили в районните съдилища по отношение на исковите и

на частните граждански дела е оптималната такава, при която производителността, т.нар. производителност ще бъде едно към едно и няма да има останали дела за разглеждане, като на частните граждански дела сме дали максималната възможна норма, която е достигнала в България и която два съда и никой друг, което означава, че има времеви резерв по отношение на исковите производства. Съобразили сме се и с това колко дела приключват на месец със съдебен акт по същество и колко са прекратени от всяка една от групата дела. Гледали сме ги едно по едно, поради което се е получила и тази норма на натовареност, която едни районни съдии считат, че е добра, други считат, че не е добра, разбира се. По същия начин стои и въпросът с подсъдността.

Що се отнася до споменатите анализи от 2015 г. на използваните критерии и фактори по тях мисля, че бяхме изчерпателни в началото на изложението кои фактори са взети предвид и кои не. Но едва, когато ние кажем „Това ще бъде моделът“, ние ще променим неговата подсъдност, ще се погрижим за всичко останало, което днес изложихме, тогава бихме могли да влезем в конкретиката и по всеки един регион. Защо? Защото в един регион едни фактори са по-силни от други. Така или иначе натовареността е нашата основа, върху която стъпваме. Да отричаме статистическата натовареност означава да отречем дейността си. Така или иначе статистиката е едно от първите и основните неща, върху които стъпва който и да било модел в която и да била сфера. Тази статистика е разбита на видове дела. Мисля, че всеки един от Вас може да се ориентира за какво точно става въпрос.

Подкрепям изцяло това, което и колегата Шекерджиев каза. В един такъв модел системата за измерване на натовареността би имала абсолютен резон, а включително и да бъде развивана. Нали не считате,

че постъпление4то в един регион някога може да бъде равно на постъплението в друг регион.

Така че смисъл би имал смисъл в рамките на съд и в рамките на регион, и дай Боже, когато бъдат изчистени всички проблеми по него в рамките на цялата страна. Така или иначе тя ще даде достоверна информация тогава, когато бъде готова за такава. Благодаря Ви!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само ще кажа, че въпросът за СИНС не съм го оставяла.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Само да допълня и да отговоря на въпроса, извинявайте! Не знам дали се чувам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Пропуснах да отговоря на един от въпросите, за което се извинявам на г-жа Керелска.

Абсолютно права сте, че в докладите, които са изследвани, има показатели, които ние сме отчели, а те са свързани и с население, с икономическа активност, показатели, които са свързани с евентуална миграция, с разстояние, с наличие на интернет свързаност и т.н. - Вие съвсем коректно ги изброихте. Само че искам все пак да Ви кажа аз какво си мисля. На практика всеки един от тези показатели има значение за това какъв по интензитет работа ще има конкретният съдебен район, колко броя дела ще има. На практика, колкото по-голямо е населението, колкото по-голяма е икономическата активност, колкото повече търговски субекти и всякакви юридически лица имаме, най-вероятно ще има и повече дела. те са своеобразен, косвен индикатор за наличие на по-голяма активност, но обективният, първичен индикатор са броят дела. А иначе по отношение на свързаността ние нямаме на практика съдебен район, в който да нямаме възможност за свързаност, както и не предлагаме създаване на териториално отделение, което да е отдалечено на повече от един час път от съответния районен съд.

На следващо място. Аз мисля, че обясних. Да, вярно е, параметрите, които ни бяха зададени, бяха 6-8 съдии. Колеги, обаче, ако имаме 6-8 съдии, тогава ще имаме районни съдилища само в областните центрове. Може би ще имаме един в Горна Оряховица, един в Дупница, един в Асеновград и един в Несебър. Най-вероятно пропускам нещо, но както и да е.

Истината е това, което обясних. Ние опитахме да запазим максимално голям брой, спазвайки идеята за възможност за специализация. Заради това първо работихме с 5, после с 4, най-накрая с 3, но не можем да слезем на 2, защото и с 2 няма как да има специализация. Това беше нашата логика, но информацията, за която говорих на г-жа Керелска не е само от 2015 г. Ние още в края на април изпратихме дълга поредица от доклади, които са изготвени през 2019 и 2018 г., в които има всички тези актуални данни, при това заедно с други, например брой адвокати, или например наличие на транспорт, публичен и т.н. Но, да, не сме го отразили изцяло в доклада. Но то влияе на броя дела, а разбивката на броя дела е на Вашето внимание.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само едно уточнение. Може ли, г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест от това, което казаха двамата колеги следва да разбираме, че това, което предлагате в доклад № 4 вече като конкретни съдилища, които ще станат териториални отделения не е окончателно. Правилно ли съм Ви разбрала, защото мисля, че това е изключително важно този доклад го четат из цялата страна, всички съдии, не само съдии, изключително много се вълнуват, това се установява и от становищата, които идват до нас какво ще стане с техните районни съдилища. Може ли това да го кажете категорично, че всъщност не тези съдилища окончателно ще бъдат териториални отделения според Вашето предложение.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Ние в началото на доклада на изложението казахме и това. При тези данни за тези съдилища при съобразяване на факторите биха могли да бъдат тези съдилища от териториални отделения, но това е само предложение. Ние считаме, че тези предложения, т.е. тази конкретна база вече, ако се приеме, че вървим към промяна на родовата подсъдност и тази родова подсъдност е достатъчна, тогава следва да обсъдим във всеки апелативен регион предложението за всеки апелативен регион. (О.Керелска: И тогава да бъдат взети предвид и тези критерии. Така ли да го разбирам?) Не Ви чувам, обаче.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И тогава вече, когато вървим район по район, съд по съд буквално да бъдат съобразявани и тези критерии, за които няма никакъв съществен анализ в... (не довършва)

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Може да се е случило така, че ние сме дали превес на някакви критерии повече, отколкото на други. Така сме счели ние. Вероятно същото нещо ще се получи, ако Съдийската колегия разгледа и трети вариант. Затова ми се струва, че при всички варианти това каквото и да е предложението, то трябва да бъде обсъдени по апелативни региони с местните общности, не само нали с централните органи, за които е задължително подобно обсъждане.

Освен това пак ще подчертая, че всяка смяна на цифрите на подсъдността ще даде различна картина, поради което пак казвам това е модел с тази подсъдност и с тази... (не се чува)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, благодаря. Аз приключих с въпросите.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: И аз имам няколко въпроса, които са свързани с промяна на родовата подсъдност и с достъпа до правосъдие.

Колеги, въпреки че няколко пъти направихте уговорката, че това е един примерен списък от дела, които ще бъдат разгледани от районни и окръжни съдилища, че става дума за концепция, а не за определена конкретика, на мен ми се струва много важно да изясним въпросите, свързани с категорията дела, които ще разглеждат районните и окръжните съдилища, защото моето мнение е, че при всяка презентация на модела в тази част моделът търпи промяна. Така.

И пак ще се върна на критериите, поради които определена категория дела ще останат за разглеждане от районните съдилища, а други ще бъдат предмет на разглеждане от окръжните съдилища. Защо според мен това е важно? Това е важно, колеги, защото е необходима много убедителна мотивация, много убедителна обосновка за ревизия на правораздаването по отношение на съществуващата към момента родова подсъдност, която всички знаем, че се основава на установени и проверени във времето и принципни положения, и традиции, и съдебна практика. Тоест да не останем с впечатление у колегите, че ние произволно определяме категория дела, които да разглеждат районните или окръжните съдилища, само за да превърнем окръжния съд в първоинстанционен съд, което е абсолютно недопустимо. Това е моето становище.

Връщам се, няма да коментирам делата, които са предмет на разглеждане от гражданските съдии, колегите Дишева и Керелска поставиха въпроси, а се връщам на критериите за определяне на делата, които ще бъдат разглеждани от районните и окръжните наказателни съдии. На лист 46 от доклада пише, че при преглед на делата от общ характер, които разкриват фактическа или се правят изводи, че за определени престъпления делата трябва да станат подсъдни на окръжен съд. Аз приемам, че фактическата и правна сложност е приемлив критерий, за да бъдат категоризирани делата по

родова подсъдност, но искам да попитам какви са аргументите например дела по чл. 198 НК (това е основен състав на грабеж), дела по чл. 206 (това са престъпления обсебване), престъпление по чл. 209 (това са измами по основния състав), колеги, документните престъпления по глава девета, наистина няма логика тези дела да бъдат разглеждани в окръжен съд. Тук има една, предполагам техническа неточност. Посочени са всички престъпления по глава десета, с изключение на чл. 343б, в и 346 – тези престъпления са в глава единадесета „Общопасни престъпления“, но това не е проблем, това нещо може да бъде преодоляно. Друг е въпросът, че пък с предложенията за нормативни изменения в чл. 35 промените не са съобразени с тези констатации в доклада, но това също е преодолимо.

Въпросът ми е колеги, защо тези престъпления, които всеки съдия, който е работил като наказателен съдия в годините може да каже, че не разкриват фактическа и правна сложност, трябва да се разглеждат от окръжен съд.

Даже още едно изречение. По мое мнение, престъпленията по чл. 128 и чл. 129 против телесната неприкосновеност, които много често са придружавани с предложения и възражения за прилагане института на неизбежната отбрана, превишаване пределите, причинена телесна повреда в състояние на афект са много по-сложни от фактическа и правна страна от тези, които аз посочих.

И пак казвам. Много е важно, за да стане действително съдържателен дебатът, ние най-накрая да очертаем ясно конкретиката кои дела предлагаме да се разглеждат от районните съдилища и кои от окръжните, и какви са критериите, показателите за това. Защото, колеги, иначе излиза, че ние наистина правим нещо произволно, за да решим един или друг кадрови проблем, свързан с конкурсите, свързан с

кариерното развитие на колегите, което не следва да се отразява и да рефлектира върху правораздавателната дейност.

И още един въпрос в тази връзка с промяна на родовата подсъдност. При презентацията беше казано на няколко пъти, че тази промяна няма да рефлектира върху натоварването на Върховния касационен съд. Колеги, четейки много внимателно доклада и предложенията за законодателна промяна в НПК, искам да Ви кажа, че това не е така. Така например при положение, че ние разширяваме обхвата на подсъдност на окръжните съдилища, чиито актове подлежат на контрол по реда на въззивната проверка на апелативните съдилища, неимоверно това ще натовари Върховния касационен съд, колеги, защото в чл. 346от НПК е очертан предметът на касационното обжалване и в него пише, че всички решения и нови присъди на апелативните съдилища, освен тези, по които се прилага чл. 78а от НК подлежат на касационно обжалване.

Нещо повече, което няколко пъти споделям при предходните обсъждания. По реда на извънредния способ за контрол, чл. 424 също не се променя или не се предлага да се промени. В тази разпоредба изрично е посочено, че искане за възобновяване пред съответния апелативен съд по отношение на влезли в сила съдебни актове се допуска, когато актът е постановен от районен съд или от окръжен съд като въззивна инстанция, с изключение на новите присъди.

Ерго, ако ние разширим обхвата на подсъдност на окръжните съдилища, всички дела, постановени от тях ще подлежат на извънреден контрол от Върховния касационен съд. Вие знаете, че тази разпоредба на чл. 424 беше променена през 2015 г.

И още един въпрос във връзка с достъпа на правосъдие. Аз съм съгласна със становището на колегите, че доколкото ще съществуват териториални отделения, няма да бъде ограничен

достъпът на правосъдие на гражданите, тъй като те ще могат да упражняват своите права в териториалните отделения. Колеги, няма ли обаче да се ограничи достъпа до правосъдие именно с промяната на родовата подсъдност, когато основен първоинстанционен съд ще стане окръжният съд. Тоест, ако по-голямата част от делата, по-важните, значимите дела ще се разглеждат от окръжните съдилища това значи, че всички граждани, които по една или друга причина са страни по такива дела ще трябва да упражняват своите права да участват в съдебните производства в съответния окръжен съд, а ние знаем, че според практиката на Европейския съд достъпът до правосъдие се обективира във възможността гражданите да посетят сградата на съда, използвайки минимални ресурси като време, като средства, пътни разноски, което ми се струва, че влиза в колизия с този принцип, ако ние променим родовата подсъдност по начин, че окръжният съд да стане първоинстанционен съд.

Това са моите въпроси към колегите. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, заповядайте! Госпожо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Отзад напред, ако позволите. Не, госпожо Пашкунова, не считаме, че ще бъде ограничен достъпът до правосъдие. Съобразили сме се именно с препоръките и в европейските решения, и на Европейската комисия за ефективност на правосъдието. Пак ще го повторя – неудобство може да има за съда, но няма да има за страните. Ако иска страната, ще се яви в окръжния съд, ако иска – ще стои в териториалното отделение и чрез съответния технически способ ще участва в съдебното заседание, с което не считам, че по никакъв начин, особено в гражданските дела, ще се наруши принципът за непосредственост или устност. Ако се налага, съдебен състав може да отиде да разглежда делата в териториалното отделение. Между другото, това не е нещо ново за съдебната система и беше добра

практика едно време, когато се провеждаха заседания на пункт. Няма нищо лошо в това от време на време и това да се провежда.

По отношение на произволността, общо взето, която споменахте по отношение на видовете дела, по отношение на които предлагаме да се промени родовата подсъдност. Позволете отново да повторя. Нашият въпрос принципен е във връзка с модела. Вие склонни ли сте да променим родовата подсъдност като способ за местене на дела заради равномерното натоварване, заради възможността за специализация, заради качеството на правосъдието. Всичко онова, което посочихте го приемаме като предложение и веднага бихме го обсъдили и отразили. Това ще се отрази на цифрите, но няма да се отрази на модела.

Затова в днешното заседание въпросът е да решим дали този модел ще го има по този начин или няма да го има, като ние твърдим и от Вашите въпроси всъщност това е доказателство, че този модел е гъвкав и търпи промяна. Въпросът е в принципите, които биха се приели в този модел.

Може би Краси ще отговори конкретно на въпросите за ВКС, но ми се струва, че ако влезем в обсъждането на конкретните дела, кои биха останали, родово подсъдни на районен или окръжен съд, просто ще излезем извън предмета на днешното събиране.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите? Дали се чува, не знам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите само да добавя. Аз мисля, че още януари месец отговорих на сходни въпроси, само че януари месец ние не знаехме какви ще са броя делата. Сега вече знаем. Ако се приеме това, което ние сме предложили като промяна на родовата подсъдност, натоварването на апелативните

съдилища по така наречените въззивни дела, които ще са същинските дела, които те разглеждат (въззивни наказателни общ характер дела имам предвид) ще бъде между 150 и около 450 на годишна база, като общият брой въззивни дела, които ще се добавят към апелативните съдилища, ще са под 1500. Ние прекрасно знаем, че не всички от тях се обжалват, част от тях приключват по различен ред. Така или иначе не считам, че дори и тези дела да подлежат на обжалване в съответния процент, това до голяма степен ще натовари и Върховния съд, имайки предвид данните, които всяка година са в доклада на председателя на Върховния съд, но въпрос на законодателна техника при това не трудна е тези дела, които в момента не подлежат на касационен контрол и се разглеждат от районен и окръжен съд, няма никаква пречка, ако ние преценим, че те не заслужава да имат триинстанционно производство, за което както знаем нямаме задължение, това да бъде решено със законодателна техника, както приемем например, че тези дела, които сега отиват в окръжен съд, просто не подлежат на касационен контрол. Това не е трудно, може да бъде направено, ако ние предложим и законодателят се съгласи.

На следващо място по въпроса за делата за възобновяване. Вие знаете, че към настоящия момент възобновяванията се гледат в две различни по нива съдилища – апелативен и върховен. Аз твърдя, че Върховният съд няма да се натовари твърдо, ако част от делата по възобновяване бъдат гледани отново при него, но дори и да не е така, дори и да преценим, че те трябва да останат на апелативен съд, то отново бихме могли да го направим, като бъдат разгледани от състав, който е по-голям от състава, който обичайно гледа делата - техника, която между другото, е използвана и във Върховния съд по отношение на част от възобновяванията. Така че на мен ми се струва, че наистина трябва да решим въпросът, който г-жа Димитрова Постави дали можем

и дали искаме да променим родовата подсъдност и това да е част от промяната на съдебната карта.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Господин Мавров искаше думата, след това г-жа Имова. Заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, ако позволите, имам и въпроси, имам и неща, които трябва да кажа. Няма да Ви кажа какво имам предвид за „модела Мавров“, може би съм станал консервативен с годините.

Имам по един въпрос. Решаването на проблемите и въвеждането на модел 4 съобразено ли е с решаването на проблемите в Единната информационна система на съдилищата? Защото продължават да идват какви ли не писма, последното от Окръжен съд-Ловеч звучи много логично, така че времево ние трябва да видим по какъв начин ще изчистим двете неща.

За заповедното производство съм казал. То изкривява много картината по същество на делата. Не се реализира нашата идея с г-н Новански за агенция за заповедното производство, за да видим какви са делата наистина по същество, но както и да е.

Кариерното израстване. Колеги, това, което се предлага по модел 4 е нещо, което ние сме го прилагали в годините назад. Когато бях зам.-председател на Градски съд, кариерното израстване ставаше по един много бърз и считам демократичен начин, защото аз събирах цялата наказателна колегия, правех една елементарна таблица, която съдържаеше няколко графи. Едната е стажът на съдиите в районния съд, стажът по наказателните дела има голямо значение, защото той е и житейски опит. Втората графа беше кой има най-много отменени дела. Третата кой има най-много изменени дела и една негласна графа може ли да работи в състав. Имаме примерите, когато прекрасни районни съдии, когато се качиха в Градски съд и започнаха да работят в състав,

закъсаха много. Няма да споменавам имена, не е етично. Така че това е нещо, което се е използвало. Колегите избираха колега от районния съд като име, аз го предлагам на председателя на Градски съд, той на Висшия съдебен съвет и ако нямаше други причини (да кажем от етична страна), колегата го избираха и буквално той след 3-4 дни встъпваше в Градски съд. Мисля, че е една практика, която трябва да възобновим.

Говорим за командировани. Колеги, командироването беше много разпространено в годините. Когато в някой съд наистина постъпят много дела, не пречеше от по-големия съд (да кажем от Бургаския районен съд) да се командирова съдии в този съд. Имаме случаи, когато колега в Районен съд-Несебър се разболя за дълго време и тогава всички бяхме командировани един по един (не всички едновременно) да разгледаме делата в този съд. Няма да забравя командироването все пак беше и във връзка с връщането на турските имена, когато ние съдии от Районния съд бяхме командировани за по един месец в района на Кърджали, обикаляйки населено място след населено място, нищо, че не заседавахме в съдебни зали, но делата бяха решени много, много бързо. Ние трябва да възродим това нещо и то ще ни помогне много. Ще помогне наистина да се решат много проблеми.

Един въпрос – как ще решим проблема със сградния фонд? Защото ние изведнъж може да качим много районни съдии в окръжния съд, но има ли съответната база, където те да работят? Това е нещо, което предварително трябва да знаем.

Мога да Ви кажа и други неща, например за дела, гледани на пункт. Да, гледали сме наказателни дела на пункт и между другото е много полезно, когато те касаят точно дадено населено място. Това нещо също трябва да въведе.

Това е, което исках да Ви кажа. Има и други неща, но кога ще се развие медиацията например, кога тя ще поеме част от делата, времево как ще стане това нещо. Също това са неща, които трябва да решим предварително. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Аз не чух въпрос, по-скоро становище, г-н Мавров. Въпроси имате ли към г-н Шекерджиев и г-жа Димитрова.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз смятам, че зададох въпросите. Искам само едно предупреждение да направя, че след като се пенсионирам аз във Върховния касационен съд, там ще останат колеги, които ще има да работят повече от 10 години като върховни съдии.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Дано да се чува.

Аз този въпрос, който се зададе, мисля, че се е задавал и друг път. Ние няма да увеличим, все още имаме възможност да направим реформа, без да увеличим драстично броя на съдиите, които правораздават в съответните населени места, което значи, че ние можем да ползваме настоящия сграден фонд. Да, ще има проблеми, например няма как всички съдии в Градски съд да бъдат настанени в сградата на Съдебната палата, но сме сигурни, че имаме достатъчно сгради в този град, в който могат да бъдат настанени тези съдии. Тогава, когато един съд или едно негово отделение бъде изнесено в сграда, различна от мястото, където правораздават колегите, това не е чак такъв голям проблем. И най-големият съд в страната го доказва, това е Софийският районен съд.

Да, знам, че има един куп неща и благодаря на всички колеги, които ни напомнят. Да, знам, че сигурно ще имаме стаж, където това ще е съществен проблем, но така или иначе този проблем според мен е

разрешим. Но доколкото, да се върнем на един от въпросите, зададени от г-жа Дишева, доколкото този модел не предполага увеличаване на броя на съдиите в общите съдилища, те всички към настоящия момент имат работно място, считам, че е възможен и решим от гледна точка на сградите, но това е въпрос на конкретика, в която ще ни помогнат и съответните административни ръководители и т.н.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Госпожо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, благодаря, г-н Панов. Уважаеми колеги, първо да благодаря на колегите Димитрова и Шекерджиев за огромния труд, който са положили и анализа, който са направили, за да ни убедят в необходимостта от модел 4, като обаче възникналата дискусия е много полезна и аз поздравявам идеята за тази дискусия, тъй като в хода на всичко, което се изговори досега може би ще се избистри една идея да се пристъпи към една комбинация от основните принципни положения в модел 1, 2, 3 и модел 4.

Аз, да си призная, в първите дискусии заявих така доста резерви към модел 4. Днес също бих поставила редица въпроси, те може би ще се повторят, но главният въпрос е следният. Сто и четиридесет години правосъдие в България възприема модела, че районните съдилища са основният първоинстанционен съд. Районните съдилища са разглеждали във времето различни по сложност дела, като смея да отбележа, че като наказателен съдия по отношение на родовата подсъдност на делата, разглеждани от районния съд като първа инстанция имаме едно развитие непрекъснато намаляване на броя на делата, които са подсъдни на районен съд.

Направих си труда да погледна разпоредбата на чл. 35, алинеи 1 и 2, и констатирам, че промените в родовата подсъдност като тенденция на намаляване на броя на делата, подсъдни като първа инстанция на районните съдилища е започнало 2009 г. в най-новото

издание, разбира се, на НПК – разглеждам него, от 2009 до 2017 г., т.е. многократно е редуцирана родовата подсъдност на районните съдилища като първа инстанция. От друга страна, обаче расте броят на районните съдилища във времето съответно расте и броят на съдиите в тях. За целта модел 4 ни предлага да редуцираме, всъщност това е сърцевината на модел 4 – промяна в родовата подсъдност на районните съдилища като основни първоинстанционни съдилища и концепцията такъв основен първоинстанционен съд да станат окръжните съдилища, като техният брой няма да се промени, ще се промени само броят на районните съдилища (сега не знам с оглед различните разработки и корекции в модел 4), като от те ще бъдат редуцирани с оглед на това част от тях да се превърнат в териториални отделения в случаите, в които имаме по-малко от трима съдии в..., или до трима съдии, да, до трима съдии. Тоест 43 (така ги броя аз) 25 районни съдилища са с двама щатни съдии, 18 районни съдилища с щатна численост трима районни съдии и общо взето ги изчислявам (може да не съм точна) на 43 съдилища, които са до трима районни съдии и под тях като численост, т.е. по двама. Това е щатната численост, не говоря колко от тези щатове не са запълнени, но така или иначе има оправдание в тази логика. Действително тези малобройни по щат съдилища и с оглед ниската им натовареност биха могли да захранят районните съдилища в областните центрове или по-големите съдилища в рамките на съдебния район на окръжните съдилища, т.е. районни съдилища пак в областните центрове, които са по-големи от районния съд в самия областен център, но така или иначе нуждаещи се от попълване щатния брой на съдиите с оглед по-равномерно разпределение на делата. Тук съм съгласна. Тук са моделите 1 и 2. Не говоря за модел 2, който предвижда пък обединяване на два или повече районни съдилища, които са с ниска натовареност и съответно биха могли да отговорят на нуждите на

съответния съдебен район, в който действително имаме висок ръст на натовареността и по този начин при обединяване на малки районни съдилища с ниска натовареност ще се постигне по-равномерна такава. Чудесно, това е добре. Тоест с моделите 1, 2 и 3. Три е този мобилният модел, при който се създават групи от съдебни служители, които да обслужват в определени моменти чрез командироване нуждаещите се съдилища от подсилване, от оптимизация на съставите от съдебни служители. Добре. И модел 3 би се вписал в концепцията, която изначално е развита от колегите Шекерджиев и Димитрова (Прекъсната.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Имова, молбата ми е нека да задаваме въпроси, моля Ви.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, ще задам. Моят въпрос изначално беше именно този кое налага концептуално, говоря за концепция, а не за палиативни мерки във връзка с намаляване броя на районните съдилища чрез намаляване тяхната подсъдност и съответно създаване на териториални отделения към тях и увеличаване родовата подсъдност на окръжните съдилища като първа инстанция, коя е концептуалната идея?

Концептуалната идея, ако е тази, чрез този способ да се увеличи специализацията и да се изравни натоварването, мисля, че няма да се постигне този резултат, ако не се помисли този резултат да бъде постигнат без промяна в родовата подсъдност, т.е. районните съдилища да останат основен първоинстанционен съд с тези дела, които в момента са на тяхна подсъдност, а да се намали техният брой, защото постоянната величина това е броят на съдиите, а ние броят на съдиите в районните съдилища не можем да го намалим, защото съдиите са несменяеми. Способът чрез кариерно израстване, след като предоставим възможност за по-широка родова подсъдност на окръжните съдилища като първа инстанция да уредим кариерно и част от

районните съдилища и по този начин да редуцираме броя на районните съдии, според мен това е палиативна мярка. Тя е изконно, изначално не съответства на правната традиция основният първоинстанционен съд да бъде районният съд, защото (Прекъсната.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля Ви само за въпроси.

БЕРОНИКА ИМОВА: Защото дори и да редуцираме. Много Ви моля, не прекъсвахте другите колеги. Дори да редуцираме отново подсъдността на районните съдилища ние не решаваме основния въпрос за намаляване броя на онези районни съдилища или за ограничаване, редуциране техния брой с оглед на това да постигнем по-равномерно разпределение на делата в самите районни съдилища и това би могло да се постигне чрез моделите, които вече са разработени – първи и втори модел, да кажем.

Сега, по отношение на това, което наблегна и колегата Пашкунова. Не можем да оставим настрана въпросът, ако ние променим концепцията за родовата подсъдност на първоинстанционните съдилища и отнемем от тях тази основна роля, а я прехвърлим на окръжните съдилища, без да променяме техния брой, те си остават 28, съответно и апелативните съдилища, ние ще увеличим неимоверно много натоварването в тези съдилища, да не говорим за това, че както каза и колегата ние ще създадем едно ескалиране на броя на делата, които ще бъдат разглеждани като редовна касационна инстанция на въззивните дела, защото, ако апелативните съдилища се превърнат в основни въззивни съдилища, то неимоверно и с оглед сегашната законодателна уредба Върховният касационен съд ще бъде зает с касационни дела, както и с дела по реда на възобновяването, защото това правомощие ще отпадне от сега съществуващото такова по отношение на апелативните съдилища, които разглеждат влезлите в

сила съдебни актове на районните съдилища и съответно съдебните актове на окръжните като въззивна инстанция без новите присъди.

След като се промени този ред на инстанционен контрол, то нещата в системата ще бъдат обречени на тотална промяна. Ще бъде също така посегнато и на съдебна практика, която вече е утвърдена повече от 7-8 години във връзка с производствата по възобновяване, които са предоставени от компетентността на апелативните съдилища, част от производствата, разбира се, по-голямата част се разглеждат от касационната инстанция. Но така или иначе концептуално само с промяната на родовата подсъдност по отношение на първоинстанционния съд, като тя се измества в окръжните съдилища, цялата система на инстанционен контрол ще придобие съвършено друг образ.

Затова ми се струва, че ако съдебната реформа иска да реши проблема с изравняване на натовареността и с увеличаване на специализацията, то този проблем би се решил и без промяна в родовата подсъдност или без такава съществена промяна в родовата подсъдност, която окръжният съд да изземва първоинстанционната родова подсъдност по делата - граждански и наказателни дела, и по този начин да се премине единствено с конкретни стъпки към редуциране броя на районните съдилища, защото той действително е много. Има районни съдилища с изключително ниска натовареност, с потенциал от съдии, които биха могли да захранят районните съдилища в по-големите областни центрове и по този начин да се постигне хем изравняване на натовареността на районно ниво, защото там са най-големите проблеми, и съответно специализация с окрупняване на щатната численост на съдиите, естествено ще се постигне и специализация по материи, както тази идея е застъпена широко в концепцията.

И последно. Нека да се помисли, колеги, дали не трябва да се изчака резултатът от въвеждането на Единната информационна система на съдилищата, как тя ще се отрази по отношение на достъпа до правосъдие, за да видим и тогава да направим първите по-важни стъпки и в съдебната реформа по отношение на съдебната карта, защото в момента се разработва проект за надграждане на ЕИСС по отношение на централизирано разпределение на заповедните производства, по отношение на централизирано управление на делата по медиация. Така тази система се развива и надгражда, и нека да видим как тя ще се отрази върху достъпа до правосъдие, което е също третата цел и не по-малка по важност, разбира се, от другите две цели за равномерност на натоварването и специализацията. Третата цел е и достъпът до правосъдие.

Така че въпросът ми към колегите – ако се премахне концепцията за това да се промени родовата подсъдност, като отпадне 140-годишната традиция районните съдилища да бъдат основна първа инстанция, това ще промени ли по някакъв начин Вашето разбиране, колеги, за това как би могъл да действа моделът, който Вие предлагате? Защото това е сърцевината на Вашия модел, това е акцентът – промяната на родовата подсъдност и оттам насетне Вие защитавате Вашите идеи за постигане на целите, които току-що споменах. Може ли по един по-лек начин, по-недрастичен начин да не се посяга на родовата подсъдност на основните първоинстанционни производства, а именно районните съдилища? Защото нека да не забравяме, че основната, масовата престъпност това е на ниво родовата подсъдност, която в момента се разглежда по делата от районните съдилища, а по-сложните дела, фактическата и правна сложност на която се определят не само от състава на престъплението, защото, както каза колегата Пашкунова, примерно сега в момента Вие

предлагате и грабежите, и обсебванията, и документните престъпления, и обикновените документни измами, и измамите, и всички онези по-леки престъпни състави, които са очертани в глава шест, глава осма, глава девета, глава десета да отпаднат от родовата подсъдност на районните съдилища. Е, да, но това са основните дела, с които се занимават и най-масови дела с оглед и териториалното, географското изследване на вида престъпност (Прекъсната.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля Ви за въпроса.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Така че въпросът ми е основно, концептуално Вие стъпвате ли безапелационно на промяната в родовата подсъдност, като крайъгълния камък за извършването на модел 4 или бихте могли да се съобразите и с идеите, които тепърва може би ще Ви предложат и колегите от страната?

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Заповядайте за отговор, госпожо Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Всъщност ние не сме никои, за да правим отстъпки или да се съгласяваме с едно или друго нещо. Ние всичко, което направихме, пак ще кажа беше да обобщим и да предложим. Това дали Вие ще се съгласите е друга тема. Ние изложихме едно виждане. Ако не сме прави, съгласни сме, дайте предложения, за да го коригираме.

Що се отнася до миналото ни. На мен също ми е носталгично миналото в съдебната система. И наистина едно време бяхме съдии, нямахме точки, имахме свободата да мислим. Сега сме превърнали съдиите в броячи, в оператори на компютърни системи и всякакви такива неща и най-малко от всичко имат време за развитие в правосъдието.

Включително и за това или изключително и защото никой не отчита, че тези хора на районен съд имат необходимост и от личен

живот, защото ние подготвяме висококвалифицирани кадри, които Вие (извинете ме за израза) „забиваме“ в районните съдилища с години наред да гледат заповедно производство, заради всичко това, заради добрите стари времена решихме да посъберем всичко, което е направено и съществува в тази система, пък ако от миналото нещо добро е останало, то да го запазим и да го върнем.

Аз няколко неща не разбрах като въпроси и затова ще отговоря кратко.

Първо, ние повече от три часа обясняваме, че районният съд всъщност остава основен първоинстанционен съд. След това считам, че този модел може да е всичко друго, може да събужда много страсти и интереси, но не е палиативен. Палиативна би била реформата, ако ние създадем териториални отделения и както сами казахте, ако ние например закрием Районен съд-Гълъбово, направим териториални отделения Районен съд-Ивайловград и още няколко от неговия калибър, нито ще имаме проблем с обществените нагласи или пък ще ги преодолеем, защото ще са доста по-слаби, отколкото в момента и няма да постигнем нищо по простата причина, че там има по един съдия.

Неслучайно не се спряхме само на модел 1. Всичките тези модели всъщност бяха включени в модел 4, хубав или лош. Този модел 4, обаче пак ще кажа стъпва на добрата работа на първата част от този проект – Единната информационна система на съдилищата. Един от факторите е това ние да имаме електронно правосъдие и добро развитие на информационните връзки между съдилищата, между гражданите и съдилища, между съдилищата и останалите институции. В противен случай създаването на териториални отделения и в сегашния вариант на Закона за съдебната власт единственото, което ще направи, е ще затрудни работата на съдилищата, защото чисто организационно ще стане супер сложно.

Що се отнася до дългата история и традициите. И двамата с колегата Шекерджиев, и всички, които са работили по проекта, сме почитатели на пазенето на традициите, на историята, а още повече, че я обичаме, но тук във всяко едно възражение, във всеки един регион първото нещо, с което се започва е, че този малък районен съд съществува от 100 или 140 години. Безспорен факт. Ако прочетем дори в учебниците си по граждански процес или във всички останали книги, в които се пише за развитието на съдебната система, ще прочетем за тези съдилища. Въпросът тук е доколко държавата би могла да си позволи да запази в същия обем със същите компетенции, правомощия да продължава да отчита достиженията на съвременния свят и да влага средства в поддържането на историята.

Включително и защото считаме, че всички тези институции имат история, има носталгия по тях, има традиции, които уважаваме, предлагаме никъде да не се закрива нито една институция, но тя някак трябва да се трансформира, тя някак трябва да се оптимизира, поради което, водени включително и от това предлагаме модела, за който говорим часове наред.

Всичко останало мисля, че въпроси, които следва да се дискутират по отношение на обхвата на родовата подсъдност, ако Съдийската колегия или Пленумът препотвърдят решението си, че ние вървим по този път. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Други въпроси? Заповядайте, госпожо Дишева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, колега Дишева. Само дали г-н Панов не предвиждате някаква почивка, мисля, че и колегата Димитрова и Шекерджиев...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще бъда много кратка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, колега Дишева! Дали, г-н Панов, не предвиждате някаква почивка? Мисля, че и колегите Димитрова и Шекерджиев ... (Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще бъда много кратка. Аз също щях да апелирам за почивка, но сега ще бъда много кратка. Ще задам въпрос, на който с „да“ и „не“ може да се отговори. Може ли, г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: От последните говорения, в смисъл въпроси и отговори, аз стигнах до едно заключение, което за мен лично, ако е така, би било най-полезната част от това обсъждане, а то се изразява в следното. Ако съм разбрала правилно, първо, от компетентния орган трябва да бъде решен въпросът за промяна на родовата подсъдност и едва след това да се реши въпросът каква реформа ще се прави, къде ще се създават териториални отделения, колко и какви ще бъдат, по колко съдии ще останат, защото това е производно от промяната на родовата подсъдност. Дали това е вярно, и ако е вярно, по мое виждане, ние трябва да се съсредоточим върху обсъждане на законодателните промени, вече действително да влезем съвсем конкретно по въпросите кои дела да бъдат местени и какви да изразим становище, да изчакаме разрешаването на този въпрос, защото той, по мое виждане, ще има пряко отношение към това колко съдии ще ни трябват (както се използва изразът) за разглеждане на делата, които ще останат на районен съд, колко за окръжен, колко за апелативен и в зависимост от това кои районни съдилища да станат териториални отделения. Между другото, по мои данни (това е само кратка бележка) осем районни съдилища са разкрити, поне осем - може и повече да са след 1993 година. Но дали правилно съм разбрала, че всъщност конкретните решения зависят от решаването на въпроса дали и как ще бъде променена родовата подсъдност?

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Димитрова, заповядайте!

БОРЯНА ДИМИТРОВА: Благодаря, г-жо Дишева, Вие най-накрая обобщихте това, което искахме часове наред да кажем. Тук става въпрос за модел и за принципни решения по въпросите. Останалото действително е въпрос на пълнеж и въпрос на конкретни разработки със съответните целеви групи по региони и по материи, там ще се реши въпросът каква точно ще бъде родовата подсъдност.

Ако имате друго предложение за преместване на дела или преместване на съдии, каквато е същността, върху която е стъпил този модел, заповядайте. Благодаря Ви, обобщихте го прекрасно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, в момента е два без десет. Да направим почивка и във време, което кажете, да се съберем отново тук.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте! Аз, разбира се, не съм против да направим почивка, но искам да допълня това, което каза г-жа Димитрова. Да, действително ние сега предложихме детайлния вариант на Модел 4, но все пак трябва да чуем и какво ще се случи на 15-ти, защото това е едно твърде важно обсъждане. Чисто формално ние имаме решение на Съдийската колегия, дори и на Пленума имаме, но, разбира се, че то не може да бъде окончателно. Ние трябва, и разбира се, че сме отворени да изясним абсолютно всички детайли и по отношение на евентуални законодателни промени (ако ще има такива), и по отношение на създаване на териториални отделения - къде, как, защо, и по отношение на брой съдии - ако възприемете идеята за постоянни и непостоянни състави. Всяко едно от тези неща винаги сме твърдели, че трябва да бъде взето с нарочно решение на Съдийската колегия, защото това е редът при нас.

Ако са изчерпани въпросите по тази точка, много ми се иска да кажа следното. Наистина много благодаря на всички, които днес взеха участие, на тези, които ни слушаха, защото аз смятам, че наистина в един спокоен, експертен и откровен начин успяхме да обсъдим нещата, всеки изказа своето становище - разбира се, това може би ще продължи и нататък. Но аз наистина съм много впечатлен от начина, по който премина тази дискусия, и искрено ви благодаря за това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Колеги, вероятно ще има и други въпроси, да не приключваме точката и да направим почивката. Ако смятате, че точката е приключена, тогава ... (Не довършва.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Няма никакъв проблем да отговаряме, когато кажете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. В момента, пак казвам, е два без десет. До колко часа почивка? До 14.20 ч., половин час? Добре. Моля ви, в 14.20 ч. отново да бъдем тук. Благодаря ви!

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. Продължаваме по точка 2 от дневния ред. Заповядайте за други въпроси, ако има такива.

Тъй като не виждам в момента да има желаещи да зададат други въпроси, само искам да уведомя, че в момента постъпилите становища и позиции са тези, които са постъпили във Висшия съдебен съвет до 07.06.2021 г., вчерашния ден. От днешния ден също има постъпили множество становища. Вероятно до 10-ти, какъвто срок ние бяхме дали с нашето решение, ще има постъпили становища и позиции.

С тях всички ние ще бъдем запознати след 14-ти, когато вече се изготви дневният ред на Съдийската колегия.

В контекста на казаното за дневния ред ви предлагам на 15 юни, ако няма никакви спешни точки, нека това да бъде точката, която ще разглеждаме, тъй като тя е наистина значима и във всички случаи трябва да имаме необходимото време, за да може да направим и изслушването на тези, които искат да участват, и разбира се, самите ние да изразим своите позиции и становища. И във връзка с това, че стана дума в началото на заседанието за участието на различни други субекти (до този момент имаме позиция от нас самите), за участието на Съвета за партньорство. Същевременно обаче се спомена в началото на заседанието, че ще има представители и на адвокатурата - доколкото разбрах, трима представители. Ние трябва по някакъв начин да се обърнем и към администрацията на Висшия съдебен съвет, която да може да подсигури, технически да обезпечи участието на тези субекти, които биха искали да изразят своята позиция.

Ето защо се обръщам и към главния секретар. Господин Димитров, дали това може да бъде подсигурено, дали не би трябвало да вземем решение на Съдийска колегия, за да може да определим формата, за да може пък Вие от своя страна да организирате участието на тези субекти?

За становищата стана ясно. Тук става дума вече за участие в самото заседание на 15-ти, когато ще бъде същинското обсъждане на предложени доклад от г-н Шекерджиев и г-жа Димитрова. Както вече се спомена от г-жа Имова, ще имаме участници от Съвета за партньорство. Нали така, г-жо Имова?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Да, точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Същевременно разбрахме, че има молба...
(Прекъснат.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Не повече от трима човека.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Те са известени и са в очакване да получат линкове за следващата среща.

ЛОЗАН ПАНОВ: Тоест, остава само технически да бъде обезпечено това от администрацията на Висшия съдебен съвет, и по-конкретно от IT специалистите. Оттук нататък за други субекти, които да участват, нека да обсъдим всичко това сега, за да може да дадем тази възможност, и най-вече да се подготви администрацията на Висшия съдебен съвет.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Но не повече от някакъв лимит от хора, които да участват. Да не станат много.

ЛОЗАН ПАНОВ: Без съмнение, така е.

Господин Новански, заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря! Дайте наред да караме сега. От Висшия адвокатски съвет са подали писмо (мисля от миналата седмица), че искат да присъстват на разговорите онлайн. Определили са трима човека. За нас не е проблем технически и трима, и двама, и един човек - както решим, така. Просто молбата ми е - няма какво да питаме главния секретар какво решение да вземе Съдийската колегия, защото малко... (Прекъснат.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Не става дума за решение на главния секретар, не става въпрос да питаме, въпросът е да се организира всичко това, защото ние трябва да определим формата, ние трябва да определим участниците.

БОЯН НОВАНСКИ: Добре, разбрах. Този, който е подал такава заявление, молба - или там както искате го наречете, че желае да присъства на обсъждането (онлайн естествено), според мен няма проблем да бъде допуснат. Това, което аз знам засега, а и от материалите, които виждам, е, че само Висшият адвокатски съвет, освен

Съвета за партньорство, са поискали публично да присъстват онлайн респективно. Тоест, аз нямам нищо против Висшият адвокатски съвет - хайде, да не са трима, двама да бъдат, за да бъде технически по-лесно... (Говорят едновременно.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Господин Новански, извинявам се, че го казвам това нещо - те казаха трима, защото там предстои рокада на ръководството. Сега още не е вписано... (Прекъснат.)

БОЯН НОВАНСКИ: Тя рокадата вече е направена, не ги мислете тях. Сега казвам технически ... (Прекъснат.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, ако ние решим да бъдат до трима души, не е проблем.

БОЯН НОВАНСКИ: Да, да, технически не е проблем - трима, двама. Аз казвам - нека да са двама, хайде да не са трима, да не затрудняваме администрацията. Но така или иначе този, който е подал молба сега като организация, освен Съветът за партньорство, е и Висшият адвокатски съвет. Не знам за други. Другите имат становища, включително и разни други адвокатски организации, но не са подали такава молба за лично или онлайн присъствие на обсъжданията. Да редуцираме, т.е. да се ограничим само до тези, които са подали молба. Това е Съветът за партньорство плюс Висшият адвокатски съвет. Това знам аз, това предлагам.

ЛОЗАН ПАНОВ: Така. Други изказвания?

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз и в почивката ви казах, колеги, за мен е важно да има и присъствие на министъра на правосъдието или на някой от заместник-министрите, ако бъде преценено така от страна на Министерството на правосъдието, защото всички тези промени, които се предвиждат в Модел 4, са свързани със законодателни изменения, които в крайна сметка трябва да бъдат прокарани от Министерството на

правосъдието. Ние нямаме законодателна инициатива. Считам, че институционалното уважение в рамките на съдебната система и изпълнителната власт трябва да бъде спазено. От друга страна си мисля следното. Аз не знам до днес кой точно е поискал да бъде включен в това обсъждане.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Те ги казаха кои са поискали.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, да, оттук нататък, ако някой се появи обаче до 10-ти, т.е. още два дни, ние предварително на практика ще сме ограничили възможността за участие. Затова не знам как да постъпим, защото, да, от Съвета за партньорство можем да приемем, че има представителство на всички възможни слоеве в магистратурата. Нали така, или бъркам? Тоест, не трябва ли да поканим и някой от профсъюзните организации? (Д.Марчева и В.Имова говорят едновременно.)

ВЕРОНИКА ИМОВА: Може ли да те допълня? Това е организация, която е институционализирана, тя е съгласно чл. 217 от ЗСВ (Намесва се Л.Панов: Тя не е от Закона за съдебната власт.), и не можем да откажем желанието на колегите да участват. Представителството е от всички организирани магистрати в професионални сдружения, както и несдружените магистрати, които също имат представители, така че действително това е една добра представителна извадка на магистратите - на съдиите и на прокурорите. Прокурорите също биха могли да участват, ако желаят, но съдиите изразиха категорично желание, че молят за участие.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, колеги. Предлагам ви да формираме решение за участието на Съвета за партньорство, както и на представители на Висшия адвокатски съвет, а също така и да изпратим писмо до министъра на правосъдието, като го уведомим, че на 15 юни ще се извърши обсъждане на доклада по Модел 4. Съгласни ли сте?

Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Не съм съгласен така, защото аз казвам така - да допуснем този, който иска, а не този, който ние искаме. Сега, извинявайте, ама може да извикате и президента по тази логика. Не съм чул министърът на правосъдието да е изявил желание да присъства. Ако изяви желание, естествено, че ще го допуснем, така че няма нужда специално да го каним.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: По закон той има право да присъства на заседанията на двете колегии без право на глас.

ЛОЗАН ПАНОВ: Поне да го уведомим.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, но мислите ли, че той е в течение на нашия дневен ред? Нека да проявим институционално уважение. Пак казвам, тези законодателни предложения после ние до кого ще ги пратим? Нали трябва да бъде осъществена тази законодателна инициатива! И ако в този процес не бъде въвлечено Министерството на правосъдието в достатъчно ранен етап, за да бъдат обяснени нещата, не ми се струва за много удачно впоследствие това да се прави.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Госпожо Марчева, да уведомим министъра на правосъдието за дневния ред и за точката, която е в него?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Точно така, да.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Оттук нататък той като законен представител на изпълнителната власт може да прецени дали да участва, дали да не участва.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Тогава подлагам на гласуване решението за участието на Съвета за партньорство, представители на Висшия адвокатски съвет - до 3 представители, и да се уведоми министърът на правосъдието за дневния ред за 15.06.2021 г.

Който е съгласен, моля да гласува!

11 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Провеждане на обсъждане по повдигнати теми във връзка с доклада по Модел 4, съгласно решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 16/18.05.2021 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

2.1. В заседанието на Съдийската колегия на 15.06.2021 г. да участват представители на Съвета за партньорство и до 3 (трима) представители на Висшия адвокатски съвет.

2.2. Да се уведоми министърът на правосъдието за дневния ред за заседанието на Съдийската колегия на 15.06.2021 г., на което ще се проведе обсъждане на доклада по Модел 4.

ЛОЗАН ПАНОВ: С това приключихме точка 2. Продължаваме с точка 3 от дневния ред.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ще гласуваме ли изрично решение ...?
(Прекъсната.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Панов, имам предложение още.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Считаю, че следва да бъде взето решение за предоставим възможност на всички организации и лица, които желаят, да участват на нашето обсъждане, защото ние в никакъв момент не сме взимали такова становище. Някои от тях, мисля,

че само Съветът за партньорство и Висшият адвокатски съвет са направили искане за такова участие, но всъщност ние трябва да инициираме даването на възможност, от наша страна трябва да бъде предложено на заинтересованите лица да участват на това обсъждане, включително и професионални сдружения на съдии и т.н. Ние този въпрос не сме го обсъждали. Вярно е, че Съветът за партньорство включва по-голямата част от професионалните обединения на професионалните сдружения на съдии, но пък те, първо, не се изчерпват, след това - работата им в Съвета за партньорство е някак си опосредена. Така че нека да дадем възможност на всички лица, които са заинтересовани, да заявят участие. Оттам насетне, ако решите, може да преминем някаква процедура по одобряване на участията, но така или иначе не може да затворим само за Висшия адвокатски съвет, до министъра на правосъдието и Съвета за партньорство обсъждането на този модел в рамките на Съдийската колегия. Разбира се, това, което казах, се отнася и за Националния институт на правосъдието, защото те, по мое виждане, също имат интерес от развитието на този проект и от взимането на решение по осъществяването на модела. Това са просто на прима виста организациите и сдруженията, които ми идват на ума.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ама ние тогава и кметовете на общини, и тях ли ще каним за участие?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако мога да отговоря, г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Моето виждане е, че на този етап не следва да изслушваме кметове на общини и представители на местните общности, защото, както вече днес се изясни, ние тепърва трябва да решаваме въпроса какви законодателни промени ще бъдат предприети и едва след това ще трябва да решаваме въпроса дали, къде, колко и кой съд ще се закрива и ще става териториално отделение и т.н. И едва

към онзи следващ етап, по мое виждане, трябва да слушаме представители на местните общности. Така поне ми се струва разумно да процедираме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Разбирам аргументите Ви, споделям част от тях, но нали разбирате, че на 15 юни трябва да се проведе заседание, което да протече по един стегнат начин и да има резултат от него. Във всички случаи това е предпоставка за градивно отношение към този въпрос. И в този смисъл ние трябва да зададем този модел. Дотук имаме два субекта, които са заявили своето участие. Съгласен съм, че може да го оповестим, но ако се съберат много, които искат да участват, то тогава дали ще бъде и технически възможно да бъде обезпечено участието на толкова много субекти, начинът, по който това трябва да бъде направено.

Господин Новански вдига ръка. Заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Просто още един път искам да кажа, че не затваряме нищо - допускаме този, който е поискал, а не този, който ние искаме. Просто е безсмислено това. Знаете ли колко организации има правни, институции и т.н., и ако всеки оттук нататък го поканите в рамките на два дни и той вземе да заяви, че иска да участва, т.е. да съберете 300 човека, това е абсолютно безсмислено. Пак повтарям, който е имал интерес и е поискал - защото този модел се обсъжда не от вчера и от днес, а поне от шест месеца, - го допускаме. Така че аз предлагам да се ограничим дотук.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Така или иначе има предложение все пак, което е направено. Госпожо Дишева, предложението Ви е в някакъв срок, до някаква дата - вероятно до края на седмицата... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Можем да го направим до 10-ти, докогато всъщност изтича и срокът, който ние предварително сме обявили за изразяване на становища. Освен това, във връзка с

изказването на г-н Новански, той би бил докрай прав в това си становище, ако ние предварително бяхме обявили, че очакваме заявки за участие в нашето обсъждане, но ние не сме го направили. Но не е късно да го направим сега. Нека датата да е 10-ти - тези, които ще представят становища, или тези, които вече са представили, да заявят дали желаят да участват при обсъждането. Ние така или иначе и за участието на представители на Висшия адвокатски съвет едва днес взимаме решение. Защо да не предоставим възможност и на други, които имат интерес към обсъждания проблем, да вземат участие, и разбира се, как да кажа, обосновано право да участват.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Мисля, че това крие известни рискове.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Би трябвало днес да се вземе това решение, защото ние няма да имаме друго заседание до 15 юни, нали така?

ЛОЗАН ПАНОВ: Така е, няма да имаме.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Моето лично мнение е, че първо трябва да се започне с едно обсъждане в рамките на съдебната система, т.е. имам предвид на съдилищата и на съдиите, защото, да, вярно, ще поканим адвокатурата, но това е, защото тя изрази по един много категоричен начин някакво становище, което ми се струва, че следва да бъде изслушано. Но за мен при обсъждането и при взимането на решения трябва да се ръководим от това какъв е интересът на съдиите и на съдилищата, т.е. ние трябва първо да заявим нашата позиция, след което всички останали можем да ги изслушаме, но нека да съобразим първо вътрешната ни позиция, защото има много неправителствени организации, които са свързани с правосъдието - те също имат становище и биха искали да го изразят.

Но доколкото колегата Имова поясни, че в Съвета за партньорство има представители на различните съсловни организации в съдилищата и в прокуратурата, аз мисля, че ние сме покрили изискването за представителност на ... (Говорят едновременно няколко души.)

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колеги, не само на съсловните, извинявайте, колега Марчева, и на несдружените магистрати.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: И на несдружените, което също е много важно, да. Там колегата Янева е много активна. Поради тази причина едно разширяване на обхвата би блокирало самото обсъждане, би станала една доста голяма говорилня. Да започнем така, не е казано, че ние ще изчерпим обсъждането на 15-ти, затова предлагам да се ограничим с това, което гласувахме дотук, защото ние реално гласувахме и вече взехме решение по това, което поставя колегата Дишева.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре.

Все пак, г-жо Дишева, имате ли предложение, за да го подложа на гласуване, или да продължим по дневния ред?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз го формулирах вече два пъти. Предлагам да вземем решение в следния смисъл: Дава възможност до 10.06.2021 г. на заинтересованите лица, които изразяват писмени становища, да заявят дали желаят да участват в обсъждането на заседанието на Съдийската колегия на 15 юни.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви!

Колеги, това е предложението. Който е съгласен, моля да гласува!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Извинявайте, какво гласуваме?
Извинявам се много!

ЛОЗАН ПАНОВ: Предложението на г-жа Дишева - до 10 юни да оповестим, че който е представил становище, има право да заяви дали иска да участва в заседанието на 15-ти.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, под „лица“ се разбира съдии, физически лица, адвокати, това ли се разбира?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Кои са заинтересованите лица?

(Говорят едновременно няколко души)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, може ли да уточня? Използвах изразите, които ние сме използвали при взимане на решението си на 18 май, което е качено на нашето внимание, между другото. Там сме посочили в т. Д.2: Определя дати 08.06. и 15.06. за обсъждане на повдигнатата тема. И вторият диспозитив е следният: Дава възможност на заинтересованите лица до 10.06.2021 г. да изразят писмени становища и да задават въпроси по публикувания доклад и приложенията към него, които да бъдат публикувани на сайта на ВСС. Това наше решение аз допълвам с предложение - в същия срок тези лица, които изразяват становище и/или задават въпроси, да могат да заявят участие в обсъждането на 15-ти. Нищо повече. Същото, което сме имали предвид под „заинтересовани лица“ в този диспозитив от 18 май, това имам предвид и аз.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Ама, колеги, тези лица вече са изразили становище писмено.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Точно така е, да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама срокът не е изтекъл още, г-жо Имова. Срокът е до 10-ти, днес е едва 8-ми.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Искам да кажа, че хем изразяват становище, хем им предоставяме възможност да се включат онлайн.

ЛОЗАН ПАНОВ: Има направено предложение, подлагам го на гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, защо тогава допускаме изключение за Висшия адвокатски съвет и за Съвета за партньорство, защото те също се включват в категорията „заинтересовани лица“?

БОЯН НОВАНСКИ: Ами защото са го поискали, а другите не са.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Какво толкова предлагам?

БОЯН НОВАНСКИ: Защото са го поискали, а другите не са, заради това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ама ние не сме им казали: „Искайте“. И никога не сме казали, че ще ги допускаме до участие. Вижте ни диспозитивите.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Ние не сме казвали, и на Адвокатския съвет не сме казвали.

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаме конкретно предложение.

Който е съгласен, моля да гласува! Гласуваме предложението на г-жа Дишева.

4 гласа „за“.

Който е „против“, моля да гласува!

8 гласа „против“. Благодаря ви! Не се приема предложението.

Продължаваме с точка 3. Господин Шекерджиев, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Панов, може ли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Все във връзка със същата точка. От Съвета за партньорство не разбрах дали трима представители ще участват. Трима ли, г-жо Имова? Това гласувахме ли го?

ВЕРОНИКА ИМОВА: Не. Колеги, на заседанието на Съвета за партньорство беше взето решение да се заяви пред Съдийската колегия

и пред Пленума желанието на участниците в Съвета за партньорство да се включат онлайн в обсъжданията на Модел 4. Това предложение беше прието с решение на Съдийската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Те искаха повече от трима. Въпросът беше дали да са повече от трима.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Това беше наше решение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Въпросът беше дали да са повече от трима, г-жо Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Повече от трима са, разбира се.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, добре.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Това имах предвид и аз, защото... (Говорят едновременно с В.Имова.) ...представители на съдиите в Съвета за партньорство са повече от трима, поне да позволим на всички тях - които желаят, разбира се, да участват. Благодаря Ви!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Повече от трима, но не повече от осем.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Разбрахме Ви.

По тази точка има ли някакви други изказвания? Ако няма други изказвания, продължаваме с точка 3.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, точно това, което си говорехме преди началото на заседанието по точка 3. Това са предложенията, които дружеството, ангажирано с разработване на проекта, е предложило, не виждам пречка те да станат обществено достояние - предложенията за изменение по Дейност 1.8, и смятам, че е редно това да стане не по-рано от провеждане на дискусиата с организациите и институциите, за които решихме току-що. Ето защо чисто формално ви предлагам да отложим разглеждането на точката и да бъдат качени предложенията, с оглед обществено обсъждане или получаване на всички предложения, към 15-ти, а не преди това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, изказвания? Ако няма изказвания, подлагам на гласуване предложението. Обсъдихме преди това още, очевидно е, че тази тема ще бъде актуална към 15-ти, така че съвсем нормално и резонно е тази точка да бъде обсъдена тогава.

Режим на гласуване - за 15 юни.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нали за след 15-ти говорихме, а не на 15-ти?

ЛОЗАН ПАНОВ: След 15-ти, да, за след 15-ти. Добре.

Само не видях, мисля, че 12 души гласуваха. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

3. ОТНОСНО: Изпълнение на поддейност 1.8 „Изготвяне на пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта" от обхвата на дейност 1 „Разработване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури" по проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата", изпълняван от ВСС по Оперативна програма „Добро управление" 2014-2020 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОТЛАГА разглеждането на точката, като изготвеният от „Глобал Адвайзърс" пакет от предложения за изменение и допълнение на действащото законодателство за въвеждане на оптимизирана съдебна карта да бъде публикуван на интернет страницата на ВСС, с оглед обществено обсъждане или получаване на всички предложения към 15.06.2021 г., а не преди това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 4 от дневния ред. Попълване на поименния състав на Комисията за изготвяне на анализ на дейността на Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд. Пред нас имаме отводи на магистрати, които миналия път изтеглихме. Администрацията на Висшия съдебен съвет ни е помогнала, като е представила списък на съдиите от Върховния касационен съд, които са изтеглени и са си направили отвод. Същевременно имаме списък и на магистратите, работещи в апелативните съдилища, в наказателните им отделения, които подлежат на изтегляне чрез жребий.

Тук са приложени отводите на колегите. Само накратко... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Панов, дали ще теглим жребий, за да сляза до залата?

ЛОЗАН ПАНОВ: Само за момент, нека да докладвам. Имам отвод на Галина Канакиева - съдия в Апелативен съд-Бургас; отвод на Михаела Буюклиева - съдия в Апелативен съд-Пловдив; отвод на Христина Михова - съдия във Върховния касационен съд; отвод на Мина Топузова - съдия във Върховния касационен съд; отвод на съдия Лада Паунова, съдия Ружена Керанова, съдия Даниела Атанасова, съдия Мая Цонева и съдия Невена Грозева и Надежда Трифонова - съдии от Върховния касационен съд; отвод на Милена Панева - съдия във Върховния касационен съд, отвод на Теодора Стамболова - съдия във Върховния касационен съд (подчертавам, тя не е изтеглена, но представя пред нас писмо в този смисъл); отвод също така на Галя Тонева; отвод и на Ангелина Лазарова - съдия в Апелативен съд-Варна, както и заявление на съдия Галина Захарова - тя е заместник-председател на Върховния касационен съд.

Оттук нататък ние трябва да помислим възможно ли е сега при този списък на колегите, които са си направили отвод, и тези, които не са направили такъв, дали е възможно да попълним състава, обективно дали е възможно това да бъде направено, или дали да не търсим някакъв друг формат за изготвянето на този анализ.

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам един въпрос. Дали дотук всичките отводи на съдиите от ВКС на практика изчерпват щатната численост на наказателна колегия на ВКС?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ако може да докладвате всъщност кои не са били изтеглени.

(в залата влизат Атанаска Дишева, Тихомир Димитров, Лилия Николаева и Тодор Събчев)

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Марчева, пред Вас има списък, който, както вече казах, администрацията на Висшия съдебен съвет е изготвила, за да може да ни улесни. Имаме съдия, който не си е направил отвод, но не е изтеглен - това е съдия Жанина Начева, съдия Петя Шишкова също така. Това е от списъка, който е представен. Мисля, че в списъка не фигурира името и на съдия Петя Колева Рушанова, която е съдия във Върховния касационен съд, но ние взехме решение съдиите, които са работили в тези органи - в случая съдия Рушанова е работила в Апелативния специализиран наказателен съд, затова не е включена в списъка. Може би в списъка не е включен и още един магистрат, който обаче продължително време е в болнични, той също не е включен в списъка. Тоест, имаме само двама магистрати - от справката, която ни е дадена от администрацията на Висшия съдебен

съвет, които биха могли да бъдат изтеглени в жребия. За тях нямаме данни за отвод.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Има ли съгласили се съдии от ВКС? Извинявайте, че така Ви питам, но не го виждам това в справка на администрацията. Има ли все пак съдии от ВКС, които са останали... (Не довършва.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако си актуализирате и обновите информацията по точка 4, това са първите документи, има подточка „Магистрати - ВКС“, и след това има подточка „Магистрати - апелативен съд“. В подточката „Магистрати - Върховен касационен съд“, там можете да видите маркирани в бяло съдиите, които биха могли да бъдат изтеглени - Жанина Начева, Петя Шишкова, Биляна Чочева, Бисер Стоянов, Румен Петров, Спас Иванчев, Валя Рушанова, Кети Маркова, Елена Каракашева, Деница Вълкова. Само искам да кажа, че съдия Кети Маркова продължителен период от време е в болнични - това исках да обясня.

Още една забележка има - че при извършване на жребия са постъпили два отвода - на съдия Галина Захарова, както и на съдия Теодора Стамболова. Затова те не са включени в този списък, който е представен от администрацията. Това е за Върховния касационен съд.

А за магистратите от апелативните съдилища има списък от общо 15 магистрати - Апелативен съд-Бургас, Варна, Пловдив. Само че тук не виждам от военните съдилища. Мисля, че списъкът е непълен. (Обсъждат помежду си.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: От Военно-апелативния съд изпратиха потвърждение - там е Генко Драгиев, ако не се лъжа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да. Колегите обясниха - не са включени, тъй като колегата Драгиев не е направил отвод и в този смисъл няма как да

се включи в списъка при тегленето на жребий съдия от Военно-апелативния съд. Това са аргументите.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест, има 8 съдии от ВКС, които досега не са били теглени и съответно не са си правили отвод.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Седем на практика.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Така е, така е, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Мисля, че са седем.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако изключим Кети Маркова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако изключим Кети Маркова, да. А пък от апелативните съдилища мисля, че 15 - нали не греша, 15 съдии?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Значи продължаваме да теглим.

БОЯН НОВАНСКИ: От ВКС няма как никога вече да са 12, нали така, както беше нашето решение?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, няма смисъл да теглите, защото ако е 12, тогава всичките трябва да бъдат избрани. Просто технически е безсмислено да теглите жребий за съдиите от ВКС.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, така е. От Върховния касационен съд практически - 7 (седем).

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, без Кети Маркова, която е в болнични.

ЛОЗАН ПАНОВ: Които са останали без отводи, седем, седем. (Говорят помежду си.) Петя Шишкова и Жанина Начева нямат отводи.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Само те останаха.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не, те са изтеглени, но нямат отводи.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: И седем - девет ще станат.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: И стават девет.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Според мен няма значение, че не се постига първоначално заложената бройка от 12 върховни съдии. Нека да приключим тегленето - макар и условно казано, на жребия днес, да видим дали ще има други отводи и в крайна сметка, ако се наложи, ще

редуцираме състава. При съдиите от ВКС със сигурност, защото така или иначе двама, които са изтеглени и не са си направили отвод, плюс 7 (седем), които евентуално днес би трябвало да изберем - стават 9 (девет) съдии. Дори при положение, че никой от тези седем, които досега не са били предмет на избор, не си даде отвод, значи бройката 12 пак не може да я постигнем, но няма пречка комисията да се сформира и да работи с по-малък брой съдии от ВКС. Още повече, че на заседанието на Съдийска колегия, ако си спомняте, ние тръгнахме от друга цифра първоначално. След това се отиде и надделя становището съдиите от ВКС да са 12 човека.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз мисля, че и други колеги ще си направят отвод, но трябва да извървим процедурата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ами да видим.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-жо Дишева!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, доколкото разбирам, двама съдии от Върховния касационен съд само не са си направили отвод. Имаме предварителен отвод от двама души, така че по списъка остават 8 съдии. Безсмислено е да теглим жребий, може да вземем решение, с което да включим всички тези 8 съдии в състава на групата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Седем.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Колега Дишева, седем.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Осем, защото за съдия Кети Маркова ... (Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Кети Маркова е в болнични.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, известно ми е, за съжаление, но все пак не сме взимали решение да я изключим, освен ако не го вземем сега. Но можем да вземем решение всички да бъдат включени в работната група. Ако всички се отведат, ще процедираме по съответния

начин, но от теглене на жребий просто няма смисъл, безпредметно е, защото те всички останали съдии са по-малко от общия брой на съдиите, които ние решихме да бъдат включени от Върховния касационен съд. Нека да извървим тази процедура. Ще видим в крайна сметка колко съдии ще останат от апелативните съдилища и от Върховния касационен съд и ще решаваме как да процедираме. Това е моето виждане. Но просто няма какво да теглим като жребий. Аз съм слязла за целите на тегленето на жребия в залата, но... (Не довършва.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ясно, по този въпрос се разбрахме. Казах - условно казано.

ЛОЗАН ПАНОВ: Аз ще направя предложение съдия Кети Маркова да бъде изключена от списъка. Отново казвам, тя е в продължителен болничен и това е основателна причина за мен.

Който е съгласен съдия Кети Маркова да бъде изключена от списъка на съдиите от Върховния касационен съд за участие в комисията за изготвяне на анализа, моля да гласува!

11 гласа „за“. Благодаря ви!

(решението е отразено по-долу)

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване предложението на г-жа Дишева. Тя се обоснова с броя на членовете от ВКС в тази комисия и всъщност е безпредметно тегленето на жребий.

Който е съгласен, моля да гласува!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, кое гласуваме - дали да се тегли жребий ли?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да, защото ... (Прекъснат.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: По-скоро да не се тегли жребий?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да не се тегли жребий, тъй като те се включват в състава.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: По-скоро направо да ги изберем.

ЛОЗАН ПАНОВ: 10 гласа „за“.

(решението е отразено по-долу)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, след това - включва в комисията.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, а всъщност така или иначе трябва да гласуваме решение, с което да ги включим в комисията. Както вече казахме, няма отвод от съдия Начева и съдия Шишкова.

В комисията се включват съдия Биляна Чочева, съдия Бисер Стоянов, съдия Румен Петров, съдия Спас Иванчев, съдия Валя Рушанова, съдия Елена Каракашева и съдия Деница Вълкова.

Режим на гласуване.

8 гласа „за“, 2 гласа „против“ - г-жа Димитрова и г-н Шекерджиев.

(решението е отразено по-долу)

ЛОЗАН ПАНОВ: И сега трябва да изтеглим жребий за апелативните съдии. Трябва да изтеглим от Апелативен съд-Бургас, Апелативен съд-Варна и Апелативен съд-Пловдив.

Само да поканя отново членовете на Висшия съдебен съвет, Съдийска колегия - които искат да присъстват на тегленето на жребия, заповядайте. Преди това присъстваха г-н Мавров, г-н Магдалинчев. Ако искате, елате - ако искате, разбира се. Тук в залата е г-жа Дишева. Господин Магдалинчев, няма да идвате?

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Благодаря Ви! Аз бях вече, така че ...

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре, аз ще казвам какъв е жребият. Апелативен съд-Бургас. Заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли да го изтегля?

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Изтегляме представител от Апелативен съд-Бургас.

АТАНАСКА ДИШЕВА: (тегли жребий) Благой Гаврилов Потеров.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благой Гаврилов Потеров - Апелативен съд-Бургас.

Сега правим контролното изтегляне на другите магистрати.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Пламен Синков.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Контролно - Пламен Синков.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Петя Дакова.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: И контролно - Петя Дакова.

Сега пристъпваме към изтегляне на представител от Апелативен съд-Варна. (Тегли жребий)

ЛИЛИЯ НИКОЛАЕВА: Съдия Светослава Николаева Колева-Ангелова; съдия Павлина Георгиева Димитрова - от контролните пликосе; съдия Румяна Панталеева Трендафилова, Янко Димитров Янков - заместник-председател; съдия Георги Николов Грънчев.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Сега Пловдив.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, остана само Пловдив.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: (тегли жребий) Пристъпваме към изтегляне на представител от Апелативен съд-Пловдив. Изтегленият представител за участие в комисията е Христо Крачолов.

Изчитам контролно и останалите имена на съдии: Велина Антонова, Милена Рангелова, Веселин Ганев, Иван Ранчев, Васил Гатов, Деница Стойнова.

С това приключваме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Жребият определи съдиите от: Апелативен съд-Бургас - Благой Гаврилов Потеров; Апелативен съд-Варна - Светослава

Николаева Колева-Ангелова, и от Апелативен съд-Пловдив - Христо Иванов Крачолов.

Благодаря на администрацията за участието ѝ и в този жребий.

(Лилия Николаева и Тодор Събчев излизат от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с дневния ред. Само да изчакаме ... (Прекъснат.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Господин Панов, извинявайте! По тази същата точка ... (Прекъсната.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, трябва да им дадем възможност на колегите да си направят отвод, разбира се, както и на другите колеги сме давали тази възможност.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз искам всъщност да взема отношение по нещо друго. Може ли главният секретар да остане в залата?

Става въпрос за заповедта, която той е издал, и с която е определил служители от администрацията на ВСС. Понеже не съм присъствала в заседанието на 1 юни, когато е взето решение как да бъде определен съставът на тази работна група от гледна точка на администрацията на Съвета, искам само да поясня и да заявя следното. Главният секретар е включил в тази работна група техническия сътрудник Камелия Любенова. Тя не е поименно посочена от Съдийската колегия миналата седмица, само е посочено: „*Технически сътрудник от ИТ дирекцията*“. А в тази дирекция има поне трима технически сътрудници. Камелия участва в над 10 работни групи. Обясних това на главния секретар - той наясно със ситуацията, кой колко е ангажиран, изразявам учудването си, че той въпреки това е сложил Камелия Любенова в тази работна група, като считам, че ако не

бъде извадена от този списък, дамата ще напусне, а тъкмо се обучи, изключително съвестен и трудолюбив служител е, остава и след работно време. В един момент ние натоварваме точно тези, които работят, а има поне двама технически сътрудници в тази дирекция, които нямат абсолютно никаква работа. Главният секретар вече е от 9 месеца на работа в този Съвет, би трябвало да знае всеки колко е ангажиран и да съобразява това. И нека да пазим наистина хората, които работят, защото те не са много в тази администрация. Затова просто ще помоля, понеже освен това не е определена поименно Любенова, просто е посочено: „технически сътрудник“, нейната експертиза не е важна за тази работна група. Тя е просто добър технически сътрудник, но такива има поне още 10 в администрацията. Това е моето предложение. Аз не знам как трябва да се процедира в случая - дали трябва самата Съдийска колегия да се занимава с това, но считам, че това е абсолютно неприемливо.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Марчева, ние взехме решение миналата седмица. Не си спомням, може би не бяхте тук, но ние дадохме възможност на главния секретар да ги посочи. Ние конкретно посочихме от кои дирекции да бъдат те. Пред мен не е самото решение, но той е изпълнил нашето решение такова, каквото е.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Точно така. И там пише: „*техническият сътрудник*“, само че не пише кой технически сътрудник. Аз пак казвам, в тази дирекция има трима, и работата е изключително неравномерно разпределена. Камелия Любенова участва в над десет работни групи. Това наистина е, меко казано, неприемливо. Затова бих искала да чуя главния секретар - възнамерява ли да задържи г-жа Любенова, защото... (Не довършва.)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Е, хайде сега.

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Може ли да взема отношение, г-жо Марчева?

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

ТИХОМИР ДИМИТРОВ: Аз съжалявам, че приемате толкова лично този въпрос, но така или иначе аз бях изправен пред въпроса да изпълня решение на Съдийската колегия. Не съм го взел еднолично това решение - въпросът беше представен на директорски съвет, и тъй като само въпросната Камелия Любенова отговаря на описанието „технически сътрудник" в тази дирекция, това беше единствената опция да включи някой в заповедта, без да изменям решението на Съдийската колегия. Ако вие вземете друго решение, аз ще го изпълня, повярвайте ми!

Наясно съм и с Вашите възражения, имаше възражение и от директора на дирекцията, но аз съм действал в рамките на моите правомощия - да сформирам комисията, и то в състава, който вие сте определили. Ако Вие не сте присъствала на заседанието на Съдийската колегия, в крайна сметка аз разполагам с едно легитимно решение, взето с мнозинство, и съм длъжен да го изпълня. Това са моите правомощия.

Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз имам следната забележка. Първо, г-н Главен секретар, прочетох протокола (между другото, за пореден път установявам, че в протоколите пише нещо различно от смисъла, който е взет като решение и на Пленум, и на Съдийска колегия - това е между другото) по конкретния повод. В това решение изрично пише: „*Техническият сътрудник към IT дирекцията*", т.е. Вие би трябвало да знаете, че там има трима технически сътрудници на щат, не е само Камелия Любенова. Въпросът не е личен, въпросът е в това, че в крайна

сметка нашата работа, на членовете на Съвета, зависи от това как работят служителите в тази администрация. И аз високо ценя точно тези, които ми помагат да си върша добре работата. Затова въпросът не е личен, въпросът е свързан именно с това, че Камелия Любенова е необходима в работата на другите работни групи и поради тази причина трябваше да вземете предвид и моето възражение, като председател на Комисия „Натовареност“, в която технически сътрудник е Камелия Любенова, както и възражението на IT директора в администрацията, който е пряк началник на Камелия Любенова. Това е. Просто би трябвало да ги знаете.

И още нещо. Когато не сте наясно (ние сме говорили с Вас) какво точно взима като решение Съдийската колегия, би следвало да попитате, би трябвало да сте в залата и да попитате председателстващия, водещия заседанието как точно да бъде изписан диспозитивът, защото непрекъснато се срещам с това, че невярно и изкривено се отразява това, което се взима като решения от Съдийската колегия. И днес, между другото, два пъти се случва това както и по отношение кога трябва да бъде изнесен докладът, презентирани, по Модел 4, и кога трябва да са обсъжданията. Пак беше записано неправилно това, което сме гласували. Но това е страничен въпрос, на който обръщам внимание, защото се получава една сериозна практика по това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви!

Само ще цитирам нашето решение от 01.06.2021 г., точка 5.2: „Възлага на главния секретар на Администрацията на Висшия съдебен съвет поименно да определи служители от администрацията, които да подпомогнат дейността на комисията за изготвяне на Анализ за дейността на Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд, както следва: от Дирекция „Бюджет

и финанси" - 1 служител; от Дирекция „Управление на собствеността" - 1 служител; от Дирекция „Правна" - 2 служители; от Дирекция „Информационни технологии и съдебна статистика": 1 служител от отдел „Информационно обслужване"; 2 служители от отдел „Статистически анализ и обработка на данни", както и техническият сътрудник; от Дирекция „Конкурси на магистрати", отдел „Конкурси на съдии" - 1 служител; от Дирекция „ЧРАТОКИ" - 1 служител".

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Ама то излиза, че техническият сътрудник на „Статистически анализ и обработка на данни" трябва да се включи - от това, което прочетохте. Извинявам се, че така взех думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли, г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да, заповядайте. Само преди това да определим срок на колегите, които да си направят отвод от изтеглените сега и гласуваните. Мисля, че това е важно. Какъв срок да им дадем? До края на работния ден, на 9 юни - така, както беше и по отношение на другите колеги? До края на работния ден на 9 юни колегите биха могли да направят отвод.

Госпожо Дишева, заповядайте, искахте думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз бих искала да взема становище във връзка с повдигнатия въпрос за това как е изпълнил главният секретар нашето решение. Твърдя, че в тази част диспозитивът на решението съответства на това, което взехме като решение на Съдийска колегия (не говоря за други решения). Това решение беше взето по мое предложение, доколкото си спомням, и това беше смисълът на решението - да се подсигури с административни служители работата на Комисията за изготвяне на анализ, за да може тя по-лесно да свърши работата си. Оттам насетне какви по вид служители да бъдат определени ние не сме решавали и не сме обсъждали този въпрос. Идеята беше да се подпомогне дейността на комисията, така че в

компетентността на главния секретар според мен е решаването на този въпрос, а какви въпроси той следва да съобрази, това мисля, че е в неговите правомощия. Ама не знам какво се очаква от нас в момента да решим по този въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Марчева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз тогава ще предложа да изменим решението си: „Да бъде включен технически сътрудник от администрацията на Висшия съдебен съвет по преценка на главния секретар". Нека той да прецени натовареността на всичките технически сътрудници и да прецени кой да бъде в тази работна група. Може и двама да са, ако счита, че има достатъчно работа, но нека тогава да му дадем на него възможността той да прецени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Имаме предложение на г-жа Марчева. Който е съгласен, моля да гласува!

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз ще го подкрепя.

БОЯН НОВАНСКИ: Извинявайте, ама тук идеята беше да е от отдел „Статистика", а не просто технически сътрудник. Тук е пълно с технически сътрудници, които, с извинение, не знаят какво вършат. Идеята беше да е от „Статистика", но ако имаш нещо предвид ... (Прекъснат.)

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Вижте сега, техническият сътрудник няма експертна квалификация, т.е. техническият сътрудник няма никаква представа от статистика, той е само технически сътрудник - съставя протоколи, разпраща покани, разнася материали и т.н. В работната група са включени експертите от Статистическия отдел, които са точно свързани с конкретните професионални въпроси за натовареността и т.н. Тук говорим само за една секретарска работа, нищо повече, така че няма никакво значение кой ще я върши, повярвай ми. Това е абсолютно безсмислено.

БОЯН НОВАНСКИ: Ако е така, аз ще приема, няма проблем.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, да, това е смисълът. Просто понеже тя е технически сътрудник в над 10 работни групи, а има още двама технически сътрудници в тази дирекция, които нямат никакви други ангажименти. Аз го проверих това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Благодаря Ви!

Колеги, конкретно предложение има на г-жа Марчева.

Който е съгласен, моля да гласува!

6 гласа „за“. Имаме решение. Ние сме 8 в момента, които присъстваме.

(решението е отразено по-долу)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Сега да издиктуваме диспозитива. Всъщност какво се взе като решение? Аз мисля, че това не е нищо различно от това, което ние миналия път гласувахме като решение. Не сме определяли поименно сътрудника, който да бъде включен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, но „технически сътрудник“ аз разбирам като всички технически сътрудници, които са във Висшия съдебен съвет, не конкретно на дирекцията. Нали?

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, точно така.

ЛОЗАН ПАНОВ: Това беше предложението.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, да.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Това е. Благодаря!

А по отношение на срока за отвод, колеги, преди сме го гласували, но мисля, че винаги сме давали време за отвод, до края на работния ден на 9 юни.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Извинявайте, ако не се спази срокът, какво ще стане?

ЛОЗАН ПАНОВ: Нищо. Може да се направи отвод и по-късно, както постъпиха отводите на другите колеги - и по-късно от една седмица.

Продължаваме с дневния ред - точка 5 и следващите.

БОЯН НОВАНСКИ: Господин Панов, извинявайте, допълнение към точка 4.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

БОЯН НОВАНСКИ: Решението касае пак организационни въпроси, които смятам, че са много важни. Не си ги измислям, говорил съм с повечето членове на Висшия съдебен съвет.

Предлагам Съдийската колегия да вземе следното решение, ще ме поправяте, ако бъркам: Възлага на главния секретар на Висшия съдебен съвет да изготви и изпрати писма до административните ръководители на всички окръжни съдилища в страната с искане да предоставят информацията, касаеща сравнителния анализ от критериите за анализ на специализираните съдилища.

Иде реч до тази информация, която ние записахме в критериите, да се проследи и обобщи, съответно събере информация за делата от окръжните съдилища, тогава когато тези престъпления им бяха подсъдни, а след това те отидоха при специализираните съдилища.

За съжаление критериите не са пред мен, ако е пред някой, може да го доуточни, но мисля, че така е ясно, тоест повтарям: Възлага на главния секретар на Висшия съдебен съвет да изготви и изпрати писма до административните ръководители на всички окръжни съдилища в страната с искане да предоставят информацията, касаеща сравнителния анализ от критериите за анализ на специализираните съдилища.

Мисля, че се ориентирате.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Колеги, коментар по това предложение на господин Новански?

Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Принципно съм съгласна с идеята, но считам, че няма какво да възлагаме на главния секретар, а да го вземем като решение на Съдийската колегия - да се изиска информация от административните ръководители на окръжните съдилища. Така, след като се вземе решение в този смисъл на Съдийската колегия, главният секретар, така или иначе, е длъжен да организира изпълнението на това решение. Това, първо.

БОЯН НОВАНСКИ: Съгласен съм, може и така.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Второ, мисля, че следва да посочим, за да няма неяснота за кои точно данни става въпрос. Ако ми дадете няколко секунди мисля, че ще ги намеря в текста на критериите, за да не ни питат след това по кои точно точки желаем да ни дадат информация.

Гледам в критериите. Мисля, че става дума за въпросите по т. 8 - статистика, съотношение - не, не е това. Точка 8.2 - със сигурност. Може би трябва да ги уточним. Мислех, че са събрани на едно място, но като че ли не са събрани на едно място, но т. 8.2, например, е съотношение натовареността спрямо делата на общите съдилища, съгласно данни от СИНС за периода на действието им, т. 8.3 - съотношение на брой и вид разгледани решения от Апелативния специализиран и дела спрямо тези от общите съдилища по периоди, и същите данни вероятно в качествено изследване има и за Апелативния съд.

Всъщност се оказва, че не е толкова лесно да бъдат извадени, но можем да ги посочим допълнително. Аз в момента се затруднявам, очевидно ще бъде проблем и при изготвянето на писмото. Ако искате,

можем по-късно да се включа и да уточня точно по кои точки от критериите и структурата на анализа трябва да изискаме информация.

Повтарям, уточнявам това, за да избегнем последващи питання и недоразумения по това каква информация следва да бъде предоставена от председателите на окръжните съдилища в страната.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, само че да го отложим като последна точка в дневния ред тази част?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, за малко по-късно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние нека да вземем решението, просто да уточним по кои точки и ако смятат колегите, че е редно, ако ние вземем решението по начина, по който господин Новански го издиктува... (Прекъсват я)

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Хайде, както господин Новански, да го подложим на гласуване и да вървим.

ЛОЗАН ПАНОВ: С тази корекция - да не е главният секретар, а ние да го възложим. Добре.

Режим на гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз ще Ви предложа допълнение след това.

ЛОЗАН ПАНОВ: Осем. Само осмина сме в момента, колеги!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Попълване на поименния състав на Комисията за изготвяне на Анализ за дейността на Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд, определена с решения по Протокол № 20/25.05.2021 г., т. 18 и Протокол № 21/01.06.2021 г., т. 5 на Съдийската колегия на ВСС, във връзка с постъпили заявления за отвод

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ИЗКЛЮЧВА съдия Кети Методиева Маркова от списъка на съдиите от Върховния касационен съд - наказателна колегия, за участие в комисията за изготвяне на Анализ за дейността на Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд.

4.2. Да не се тегли жребий от списъка на съдиите от Върховния касационен съд - наказателна колегия.

Включва в състава на комисията съдиите от Върховния касационен съд - наказателна колегия, както следва:

- Биляна Давидова Чочева - съдия във Върховния касационен съд;

- Бисер Живков Троянов - съдия във Върховния касационен съд;

- Спас Николов Иванчев - съдия във Върховния касационен съд;

- Валя Ангелова Рушанова - съдия във Върховния касационен съд;

- Румен Петров Петров - съдия във Върховния касационен съд;

- Елена Кръстева Каракашева - съдия във Върховния касационен съд;

- Деница Вълева Вълкова - съдия във Върховния касационен съд.

4.3. Поради подадени отводи ПОПЪЛВА чрез жребий от урна с хартиени бюлетини поименния състав на комисията за изготвяне на Анализ за дейността на Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд съгласно решение по Протокол № 19/20.05.2021 г. на Съдийската колегия на ВСС, както следва:

- Благой Гавраилов Потеров - съдия в Апелативен съд-Бургас;
- Светослава Николаева Колева-Ангелова - съдия в Апелативен съд-Варна;
- Христо Иванов Крачолов - съдия в Апелативен съд-Пловдив.

4.4. Главният секретар на Висшия съдебен съвет да определи технически сътрудник от администрацията на Висшия съдебен съвет, който да подпомогне дейността на Комисията за изготвяне на Анализ за дейността на Апелативния специализиран наказателен съд и Специализирания наказателен съд, по негова преценка.

4.5. Да се изиска от административните ръководители на окръжните съдилища в страната да предоставят информация, касаеща сравнителния анализ от критериите за Анализ на специализираните съдилища, както следва:

- за делата за престъпления по глава 1 от НК за периода 2010 г. - 2015 г.
- за делата за престъпления по чл. 321 и чл. 321а от НК за периода 2002 г. - 2011 г.
- за делата за престъпления очертани в чл. 411а, т. 3 и т. 4 от НПК за периода 2015 г. - 2017 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с дневния ред - т. 5.

Заповядайте, господин Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 5 е отложена от предходно заседание. Тя неколкократно е била разисквана, ако си спомняте.

Въпросът е свързан с това - тогава, когато имаме изготвена една атестация със статут и още една атестация, която е била периодична атестация, дали към настоящия момент и при кои условия следва да бъде направена нова периодична атестация. Има ясно изразени две тези. Дано не обидя някой.

Едната теза неколкократно е била излагана и в Съдийската колегия, и в КАК от колегата Дишева, а другата - и в Съдийската колегия, и в КАК от колегата Имова.

Помня, че тази точка беше отложена, за да бъде изготвен пълният стенографски протокол. Той към настоящия момент е изготвен. Ето защо Ви моля да я разгледаме и вземем решение, тъй като вземането на решението по този, според мен, важен въпрос ще даде задължителни указания, насоки за работата на КАК, което ще позволи да бъдат максимално бързо приключени висящи към настоящия момент атестации, респективно да се вземе решение дали да бъдат променени предходни решения на Съдийската колегия, дали да бъдат довършвани или не, започвани или не, съответно атестациите на колеги. Една от тях е на колега, чиято атестация се чака единствено и само, за да приключи един от конкурсите, обявени за повишаване във Върховния касационен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, изказвания? Тази точка е предмет на разглеждане поне три пъти, а може би и повече.

Заповядайте да оформим диспозитив, за да можем да гласуваме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ако госпожа Имова няма да вземе думата, аз да обоснова тезата си.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Понеже госпожа Имова беше подкрепена от мнозинство, може би е редно първо тя да го кажа, но само ако иска.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Добре, колеги. Ако ми давате думата.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само ако желаете, госпожо Имова, иначе и за исках.

ВЕРОНИКА ИМОВА: С две думи само.

Тезата, която защитих беше следната. С промените в чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ се предвиди еднократност на периодичното атестиране след придобиване статут на несменяемост. По характера си тази норма е материално-правна, действа за в бъдеще, няма преходни и заключителни разпоредби, които да придават обратно действие на тази норма по отношение на фактически състави, които са възникнали в миналото и, примерно, да предвижда и релевантност на част от тези състави или не. Следователно, за всички случаи на предстоящо атестиране, при които вече е проведено периодично атестиране, еднократно периодично атестиране, за всички случаи до влизане в сила на последната промяна в съдържанието на нормата на чл. 196, ал. 1, т. 3, във всички тези случаи, когато вече е проведено такова еднократно атестиране, не би следвало да се откриват процедури за периодично атестиране и такива процедури да не се провеждат, защото такива вече са били проведени при условията и по реда на съответната относима разпоредба в редакцията на чл. 196, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната власт.

Имам предвид, че в различни периоди от време цитираната разпоредба е предвиждала или 4-годишен период, в който се атестират периодично магистратите, или 5-годишен период след получаване статут на несменяемост. Да не говорим, че редица магистрати вече са

периодично атестирани по два пъти, имат две периодични атестации след проведено атестиране за придобиване статут на несменяемост, сиреч действащата, актуалната материално-правна уредба за бъдеще, която ще урежда случаите, в които магистрат е получил статут на несменяемост предвижда и урежда само случаите, в които той не е атестиран периодично и следва да бъде атестиран само еднократно. Всички останали случаи, в които магистратът вече е атестиран периодично, тази атестация следва да бъде, периодичното му атестиране следва да бъде зачетено, съгласно изискването на закона, без оглед това дали в предходни периоди се е зачитало атестиране за период от 4 години, или атестиране за 5 години. Законът се интересува от еднократност на периодичното атестиране.

Онези магистрати, които не са удовлетворени от еднократното си периодично атестиране, проведено при стария материално-правен режим, тогава биха могли да поискат и извънредно атестиране, ако имат правен интерес, да не говорим за случаите, в които, ако участват в конкурси и са изтекли пет години от периодичното им атестиране, тогава би следвало екс суфицио да се предвиди извънредно атестиране, така че във всички случаи правният интерес на магистратите е защитен и при новата правна уредба, която би следвало да зачете, ако магистратът след получаване статут на несменяемост има едно периодично атестиране. Такъв е смисълът на закона - еднократност на периодичното атестиране.

Да не говорим за правната традиция, че вече в преходни и заключителни разпоредби при подобни случаи законът е предвиждал зачитане на всички периодични атестации, които магистратът е придобил към момента на промяна на законодателството, предвиждащо повече от една периодична атестация. Има и правна традиция в това отношение в исторически смисъл, ако тълкуваме закона.

Това е от мен. Това становище беше подкрепено от мнозинството в КАК. Поддържам го и пред Вас, колеги, като, пак повтарям и ще приключа, следва да се зачете действието на материалния закон по време - той е от тук и занаяпред. Ако законодателят имаше предвид, той щеше да предвиди преходна и заключителна разпоредба, която да преурежда заварените случаи, но такава няма, затова за в бъдеще имаме еднократност на периодичното атестиране и всички атестации, които предстои да бъдат открити за колеги, които отговарят на фактическия състав предвиден в рамките на нормата на чл. 196, ал. 1, т. 3 следва да бъдат еднократно атестирани. Това е.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Дишева, накратко Вашата теза и ще минем към гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, тезата действително е развивана. В допълнение на това, което каза госпожа Имова, всъщност спорът се свежда до това - кое атестиране, кое периодично атестиране е такова по смисъла на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, в редакцията ѝ, която действа към настоящия момент.

Отговорът на този въпрос е съществен, защото с измененията от февруари миналата година за първи път беше въведена еднократността на периодичното атестиране. След като за първи път е въведена тази еднократност, която ние сега обсъждаме означава, че извършеното периодично атестиране, което да е и еднократно периодично атестиране следва да отговаря точно на изискванията на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, а те са: това атестиране да е периодично, то да е извършено след придобиване на статут за несменяемост и периодичното атестиране да е за срок от пет години. Няма преходна и заключителна разпоредба, както каза госпожа Имова, която да казва, че

извършените преди това или при други обстоятелства, при други фактически изисквания атестации се приравняват на периодично атестиране, съгласно този текст.

Такъв текст представлява § 206, ал. 3, приет през 2018 г., който се отнася за изменението на Закона за съдебната власт през 2016 г., частта, касаеща атестациите, но, забележете, тогава предвижданите периодични атестации са били на практика неограничени във времето и се преустановявало с периодичното атестиране, когато атестираният магистрат получи две последователни положителни атестации. Две последователни положителни атестации! И точно за тези случаи законът казва: извършените до този момент периодични атестации се приемат за атестации по смисъла на това изменение, тоест когато законът изисква две последователни периодични атестации, то получените преди влизане в сила на това изменение периодични атестации, се зачитат за една или две от тези периодични атестации. Такава разпоредба обаче ние нямаме и това е смисълът на преходните и заключителни разпоредби - те да уреждат заварените отношения към определено изменение на закона.

Сега имаме в сила нова разпоредба, нова регламентация на периодичното атестиране, за която няма преходна разпоредба и в никакъв случай не смятам, че се касае за случаен законодателен пропуск, защото аз участвах при обсъждането на тези изменения на Закона за съдебната власт и идеята на тези изменения, една от основните идеи беше да се поставят на равна нога атестираните магистрати и да се изравнят критериите, хипотезите, при които те са атестирани.

Сега ние се каним да признаем, че атестиране, което е извършено много преди действието на сегашната уредба, много преди приемането на сегашните критерии и показатели за атестиране, го

приравняваме на такова атестиране, без дори да имаме преходна и заключителна разпоредба.

И още две кратки допълнения - ако подкрепим тезата, че което и да е преходно периодично атестиране е единствено такова по смисъла на сега действащия текст на чл. 196, ал. 1, т. 3, това би означавало да влезем в противоречие с решението, което взехме на 17 май т.г. на Съдийската колегия във връзка с производствата по вече открити процедури. Те касаят ситуация съвсем същата като тази, която обсъждаме, само дето онези атестации бяха открити към момента на влизане на разпоредбата, иначе фактическите обстоятелства по онези атестации бяха същите като тези, които сега обсъждаме. Повтарям, с изключение на това, че те вече бяха открити, а ние сега обсъждаме въпроса дали тепърва да откриваме.

И, второ, той е допълнителен аргумент, но той беше съществен мотив при обсъждането на тези промени в Закона за съдебната власт. Ако, колеги, ние продължим да правим периодични атестации редовно по начина, по който го предлагам, ще бъдем готови с атестации на магистрати, които ще участват в конкурси вместо накуп да трябва да правим огромно количество атестации, когато се открие конкурс и тези атестации да бъдат извънредни. Както на всички е добре известно, подобно провеждане на атестационни процедури забавя много приключването на конкурсите. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря.

Колеги, други изказвания? Ако няма други изказвания, имаме двете тези и са представени.

Подлагам на гласуване предложението на госпожа Имова във връзка с приложението на чл. 196, ал. 1, т. 3 от Закона за съдебната власт. Който е съгласен... (Прекъсват го)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Предложението на КАК, господин Панов, извинявайте. Предложението на КАК е в същия смисъл, на мнозинството в КАК.

ЛОЗАН ПАНОВ: Предложението на КАК, което беше изложено от госпожа Имова - режим на гласуване. Който е съгласен, моля да гласува: 9 гласа „за“, който е „против“ - 1 глас „против“. Благодаря.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Вземане на решение относно приложението на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ в случаите на вече проведено периодично атестиране по чл. 196 в относимата редакция на ЗСВ, след придобит статут на несменяемост, съгласно решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 19/20.05.2021 г., т. 4 /отложена с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 20/25.05.2021 г., т. 19/

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

Процедури за периодично атестиране по чл. 196, ал. 1, т. 3 в редакцията на ЗИДЗСВ (ДВ, бр. 11/2020 г.) не следва да се откриват в случаите на вече проведено периодично атестиране при условията и реда на съответната относима редакция на чл. 196 ЗСВ, след придобит статут на несменяемост.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точки 6 и 7 - господин Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много благодаря.

Точки 6 и 7, ако не възразите, ще ги докладвам заедно. Това е предложение за поощряване по реда на чл. 303, на Таня Петрова Киркова. Тя е съдия в Районен съд-Ивайловград, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, парична награда в размер на 1000 лева, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

И ако ми позволите - т. 7, която е предложение на КАК да бъде освободена на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Таня Киркова от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд-Ивайловград, със съответния ранг, считано от 16.06.2021 г., като датата е съобразена с Правилата за приложение на чл. 165, ал. 1, т. 1, приети от Съдийската колегия.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Изказвания няма. По т. 6 и т. 7 - режим на гласуване - 10 гласа „за“, благодаря Ви.

(след проведеното гласуване по точки 6 и 7 с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ПООЩРЯВА, на основание чл. 303, ал. 2, т. 2, буква „а“ и чл. 303, ал. 3, т. 1 от ЗСВ, Таня Петрова Киркова - съдия в Районен съд - Ивайловград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с отличие „личен почетен знак първа степен - златен“, както и с парична награда" в размер на 1000 (хиляда) лева, за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества.

6.2. ПРЕДОСТАВЯ решението по т. 6.1 на Комисия „Бюджет и финанси“ към Пленума на ВСС в изпълнение на решение на Пленума на ВСС по Протокол № 2/04.02.2021 г., т. 24.

7. ОСВОБОЖДАВА, на основание чл. 160 във връзка с чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, Таня Петрова Киркова от заеманата длъжност „съдия“ в Районен съд - Ивайловград, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, считано от 16.06.2021 г.

ЛОЗАН ПАНОВ: По т. 8 - заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка осма е предложение да бъде определен чрез жребий един резервен член - наказателен съдия в апелативен или окръжен съд, на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес, на мястото на Ана Димитрова Аврамова-Христова, която е депозирала отвод.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

По т. 8 да извикаме господин Димитров, за да изтеглим жребия.

(Тихомир Димитров влиза в залата)

(Главният секретар тегли жребий под наблюдението на Лозан Панов, който обявява резултата: Деница Стойнова - Апелативен съд-Пловдив)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, режим на гласуване по т. 8 - 9 гласа „за“, благодаря Ви.

(след изтегляния жребий и проведено гласуване с вдигане на ръка)

8. ОТНОСНО: Заявление за отвод от член на изпитната комисия по наказателно право и процес на кандидатите за младши съдии, в края на обучението им в Националния институт на правосъдието

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Деница Цанкова Стойнова - съдия в Апелативен съд - Пловдив за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес, на мястото на Ана Димитрова Аврамова-Христова.

(Тихомир Димитров излиза от залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с т. 9.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз Ви предлагам от т. 9 до т. 23 включително. Става дума във всяка една от тези точки за някаква форма на атестиране - било за статут за несменяемост, било периодично, било извънредно. Ако ми позволите да ги докладвам анблок.

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте, ако няма някой против, разбира се. Ако има някой против?!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, аз просто ще направя искане за разделно гласуване, но нека първо ги докладвам.

Точка 9 е предложение за провеждане на основание на чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране за придобиване статут на несменяемост. Предлага се да бъде приета „Много добра“ оценка, с цифрово изражение 99 т., както и да бъде прието, че Мария Георгиева

Месова-Стоева - съдия в Софийския районен съд, придобива статут на несменяемост на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ.

Разбира се, много добрата оценка се отнася за същия съдия, което не споменах, съжалявам.

Точка десета е предложение за провеждане на атестиране за придобиване статут на несменяемост на Симона Димитрова Миланези-Пенчева - съдия в Окръжен съд-Габрово. Предлага се да бъде приета „Много добра" оценка с цифрово изражение 98 т.

Точка 11 е предложение за придобиване на статут на несменяемост на Мария Христова Желязкова. Тя е съдия в Административен съд-София. Предлага се да бъде приета „Много добра" оценка с цифрово изражение 100 т.

Следващата точка е 12 и е предложение за провеждане на периодично атестиране на Мариана Костадинова Тодорова-Досева - съдия в Районен съд-Плевен. Предлага се да бъде приета „Много добра" оценка с цифрово отражение 99 т.

На следващо място - т. 13, е предложение за провеждане на периодично атестиране на Радослава Маринова Йорданова - административен ръководител - председател на Районен съд-Ихтиман. Предлага се да бъде приета „Много добра" оценка с максимален брой от 100 т.

Точка 14 е предложение за провеждане на периодично атестиране на Невена Калинова Калинова-Тодорова - съдия в Районен съд-Кърджали. Предлага се да бъде приета оценка от атестирането „Много добра" с максимален брой точки.

Точка 15 е предложение за периодично атестиране на Весела Любомирова Сахатчиева - съдия в Окръжен съд-Плевен. Предлага се да бъде приета „Много добра" оценка с цифрово изражение 98 т.

Точка 16 е предложение за провеждане на извънредно атестиране на Нина Иванова Кузманова - съдия в Окръжен съд-Пловдив. Предлага се „Много добра" оценка с максимален брой от 100 точки.

Точка 17 е предложение за извънредно атестиране на Иван Димитров Стойчев - съдия в Апелативен съд-София. Предлага се „Много добра" оценка с максимален брой от 100 точки.

Точка 18 е предложение за провеждане на извънредно атестиране на Емануел Василев Вардаров - съдия в Районен съд-Горна Оряховица. Предлага се „Много добра" оценка с цифрово изражение от 97 точки.

Точка 19 е предложение на КАК за провеждане на извънредно атестиране на Чанко Петков Петков. Той е изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд-Малко Търново. Предлага се да бъде приета комплексна „Много добра" оценка с цифрово изражение 95 точки.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: И за да не взимам отново думата, ако приемете, че те следва да бъдат гласувани анблок, както е обичайната практика на тази колегия, моля т. 13, 14 и 15 във връзка с периодичното атестиране на колегите Радослава Йорданова, Невена Калинова Тодорова и Весела Сахатчиева, да бъдат подложени на отделно гласуване, тъй като аз считам, по съображения, които неколкократно съм излагал и по начина, по който съм гласувал в предходни конкретни такива случаи, че тяхната процедура по атестация следва да бъде прекратена, респективно ще гласувам против само на това основание, не защото имам проблем с точките и начина, по който са оценени.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Подлагам на гласуване докладваните точки без т. 13, 14 и 15. Режим на гласуване. Дванадесет гласа „за".

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок от т. 9 до т. 23, без т. 13, 14 и 15 вкл.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

9.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Мария Георгиева Месова - Стоева - съдия в Софийския районен съд.

9.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Мария Георгиева Месова - Стоева - съдия в Софийския районен съд.

9.3. Мария Георгиева Месова - Стоева - съдия в Софийския районен съд, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

10.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Симона Димитрова Миланези - Пенчева - съдия в Окръжен съд - Габрово.

10.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Симона Димитрова Миланези - Пенчева - съдия в Окръжен съд - Габрово.

10.3. Симона Димитрова Миланези - Пенчева - съдия в Окръжен съд - Габрово, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

11.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Мария Христова Желязкова - съдия в Административен съд - София-област.

11.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Мария Христова Желязкова - съдия в Административен съд - София-област.

11.3. Мария Христова Желязкова - съдия в Административен съд - София-област, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

12.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3, периодично атестиране на Мариана Костадинова Тодорова - Досева - съдия в Районен съд - Плевен.

12.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Мариана Костадинова Тодорова - Досева - съдия в Районен съд - Плевен.

16.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Нина Иванова Кузманова - съдия в Окръжен съд - Пловдив.

16.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Нина Иванова Кузманова - съдия в Окръжен съд - Пловдив.

17.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Иван Димитров Стойчев - съдия в Апелативен съд - София.

17.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Иван Димитров Стойчев - съдия в Апелативен съд - София.

18.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Емануел Василев Вардаров - съдия в Районен съд - Горна Оряховица.

18.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Емануел Василев Вардаров - съдия в Районен съд - Горна Оряховица.

19.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Чанко Петков Петков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Малко Търново.

19.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Чанко Петков Петков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Малко Търново.

20.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Пламен

Ангелов Синков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Апелативен съд - Бургас.

20.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Пламен Ангелов Синков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Апелативен съд - Бургас.

21.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 1 от ЗСВ, извънредно атестиране на Веселин Георгиев Белев - съдия в Районен съд - Бургас.

21.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Веселин Георгиев Белев - съдия в Районен съд - Бургас.

22.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Мария Маркова Берберова-Георгиева - съдия в Районен съд - Несебър.

22.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Мария Маркова Берберова-Георгиева - съдия в Районен съд - Несебър.

23.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Василка Кънева Желева - съдия в Административен съд - Хасково.

23.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Василка Кънева Желева - съдия в Административен съд - Хасково.

ЛОЗАН ПАНОВ: Сега подлагам на гласуване точки 13, 14 и 15. Режим на гласуване. Единадесет гласа „за". Един глас „против" на г-н Шекерджиев. Благодаря.

(след проведеното гласуване с вдигане на рък - анблок от т. 13 до т. 15 вкл.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

13.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3, периодично атестиране на Радослава Маринова Йорданова - административен ръководител - председател на Районен съд - Ихтиман.

13.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Радослава Маринова Йорданова - административен ръководител - председател на Районен съд - Ихтиман.

14.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3, периодично атестиране на Невена Калинова Калинова - Тодорова - съдия в Районен съд - Кърджали.

14.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Невена Калинова Калинова - Тодорова - съдия в Районен съд - Кърджали.

15.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3, периодично атестиране на Весела Любомирова Сахатчиева - съдия в Окръжен съд - Плевен.

15.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Весела Любомирова Сахатчиева - съдия в Окръжен съд - Плевен.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, г-н Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точки от 24 до 29 са рангове. Ако ми позволите да ги докладвам анблок.

Точка 24 е проект на решение за повишаване на Анелия Стефанова Янева, съдия в Софийски районен съд, понастоящем с ранг „съдия в ОС", на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС".

Точка 25 е проект на решение за повишаване на Галя Величкова Наумова - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд-Никопол, понастоящем с ранг „съдия в АС", на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС".

Точка 26 е предложение за повишаване на Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийски районен съд, понастоящем с ранг „съдия в ОС", на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС".

Точка 27 е предложение за взимане на решение за повишаване на Илина Велизарова Златарева-Митева - съдия в Софийски районен съд, понастоящем с ранг „съдия в ОС". Предлага се да бъде повишена на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС".

Точка 28 е проект на решение за повишаване на Елеонора Здравкова Попова-Христова - съдия в Софийски районен съд, понастоящем с ранг „съдия в АС", на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС".

И последната от тази поредица точки е т. 29. Това е предложение за взимане на решение за повишаване на Надежда Лукова Махмудиева - съдия в Апелативен съд-София, понастоящем с ранг „съдия в АС“. Предлага се да бъде повишена на място в по-горен ранг, а именно „„съдия във ВКС и ВАС“ със съответното месечно трудово възнаграждение.

По отношение на всички от докладваните кандидати според КАК са налице предпоставките, които са свързани с изминал срок от предходно повишаване, съответната оценка, както и необходимото положително становище по отношение на Етичната комисия към съответния орган на съдебна власт, както и изискванията на чл. 307 и чл. 327 от ЗСВ.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, изказвания по точките от 24 до 29? Ако няма, режим на гласуване. Гласуваме ги анблок. Десет гласа „за“. Благодаря Ви.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок от т. 24 до т. 29 вкл.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

24. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Анелия Стефанова Янева - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

25. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Галя Величкова Наумова - и. ф. административен ръководител - председател

на Районен съд - Никопол, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

26. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Емилиан Любенов Лаков - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

27. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Илина Велизарова Златарева - Митева - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

28. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Елеонора Здравкова Попова - Христова - съдия в Софийския районен съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

29. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Надежда Лукова Махмудиева - съдия в Апелативен съд - София, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 30. Кой ще я докладва?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Мисля, че съм пак аз. Знаете, че всички точки, които са внесени от комисията, която е „Международна дейност и протокол“ минават през КАК, ето защо на Вашето внимание е докладът, който е изготвен от Христина Тодорова, която е ръководител на тази дирекция, като става дума за кандидатиране за участие в процедура на Европейската комисия за подбор на командировани национални експерти в Европейската служба за борба с измамите към Европейската комисия, това е ОЛАФ.

Кандидатурата, която се представя на Вашето внимание е на Карамфила Ранкова Тодорова - съдия в Софийски градски съд и е командирована в Софийски апелативен съд. Към приложението е видно молбата, която е на кандидата, необходимите съгласия от административните ръководители и всички други документи, които са относими към кандидатурата на съдия Тодорова. Предлагам тя да бъде одобрена и документите да бъдат придвижени, с оглед възможността тя да бъде избрана и да участва в процедурата по подбор на командировани национални експерти.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Колеги, изказвания по т. 30? Ако няма, режим на гласуване. Дванадесет гласа „за“. Благодаря Ви.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

30. ОТНОСНО: Кандидатура на съдия за участие в процедура на Европейската комисия (ЕК) за подбор на командировани национални експерти (КНЕ) в Европейската служба за борба с измамите (OLAF) на ЕК

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

30.1. ОДОБРЯВА кандидатурата за участие в процедурата на Европейската комисия за подбор на командировани национални експерти в Европейската служба за борба с измамите (OLAF) на Европейската комисия, за вакантна позиция OLAF-A-5, на следния кандидат:

Карамфила Ранкова Тодорова - съдия в Софийския градски съд и командирована в Софийския апелативен съд

30.2. ВЪЗЛАГА на дирекция „Международна дейност и протокол“ в АВСС да предостави документите на кандидата на дирекция „Човешки ресурси“ в Министерство на външните работи за препращането им по съответния ред.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ние включихме и т. 31 в дневния ред.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, за което много Ви благодаря за това, че включихте т. 31 в дневния ред, защото това е мотивирано предложение, с което ние на практика да приключим един от конкурсите, които се провеждат в рамките на обявения от Съдийската колегия, това е конкурсът за преместване.

(Лозан Панов напуска залата)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Георги Чолаков - председател на Върховния административен съд)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много благодаря на членовете на Етичната комисия, които своевременно, максимално бързо успяха да изготвят етичните становища. Точката беше включена като извънредна в заседанието КАК, където КАК взе решение и днес тя се разглежда в Съдийска колегия отново като извънредна.

Става дума за един конкурс, който е от изключително значение, защото той ще позволи да бъдат освободени места в рамките на районните съдилища, което до голяма степен би могло да улесни нашата преценка за възможността сегашните младши съдии навреме да отстъпят на съответните места, ако има такива, към момента, в който те трябва да бъдат назначени като районни съдии.

Разбира се, ще дам разяснение, но много Ви моля да видите. В материалите към точката имаме класиране, имаме протоколът за класирането, имаме протоколите на оценките на конкурсната комисия, имаме участниците в конкурса, имаме становищата на Комисията по професионална етика, като диспозитивите, които аз ще докладвам един след друг пред Вас са изготвени по следния начин. Тогава, когато има възможност свободно място за преместване на един съдия от съответния районен съд в друг районен съд, то той се премества до изчерпване на местата, след което когато бъдат изчерпани местата, ако има повече от един кандидат или повече кандидати отколкото е броят места, то тогава следва диспозитив „не премества“, ще ги видите по-нататък, когато ги докладвам. Става дума за диспозитиви, които следват диспозитивите „премества“ по отделните органи на съдебна власт, където това е допустимо.

Обръщам внимание на два от диспозитивите, а те са 31.4, а именно „Прекратява на основание чл. 56, ал. 1 от АПК производството по отношение на Асен Цветанов Цветанов, тъй като той е „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Раднево, във връзка с подадено заявление за преместване в Районен съд - Пловдив. Прекратяването е поради постъпил отказ от участие в конкурса, стандартен диспозитив.

За съжаление не такъв е диспозитивът по т. 31.5. Там ние прекратяваме производството по отношение на Емил Димитров Божков, той е бил съдия в Районен съд - Разлог. Той е участвал в конкурса за преместване с желание да бъде преместен в Софийски районен съд, поради настъпване на смъртта, за съжаление, на колегата, това е основанието за прекратяване.

Разбира се, ако ми дадете възможност, сега ще докладвам диспозитивите един по един. Надявам се бях ясен по какъв начин те са структурирани, класирането е пред Вас заедно с протоколите.

Предложението на КАК е Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет да вземе решение за преместване, на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, на Пламен Иванов Шумков - „съдия“ в Районен съд - Враца на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, със съответния ранг и основно месечно трудово възнаграждение.

Следващият диспозитив е предложение за преместване на същите основания на Ина Милчева Генжова - „съдия“ в Районен съд - Враца, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, със съответния ранг и заплата.

И в двата случая, както и във всеки такъв, в диспозитивите е включено, че преместването следва да бъде считано от датата на встъпване в длъжност.

Следващият диспозитив е предложение за преместване на същите основания на Петина Кръстева Николова - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Нови Пазар на длъжност „съдия" в Районен съд - Шумен, със съответния ранг и заплата, считано от датата на встъпване в длъжност.

Следващият диспозитив е предложение за прекратяване, на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, производството по отношение на Асен Цветанов Цветанов - „административен ръководител - председател" на Районен съд - Раднево за преместване в Районен съд - Пловдив, поради постъпил отказ от участие в конкурса.

Следващият диспозитив е прекратяване на производството по отношение на Емил Димитров Божков - „съдия" в Районен съд - Разлог за преместване в Софийски районен съд, поради настъпила смърт.

Следващият диспозитив е преместване на съответното основание, то е 160 във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, на Иван Диянов Мичев - „съдия" в Районен съд - Монтана, на длъжност „съдия" в Софийски районен съд, със съответния ранг и месечно възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

Следващият диспозитив е преместване на същото основание на Светослав Емилов Петров - „съдия" в Районен съд - Кюстендил, на длъжност „съдия" в Софийски районен съд, със съответния ранг, който е имал досега, а именно „съдия в АС" и съответното възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

Следващият диспозитив е преместване на същото основание на Елеонора Любомирова Филипова - съдия в Районен съд-Берковица, на длъжност „съдия" в Районен съд-Монтана, с ранг „съдия в АС", със съответното основно месечно възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

Следващите диспозитиви са: Не премества Анатоли Йорданов Бобоков - „съдия“ в Районен съд - Бургас, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата, както обясних по-горе.

Следващият диспозитив е: Не премества Румяна Запрянова Запрянова - „съдия“ в Районен съд - Разлог, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

По този начин се решават местата в Софийски районен съд.

И продължаваме с другите органи на съдебна власт.

Следващият диспозитив е: Премества, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Румяна Запрянова Запрянова - „съдия“ в Районен съд - Разлог, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Своге, със съответния ранг и заплата, считано от датата на встъпване в длъжност.

И следват диспозитивите на класираните по-надолу кандидати, а именно: Не премества Силвия Георгиева Николова - „съдия“ в Районен съд - Благоевград, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд.

Не премества Наталия Петкова Петкова - „съдия“ в Районен съд - Сливен, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд.

Не премества Наталия Петкова Петкова - „съдия“ в Районен съд - Сливен, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Монтана, поради попълване на местата.

Следващият диспозитив е: Премества, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Наталия Петкова Петкова - „съдия“ в Районен съд - Сливен, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Ботевград, с ранг „съдия в АС“ и съответното месечно трудово възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

И: Не премества Татяна Иванова Тодорова - „съдия“ в Районен съд - Радомир, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

Не премества Даниела Душкова Павлова - „съдия“ в Районен съд - Варна, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Шумен, поради попълване на местата.

Премества, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Даниела Душкова Павлова - „съдия“ в Районен съд - Варна, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Пловдив, със съответния ранг и възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

И: Не премества Христина Запрянова Жисова - „прокурор“ в Районна прокуратура - Хасково, на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

Следващите диспозитиви са: Премества, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Христина Запрянова Жисова - „прокурор“ в Районна прокуратура - Хасково с ранг „прокурор в АП“, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Хасково, рангът вече става „съдия в АС“, със съответното месечно трудово възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

Следващият диспозитив е: Премества Вихра Милкова Къдринска - „прокурор“ в Районна прокуратура - Смолян с ранг „прокурор във ВКП и ВАП“, на длъжност „съдия“ в Районен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, със съответното основно месечно възнаграждение, считано от датата на встъпване в длъжност.

И по отношение на преместените кандидати следващите диспозитиви са, че се възлага на преместените магистрати да довършат започнатите с тяхно участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, както и да изготвят съдебните актове по

обявените за решаване дела. Решенията подлежат на обжалване в 7-дневен срок от обявяването им пред Върховния административен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, изслушахме подробния доклад на колегата Шекерджиев. Предлагам Ви, ако няма изказвания, все пак да гласуваме точка по точка, тъй като става въпрос за назначаване и смятам, че всеки диспозитив следва да бъде гласуван отделно, дори и да нямаме възражения, ако няма възражения все пак.

Колеги, някакви изказвания имаме ли по предложението проект за решение? Да, колега Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз нямам възражения по предложението проект за решение. Имам един въпрос. Какво се е случило с мястото в Пазарджик? Дали нямаме друг кандидат? Аз може би съм пропуснала нещо? Имахме обявен конкурс, мисля че и за Пазарджик. Имам отказ от един участник. Не мога да намеря цялата документация. Това е първият ми въпрос.

След това, аз не възразявам да проведем гласуване, г-н Шекерджиев доста подробно изчете диспозитивите, не виждам проблем да гласуваме заедно за всички, ако някой няма възражение или конкретно искане.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз затова, защото по принцип винаги сме гласували отделно, но сега са доста диспозитиви и ако някой няма възражения.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не знам, както решите, но за Пазарджик, ако може да уточним, ако г-н Шекерджиев има информация?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, тази информация, която имате е в табличен вид, това е резултатите от класирането. От тази гледна точка, ако дадете малко почивка, ще направя справка, защото, признавам си, към настоящия момент не мога да се ориентирам какво се

е случило с бройката за Пазарджик, но ще ми трябва 5 минути, за да направя съответната справка.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Само да поясня. Виждам, че Наталия Петкова се е отказала от участие в Пазарджик. Може би не сме имали друг и в този случай ще трябва да прекратим процедурата, ако няма нито един друг кандидат.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Колеги, дайте ми 5 минути и ще Ви отговоря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз си мисля, че за тези бройки за Пазарджик май имаше нещо общо с младшите съдии миналата година. Не беше ли така?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Не, нека да не спекулираме от тази гледна точка. Нека да направя справка, няма да ми отнеме повече от 5 минути и ще дам отговор на въпроса. Благодаря Ви.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Това не пречи да гласуваме или пречи?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Пет минути.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Почиваме или не?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Чакаме г-н Шекерджиев.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Значи почиваме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ако искате да не се разпръскваме, колеги, защото е само тази точка.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Тя е последна, така че няма смисъл да губим време излишно.

БОЯН НОВАНСКИ: Може ли да попитам нещо, извинявайте, тази работа с модел 4 мина за 15-ти, нали така? За другия вторник.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: 15-ти.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, обявили сме 2 бройки за Пазарджик. Аз виждам протокола. Две бройки за Пазарджик.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имахме бройки. Ние в заседание ли сме или не?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: В заседание сме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Имахме бройки за Пазарджик, но ако Наталия Петкова е единственият кандидат, просто аз не мога цялата документация да видя в момента, тя, мисля че не е качена. Ако няма други кандидати просто ще трябва да прекратим тази процедура, да видим какво се случва, ако няма други кандидати за Пазарджик.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Обявили сме за районен съд 4, за Своге 1, за Монтана 1, за Лом 1, за Берковица 1, за Пловдив 2, за Пазарджик 2, Кърджали 1, Хасково, Шумен и Балчик, да. Това е решението, което е от 13 декември 2019 г.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние, там за някои от съдилищата, мисля че ги прехвърлихме за...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: После нямаше кандидати и ги прехвърлихме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, но за Пазарджик не помня какво стана.

(кратка пауза, изчаква се извършването на проверка от Красимир Шекерджиев)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, вижте в мотивираното предложение, че всъщност имаме откази от преместване от Районен съд-Пазарджик и двете бройки остават неусвоени.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Да, мисля че имам отговор. Имало е обявен конкурс...(Ат. Дишева: Въпросът е дали сме направили нещо с този конкурс, дали сме го приключили.) Веднага Ви казвам. Справката, която направих в администрацията сочи на това, че много

преди приключване на конкурса всички кандидати са депозирали отказ. Ние сме взели решение в КАК, обявили сме го на страницата, на практика ние нямаме нито един кандидат по отношение на Пазарджик. Местата, за които няма кандидати, са усвоени от младшите съдии. Така че, те вече са заети. Според мен не е необходимо да имаме изричен диспозитив, доколкото процедурата сме я приключили още миналата година.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да, това бяха отказите за целите на назначаване на едни младши съдии, да, добре. Тоест, нямаме свободни места.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Бях забравил в интерес на истината.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз също, но г-н Чолаков помни. Тоест, нямаме свободни места в момента, по отношение на които процедурата да бъде прекратена, да. Благодаря Ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, след това уточнение, предлагам да гласуваме анблок, тъй като не виждам възражения в тази посока. Предлагам предлагам анблок така както са предложени всички диспозитиви. Който е „за“, моля да гласува. Десет гласа „за“, „против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

31. ОТНОСНО: Мотивирано предложение, на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ, за преместване в длъжност на класираните кандидати за заемане на 11 (единадесет) свободни длъжности „съдия“ в районните съдилища, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 40/03.12.2019 г. (обн. ДВ бр. № 96/06.12.2019 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И :**

31.1. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Пламен Иванов Шумков** - „съдия“ в Районен съд - Враца на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.2. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Ина Милчева Генжова** - „съдия“ в Районен съд - Враца на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.3. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Петина Кръстева Николова** - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Нови Пазар на длъжност „съдия“ в Районен съд - Шумен, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати

на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.4. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 56, ал. 1 от АПК производството по отношение на Асен Цветанов Цветанов - „административен ръководител - председател" на Районен съд - Раднево за преместване в Районен съд - Пловдив, поради постъпил отказ от участие в конкурса.

31.5. ПРЕКРАТЯВА производството по отношение на Емил Димитров Божков - „съдия" в Районен съд - Разлог за преместване в Софийски районен съд, поради настъпила смърт.

31.6. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Иван Диянов Мичев** - „съдия" в Районен съд - Монтана на длъжност „съдия" в Софийски районен съд, с ранг „съдия в ОС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.7. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Светослав Емилов Петров** - „съдия" в Районен съд - Кюстендил на длъжност „съдия" в Софийски районен съд, с ранг „съдия в АС", с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни

заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.8. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Елеонора Любомирова Филипова** - „съдия“ в Районен съд - Берковица на длъжност „съдия“ в Районен съд - Монтана, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.9. НЕ ПРЕМЕСТВА Анатоли Йорданов Бобоков - „съдия“ в Районен съд - Бургас на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

31.10. НЕ ПРЕМЕСТВА Румяна Запрянова Запрянова - „съдия“ в Районен съд - Разлог на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

31.10.1. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Румяна Запрянова Запрянова** - „съдия“ в Районен съд - Разлог на длъжност „съдия“ в Районен съд - Своге, с ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.11. НЕ ПРЕМЕСТВА Силвия Георгиева Николова - „съдия“ в Районен съд - Благоевград на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

31.12. НЕ ПРЕМЕСТВА Наталия Петкова Петкова - „съдия“ в Районен съд - Сливен на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

31.12.1. НЕ ПРЕМЕСТВА Наталия Петкова Петкова - „съдия“ в Районен съд - Сливен в длъжност „съдия“ в Районен съд - Монтана, поради попълване на местата.

31.12.2. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Наталия Петкова Петкова** - „съдия“ в Районен съд - Сливен на длъжност „съдия“ в Районен съд - Ботевград, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.13. НЕ ПРЕМЕСТВА Татяна Иванова Тодорова - „съдия“ в Районен съд - Радомир на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

31.14. НЕ ПРЕМЕСТВА Даниела Душкова Павлова - „съдия“ в Районен съд - Варна на длъжност „съдия“ в Районен съд - Шумен, поради попълване на местата.

31.14.1. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Даниела Душкова Павлова** - „съдия“ в Районен

съд - Варна на длъжност „съдия“ в Районен съд - Пловдив, с ранг „съдия в ОС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.15. НЕ ПРЕМЕСТВА Христина Запрянова Жисова - „прокурор“ в Районна прокуратура - Хасково на длъжност „съдия“ в Софийски районен съд, поради попълване на местата.

31.15.1. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Христина Запрянова Жисова** - „прокурор“ в Районна прокуратура - Хасково с ранг „прокурор в АП“ на длъжност „съдия“ в Районен съд - Хасково, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.16. ПРЕМЕСТВА, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, във връзка с § 72, ал. 1 от ПЗР към ЗИД на ЗСВ (ДВ, бр. 11/07.02.2020 г.), **Вихра Милкова Къдринска** - „прокурор“ в Районна прокуратура - Смолян с ранг „прокурор във ВКП и ВАП“ на длъжност „съдия“ в Районен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

31.17. ВЪЗЛАГА на преместените магистрати **ДА ДОВЪРШАТ** започнатите с тяхно участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, както и да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела.

31.18. Решенията подлежат на обжалване в 7-дневен срок от обявяването им пред Върховния административен съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, имам удоволствието да закрия заседанието на Съдийска колегия на ВСС.

Закриване на заседанието - 16,25 ч.

Стенографи:

Вася Йорданова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

(Изготвен на 14.06.2021 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ